

/4

»JOŽE,
ŠE VEDNO
NIMAMO
ASFALTA?!«

/32

KOLESARSKO
DRUŽENJE S
PRIMOŽEM

/67

HRVATI
PREPOZNALI
NJEGOV
TALENT

utrinki
BREZPLAČNA REVUIJA OBČINE HOČE - SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče - Slivnica,
letnik 24, številka 5, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče - Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Zdenka Trinko
Žan Krivec
Aleš Andlovič
Mojca Kolarič
Metka Oberlajt
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Praznična tržnica
Foto: Marko Pigac

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče - Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kul-
turo pod zaporedno številko 72.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte v Word zraven besedila, temveč jih posebej pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali drugem formatu. Navedite avtorja fotografije in opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema številčkama glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov s presledki (polstranske objave) in 4000 znakov (celostranske objave). Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko je do 31. 01. 2025.

Naslednja številka izide februarja 2025.

➔ Dr. Marko Soršak, župan

Investicijsko aktivnejša občina

Spoštovane občanke in spoštovani občani!

Veseli december in adventni čas nas prežemata z mislijo na praznike, piškote, sneg in razigranost otrok. To je čas, ko si v (pre)hitrem tempu življenja utrgamo vsaj trenutek več za tiste, ki jih imamo najraje.

Zagotovo pa je to tudi čas, ko naredimo refleksijo preteklega leta in postavimo vizijo za prihodnje obdobje. V preteklem letu smo z občinsko upravo dosegli premike, na katere sem izjemno ponosen. Trudili smo se, da bi s celovitim razvojnim pristopom ostali med investicijsko aktivnejšimi občinami. Zaključili so se številni investicijski projekti, kot je 3-letni projekt kanalizacije v Slivnici, Radizelu, Hotinji in Orehovi vasi ter Spodnjih Hočah. Projekt je prinesel tudi 20 kilometrov nove vodovodne infrastrukture in novih cest. Uredila se je varna šolska pot od Samove ulice do ulice Ob gozdu ter pešpot ob ograji Športnega parka v Rogozi, izvedlo se je asfaltiranje ceste Kop-Kapun, zaključil se je tudi projekt razširitve pločnika ob Mariborski cesti, popravili so se kanalizacijski jaški v Orehovi in Hotinji vasi ter cesta ob potoku na Bohovi. V Spodnjih Hočah smo postavili multimat ter zgradili večnamensko urbano igrišče za vse generacije (pumptrack poligon). Zadnja leta smo z neprekinjenim vlaganjem v cestno infrastrukturo in pešpoti uspeli omogočiti mladim in mladim po srcu z večjega dela naše občine, da se srečujejo, spoznavajo in družijo na igriščih v Slivnici in Spodnjih Hočah.

V teku pa so še številne druge investicije: obnova Miklavške ceste v industrijski coni, izgradnja vodovodov in vodohranov na Pohorju, kanalizacija Pohorski dvor, zamenjava vodovoda in ureditev nove ceste v Pivoli, pešpot od rondoja do doma starostnikov v Slivnici. Izvaja se tudi gradnja parkirišč v neposredni bližini zdravstvene postaje Slivnica ter vodovod in asfaltiranje odcepa Lavrič v Čreti. V Rogozi pa je v teku izgradnja igrišča z umetno travo.

V sklopu vizije za prihodnje leto smo že pridobili gradbeno dovoljenje za prizidavo vrtca v Slivnici ter kulturno-varstveno soglasje za lipov drevored. Prijavili smo se na razpis za ureditev Hotinjskega ribnika v višini 150.000 €. Obenem pripravljamo tudi projektno dokumentacijo za Športno dvorano Slivnica. In snujemo dogodke, ki nas bodo povezovali na Pohorski tržnici, saj je skozi pretekla leta postala nekakšno središče naše skupnosti.

Pohorska tržnica v tem prazničnem času ponuja pester program. Zvrstili so se mnogi dogodki in še nekaj jih prihaja do konca leta. Mesto, kjer se srečamo z znanci in prijatelji, se veselimo, a tudi prostor, kjer pomislimo na tiste, ki jim je težko. Tudi letos potekajo akcije, ko lahko na različne načine pomagamo.

Pomagamo pa lahko tudi našim društvom, ki imajo status društev v javnem interesu. Prosim vse občane, da si vzamete minuto časa in izpolnite obrazec, s katerim lahko namenite 1 % plačane dohodnine določenim društvom. To lahko storite preko aplikacije eDavki ali izpolnite obrazec (v prilogi na sredini Utrinki) in ga predate na občino, od koder ga bomo poslali na FURS. Lani smo namenili našim društvom preko dohodnine približno 30.000 €. Če si bomo vzeli to minuto vsi občani, pa lahko pridemo verjetno čez številko 100.000 € in s tem denar namenimo društvom, zaradi katerih je življenje v naši občini prijetnejše.

Naj bo december čas navdiha, sodelovanja in lepih trenutkov; vse dobro v 2025.

PET
BREZPLAČNIH
DNI
SMUČANJA

/08

/17

KONČANA
IZGRADNJA
PUMPTRACK
POLIGONA

/44

HOČANI TRETJIČ
ZAPORED
DRŽAVNI
PRVAKI

ŠEST
NEPOZABNIH
DNI

>>>>

/56

ČAROBNO
JESENI

/68

/ ŽIVLJENJE V OBČINI

- 7 **VODOVOD, DOLG SEDEM KILOMETROV**
Ksenija Petrič
- 10 **INOVATIVEN PRAZNIK PIVA IN KULINARIKE**
Metka Oberlajt
- 14 **NAVEZAVA NA HISTORIČNI DREVORED**
Irma Bračko

/ NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 20 **SLIVNICA DOBIVA NOVO (PEŠ)POT**
Stanko Rafolt
- 23 **ENAKE CENE KOT V SOSEDNIH OBČINAH**
Metka Meglič
- 24 **PRVA KNJIGOBEBŽNICA V OBČINI**
Zdenka Trinko

/ KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 41 **SKRBNIKI 14 KILOMETROV POTI**
Stanko Jakomini
- 47 **PLETE POPOLNOMA SLEPA**
Simona Šifrar
- 52 **GRADNIKI TEMELJEV NAŠE SVOBODE**
Dr. Martin Kramar

/ VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 58 **AEROBIKA, PLES, ODOBJKA IN JUDO**
Brigita Pečanac
- 63 **KREPILI VEZI MED GENERACIJAMI**
Klavdija Šibila
- 63 **LE ZA TOČKO MIMO SREBRA**
Simona Sabati

/ ZANIMALO VAS BO

- 66 **DRAGOCENI TRIPTIH IZ GRAJSKE KAPELE**
Milena Crnjac
- 70 **TEK KOT POSEBNA OBLIKA POTOVANJA**
Tilen Nipič

»Jože, še vedno nimamo asfalta?!«

Klepet z nekdanjim županom Jožetom Merkušem in sprehod po njegovi pestri in bogati 80-letni zgodovini

Jože Merkuš, znan hoški krajan, ata, deda, športnik, politik, funkcionar ... Že od mladih nog sta šport in politika glavna »akterja« v njegovem življenju, razen družine, seveda, na katero ni in nikoli ne bo pozabil. Septembra letos je dobil naziv »častnega občana« Občine Hoče - Slivnica. Iskrene čestitke! V začetku meseca novembra pa je v svoji knjigi življenja »spisal« 80 let. Pisali in brali smo že veliko o Jožetu Merkušu. Veliko lepega, pa tudi (saj veste, brez tega ne gre) tudi kaj »nelepega«. Moj namen je predstaviti Jožeta takšnega, kot ga poznajo in vidijo moje oči.

Jože, pozdravljeni, vem, da naju čaka dolg pogovor (smeh, Jože nikoli ni kratek), nekako bova začela z aktualnimi zadnjimi dogodki, nato pa se bova sprehodila še malo po preteklosti.

Jože, postali ste »častni občan« Občine Hoče - Slivnica. Priznati je treba, da ste se naziva nekako branili oz. ste bili prepričani, da še ni pravi čas. Kako to, da ste se letos odločili, da zdaj pa je pravi trenutek za priznanje. Ali je to bil vaš osebni praznik ali so vas prepričali vaši domači oz. predlagatelji?

»Kaj pa vem, nekako sem bil mnenja, da ko se bom umaknil iz javnega življenja, pa potem morda. Vendar so me prepričali predlagatelji, pa tudi moji doma in prijatelji. Mogoče je »prevrgalo« dejstvo, da so bili predlagatelji iz Slivnice (čeprav so me podprle tudi ostale KS), kjer so vedno imeli »toliko za povedati« ... (skriti nasmešek ...). V mislih imam predvsem posameznike, ki so bili mnenja o zapostavljenosti KS Slivnica v času mojega županovanja. Sem človek, ki hitro oz. nikoli ne pozabi ...«

Kot je razumeti, imate radi izzive in ravno ta vas je vzpodbudilo za sprejem častnega naziva.

Še vedno ste aktivni v upravljanju občine kot občinski svetnik, kot član sveta KS Hoče, kot predsednik Komisije za podelitev priznanj in imenovanj, predsednik NO ŠZ OHS in v drugih odborih. Zanima me, ali se vam kot dolgoletnemu občinskemu svetniku zdi, da se funkcija spreminja; ali le-ta izgublja oz. pridobiva na pomembnosti v upravljanju občine?

»Ja, se spreminja – ali pa tudi ne, odvisno od tega, s katerimi očmi gledaš na to vprašanje. Zavedati se je treba, da člani OS razpravljajo o vseh odločitvah, kar se tiče občine, in odločitve s strani strokovnih služb ali pa tudi župana občine. Prav tako pa se je treba zavedati, da je za sprejem vseh odločitev treba gledati celo občino, ne pa svoj kraj ali ulico. To je včasih lahko tudi velik problem.«

Kaj menite o vodenju občine, delitvi finančnih sredstev po posameznih KS in kaj bi vi naredili drugače oz. čemu bi dali večji poudarek?

»Malo težko vprašanje, veš, težko je deliti, da bi bilo vsem prav in da bi bili vsi zadovoljni. Zavedati se je namreč treba, da so proračunska sredstva omejena in da imajo prednost tiste aktivnosti, katere podpira država ali EU (sofinanciranje, subvencije, nepovratna sredstva). Zato pride večkrat tudi do

slabe volje, vsaj kolikor se spomnim, ljudje v glavnem razumejo, da se ne da storiti oz. napraviti. Poudarek je prednostno na tistem, kjer pridobimo sofinanciranja države ali EU.«

Prihajam iz KS Reka - Pohorje, kjer velikokrat slišim: »To nam je že Merkuš obljubil ..., pa še vedno nič.« Kaj bi rekli na to oz. tudi vas verjetno še vedno kdo pocuka za rokav, rekoč: »Jože, še vedno nimamo asfalta ...«

»Ja, draga predsednica, res je, to velikokrat slišim. Kaj naj rečem? Vsi bodo prišli enkrat na vrsto. Reči moram, da sem kar zadovoljen s »svojimi« investicijami tako drugod po občini kot tudi na Pohorju.«

Kot bivšega župana bi vas vprašala: če bi še enkrat bili župan, kaj bi delali drugače oz. čemu bi dali prednost v naši občini?

»Težko je primerjati moje obdobje z obdobjem dr. Marka Soršaka (že 3. mandat), ker so se zadeve bistveno spremenile, tako z vidika državne politike, v mislih imam spremembe financiranja občin v smislu sredstev, ki občinam pripadajo. Težko bi rekel, da bi zastavil kako drugače ali pa za druge investicije, kajti kot sem že nekajkrat omenil, je vse odvisno od sofinanciranja, zato ponovno poudarjam, da tudi v OS podpiram/o, predloge, kateri so sofinancirani iz EU, kot je na primer kanalizacija. Zaradi velikih finančnih sredstev zato odpade marsikatera investicija, kot je na primer asfaltiranje cest ipd.«

Iz politike bom preskočila še na en dogodek v zadnjem mesecu, to je vaš osebni praznik. Vem, da se je družina potrudila za vaš praznik, pa vendarle vas je verjetno še kdo zelo presenetil. Povejte mi, kaj je to bilo z gasilci in odbojkarji?

»Ja, res je. Presenečenja so se začela na sam moj osebni praznik 4. novembra ob polnoči, ko so me zbudili in mi zaželeli lep praznik, mi čestitali moji najdražji, to sta sinova Matjaž in Miran, vse štiri vnukinje Patricija, Pia, Nina in Maja, snaha Polonca, brat Tone in svakinja Dara. Zadržali smo se skoraj tako dolgo, da so potem šli kar v službo, vnukinje pa v šolo. Presenečenje jim je uspelo, saj nisem ničesar pričakoval, čeprav me je vnukinja vprašala: »Dedi, kaj misliš, bo kako presenečenje?«

No, po dogovoru je bil na ta dan popoldan namenjen druženju doma. Vendar, ko sem od kosila prišel domov, sem sicer opazil gasilske mize in klopi pod nadstreškom, pa me to niti ni nič brigalo. Nakar so se zaslišale gasilske sirene, gasilci s plavimi lučmi na naše dvorišče, najprej sem pogledal, če nam gori streha. Ko pa sem videl PGD Bohova, sem vedel, kaj to pomeni. Malo so me sicer zmotili še osebni avtomobili, toda ko sem videl, kdo v njih sedi, »seveda, moji odbojkaši«, katerim sem bil včasih trener, se mi je kar zarosilo oko. Tako sem bil presenečen, da sem rabil kar nekaj časa, da sem zbral misli in doumel, da so prišli k meni. Tudi druženje z njimi je trajalo dolgo v noč. Marsikaj se je povedalo, kako smo začeli graditi novi dom na Bohovi. Z odbojkaši pa smo se nasmejali na račun mojega igranja v mladih letih, kot tudi o časih, ko sem bil njihov trener, najprej OK Maribor, nato pa OK Hoče.«

Če se ne motim je tudi večnamenski objekt »gasilski dom« Bohova, nastajal še v vašem zadnjem mandatu županovanja. Kaj menite o delovanju in pomenu tega doma na robu naše občine?

»Ja, res je, v mojem zadnjem mandatu smo skupaj z Grego in Boštjanom F. ter ostalimi akterji gasilci iz Bohove orali ledino in se borili za objekt, takšen, kot je danes. Pri projektu je aktivno sodeloval današnji župan, takrat v funkciji podžupana. V starem gasilskem domu smo skupaj z gasilci pripravili obrazložitev, kakšen bo in čemu bo služil nov objekt. To pa zato, ker je bilo kar nekaj pomislekov v OS. Nekdo je celo predlagal, zakaj bi imeli tri domove, če bi se lahko v industrijski coni zgradil eden in to bi bilo dovolj. Predlog je bil zavržen s pojasnilom, da so gasilski domovi že od nekdanjega mesta, kjer se srečujejo

tako gasilci kot krajan in so del družabnega in kulturnega življenja v kraju.

Kot zanimivost pa želim tudi povedati tole anekdoto. Ravno v času razprave – nov objekt na Bohovi da ali ne – se je oglasila gasilska sirena, javljen je bil »dimniški« požar na Rogozi. Vsi operativci so v trenutku zapustili dvorano, skočili v avto in proti Rogozi na gašenje požara. En razlog več, zakaj je dobro, da imamo več gasilskih domov v občini.

Zdaj je objekt namenjen vzgoji, učenju, treningu gasilcev, ne samo v naši občini, ampak ima za gasilstvo širši namen in pomen, na kar sem še posebej ponosen.«

Ali ste še vedno aktivni v športu oz. kakšna je trenutna vaša vloga v športu?

»Žoge ne mečem več, sem pa aktiven seveda na »tehničnem suportu«, vendar stalno manj, kajti mladi mislijo in delajo drugače. Ugotovil sem namreč, da so metode dela na treningih in v organizaciji drugačne kot v mojih časih igre in treninga, zato rajši poprimem za druga dela, katerega v klubih nikoli ne zmanjka.«

Športna dvorana Hoče je eno izmed vaših del, kjer je bilo pretečene kar nekaj »divje« vode. Na kratko bi rekli še o tej, tako dobro obiskani investiciji v Hočah?

»Imaš prav. Tudi na sodišču sem se moral zagovarjati. Vendarle sem še vedno prepričan, da je to bil eden izmed ta boljših projektov v Hočah, kjer živi in bo živel šport, čeprav so nekateri trdili, da smo z gradnjo uničili park pri šoli. To seveda ne drži, tukaj je bilo že pravo odlagališče odpadkov. Drugi bi gradili dvorano v javno zasebnem partnerstvu na travniku

izven šolskega območja, kar pa bi imelo vpliv na osnovno financiranje in uporabo športne dvorane. Ne znam si namreč predstavljati, kako bi to dvorano uporabljala šola brez pod- ali nadzemnega hodnika, prav tako bi v primeru JZ partnerstva morala občina plačevati vadbene ure za šolsko mladino, pa tudi za ostala društva. Zato sem trmasto vztrajal in prepričal OS s pomočjo ekipe Občinske uprave, ki mi je stala ob strani in bila enakega mnenja kot sem bil sam. Kot pri marsikateri občinski investiciji, se je tudi tukaj pokazal mačehovski odnos države do občin, zato smo najeli kredit v višini 4 mio EUR, da smo dvorano spravili pod streho. Iz občinskih proračunskih sredstev smo nabavili opremo. Prejeli smo fundacije v višini 24.000 EUR, kar smo prav tako porabili za opremo. Posamezniki, kateri so ostro nasprotovali dvorani, so tudi nasprotovali pri gradnji večnameskega prostora v Slivnici, kjer je danes ambulanta, lekarna, prostori KS Slivnica.«

Kaj bi rekli, kateri športi so trenutno najbolj prepoznavni, najbolj aktivni in tudi najbolj uspešni?

»Meni je še vedno prva odbojka. Odbojka, predvsem Formis, kateri je v 1.B ligi in ima v mlajših selekcijah po dve do tri ekipe, kar pomeni skupaj cca 150 otrok, in je dokaz, da je odbojka še kako živa v Hočah.

Medtem ko OK Hoče igra v 2. ligi po izpadu iz 1. lige, vendar dobro deluje na področju vzgoje mladih kadrov in ima več kot 100 fantov v dveh selekcijah, tudi po dve ekipi. Vse to kaže, da smo se pobrali, dobro zastavili delo in čez kako leto dve bodo začeli prihajati uspehi v smislu napredovanja iz lige v ligo.

Trenutno je najuspešnejši judo, ki ima zdaj, ko je dograjena osnovna šola Hoče, tudi svoje prostore v VŠD, kjer sta bila prej dva razreda OŠ. Tako se je tudi za ta šport našel prostor v prostorih velike športne dvorane, kjer lahko trenirajo in tudi organizirajo tekme velike razsežnosti.

Moram omeniti tudi nogomet v Rogozi in Slivnici. Tudi tukaj se kaže dobro sodelovanje z OU OHS. Pripravlja se dokumentacija za izgradnjo nogometnega igrišča z umetno travo na Rogozi. Ne morem mimo tega, zato moram omeniti tudi to, da brez financiranja v šport, dvorane, klube iz občinskega proračuna, razumevanja »soporta« občinske uprave, niti približno ne bi bili tako uspešni in ne bi dosegali tako lepih rezultatov, kot jih dosegajo posamezni športi.«

Smo v drugi polovici mandata pa še (že) aktualno vprašanje: razmišljate, da bi kandidirali v politiki v naslednjem mandatu?

»To je vprašanje, katerega lahko dobiš v vsakem trenutku, pa vendarle v politiki sem od leta 1973 – in če sem se kaj naučil, sem se to: »Nikoli ne reci nikoli!« (naiven iskri pogled in nasmeh).«

Na hitro sva obdelala politiko, šport, nameniva še trenutek vaši družini. Kaj bi nam zaupali o jih in njihovi podpori? Kaj bi jim radi povedali?

»Zelo sem ponosen na svojo družino, na svoje sinove, snaho, vnukinje, in seveda tudi svojo prijateljico Alenko, da me podpirajo in mi stojijo ob strani v dobrem in slabem, za kar sem jim zelo hvaležen.

Posebej želim poudariti, da sem bil takrat, ko sem se začel ukvarjati s politiko, poročen, oče dveh nadobudnih sinov, me je moja žena Mira, ki je bila zaposlena kot medicinska sestra, babica v Splošni bolnišnici Maribor in je delala na tri izmene, praznike, sobote, nedelje, vedno podpirala pri vseh mojih političnih aktivnostih, za kar sem ji in ji bom večno hvaležen.

Nekako sva prišla do konca, vprašanj je še veliko, odgovorov še več, zato ne bova zaključila zgodbe, ampak jo bova ob neki priliki nekoč nekje nadaljevala. In še nekaj mojih mislih, kot ga vidijo moje oči in slišijo moja ušesa.

Jože se zaveda svojih dejanj, preteklosti, za katero trdno stoji, prav tako se zaveda, da bi se morda lahko naredilo več in drugače, vendar so ga velikokrat preglasili drugi, tako da žal tudi njemu niso bili uresničeni vsi plani oz. načrti. Zaveda se dejstva, da so deli občine, kateri bi lahko dobili več. Zaveda se, da ljudje pričakujejo veliko, zato ga velikokrat zaboli »pri nas niste naredili nič«, to ga zbode kot igla v srce, ker ve, da ravno tako pa tudi ni. Tukaj se zna postaviti in povedati svoje brez »dlake na jeziku«.

Kot dolgoletni član sveta KS Hoče, kot dvakratni župan in zvesti član OS pozna problematiko občine »v nulo«. Če kdo česa ne ve, se vpraša Jožeta, kateri »iz rokava« strese vse, česar se spomni, včasih pa tudi malo »zabeli«, da se bolje vidi ali sliši. Še vedno skrbi za svoj kraj, za svojo občino, kot rečemo, »še vedno diha z občino«.

Včasih poklepetava. Jože rad govori o svoji preteklosti. Najina skupna tema je avto-moto šport, so avto dirke, so ceste, je voda, je Pohorje, in še in še bi lahko naštevala. Takole se mimogrede zavedam, da leta teko, pa vendarle se neke zgodbe samo še nadgrajujejo in ponosna sem, da sem velikokrat tudi sama del zgodb, del dogajanj v naših krajih zelene občine.

Jože, hvala za tale klepet. Seveda vsega, kar mi je povedal, nisem dala na papir, ker potem bi morali izdati posebno izdajo »Utrinki Jože Merkuš« (smeh) ... Pa vendarle, nekaj misli, nekaj odgovorov sem strnila v tem kratkem intervjuju za znanke, ko bodo čez leta listali Utrinke Občine Hoče - Slivnica.

Jože, naj vam zdravje, dobra volja in energija služita še mnogo let.

➡ Zdenka Trinko

📷 Arhiv Marko Pigac

Vodovod, dolg sedem kilometrov

Investicija vodovod – oskrba Hočkega Pohorja s pitno vodo

Občina Hoče - Slivnica povezuje obstoječe vodovodne sisteme Ledina, Planika, Zidanšek in Tisa z izgradnjo novega vodovoda, ki bo dolg 7 km, dveh vodohranov, in sicer vodohran Ledina s kapaciteto 10 kubičnih metrov, ter vodohran Tisa s kapaciteto 100 kubičnih metrov. Vodovodni sistem bo opremljen s sistemom za pripravo vode in telemetrijo oz. daljinskim vodenjem. Za financiranje tega projekta je bilo zagotovljenih 2.061.521,07 EUR sredstev. Od tega zneska je 1.138.901,35 EUR občinskih sredstev, preostanek pa je bil pridobljen iz sredstev EU v okviru ukrepa Zeleni prehod – Komponenta Čisto in varno okolje, podukrepa Izboljšanje ukrepov na področju ravnanja z vodo in okoljske infrastrukture (C1 K3) za operacijo "Investicije v vodovodne sisteme, ki oskrbujejo manj kot 10.000 prebivalcev" (C1 K3 II).

Gradnja poteka fazno. Prva faza že poteka od 23. februarja, druga faza je načrtovana za december 2024, tretja faza pa za januar 2025. Predviden zaključek celotne gradnje je 15. junija 2025.

Ob gradnji vodovoda se izvajajo odcepi za ureditev hišnih priključkov, ki se bodo navezovali na obstoječi priključek vsake hiše, kjer je to mogoče. Kjer navezava ne bo mogoča, predvsem zaradi poteka vodovodnih priključkov po sosednjih zemljiščih, neprimernih in oddaljenih vodomernih mest, se bo po predhodnem ogledu in dogovoru z uporabnikom oz. lastnikom hiše dogovorilo, da le-ta uredi nov vodomerni jašek na zemljišču objekta ali pa uredi hišni priključek na način, da se lahko priključi na novo vodovodno omrežje.

➡ 📷 Ksenija Petrič

Zahvaljujemo se za potrpežljivost in sodelovanje na samem gradbišču, prav tako pa tudi za grajo, ko ne gre vse po načrtu, da lahko v posameznih situacijah čimprej odreagiramo na nastalo situacijo.

Zaradi izgradnje vodovoda je/bo potrebna delna ali popolna zapora cest. Trudimo se, da bi dela potekala čim hitreje in da so gradbišča prevozna, vendar na posameznih delih vedno ne moremo zagotoviti pretočnosti prometa. Za vaše razumevanje in strpnost sem vam še enkrat zahvaljujemo.

Če imate kakršnakoli vprašanja, pomisleke ali pripombe v zvezi s tem projektom, vas vljudno prosimo, da se obrnete na naše predstavnike. Predstavnika občine sta Ksenija Petrič (GSM 031 764 013, e-naslov: ksenija.petric@hoce-slivnica.si) in Stanko Rafolt (GSM 051 873 179, e-naslov: stanko.rafolt@hoce-slivnica.si). Predstavnik nadzora gradnje je Zlatko Murko (GSM 031 688 250, e-naslov: info@gramur.si), medtem ko sta predstavnika izvajalca gradnje Sebastijan Nudl (GSM 040 669 234, e-naslov: sebastijan.nudl@komunalasg.si) in Bogdan Vegan (GSM 031 375 310, e-naslov: bogdan.vegan@komunalasg.si).

Da smo začeli s tovrstnim projektom, smo morali skleniti številne služnostne pogodbe. Zato bi se radi zahvalili vsem lastnikom zemljišč za razumevanje in soglasje glede načrtovanih posegov.

Več o projektu si lahko preberete na spletni povezavi Občine Hoče - Slivnica: <https://www.hoce-slivnica.si/vsebina/oskrba-hockega-pohorja-s-pitno-vodo>

Pet brezplačnih dni smučanja

Lani je smučalo 118 otrok, a obstaja želja, da bi projekt Vrtec smuča živel tudi letos

V januarju in februarju 2024 smo vsem predšolskim otrokom v vrtcih v Občini Hoče - Slivnica na pobudo podjetja Nival nudili brezplačni 5-dnevni smučarski tečaj. Brezplačno je tako smučalo 118 predšolskih otrok Občine Hoče - Slivnica s pomočjo donacij in sponzorstev podjetja in njegovih poslovnih partnerjev. V projektu je sodelovala Občina Hoče - Slivnica, da smo lahko našim otrokom ponudili nekaj več, za kar se vsem iskreno zahvaljujemo.

Na različnih prireditvah, ki so potekale po vrtcih, smo staršem predstavljali projekt in zbirali prostovoljne prispevke, ki so bili nakazani na posebej namenjeni žiro račun.

Kako je potekal naš smučarski dan?

Po zajtrku so se otroci pričeli oblačiti s pomočjo vzgojiteljic in trenerjev smučarske šole Ptuj. Vse je potekalo brezhibno. Nato so se odpravili na avtobus in sledila je vožnja proti Arehu. Večina otrok je prvič stopila na smuči. Trenerji so poskrbeli, da je strah hitro izginil. Otroci so iz minute v minuto osvajali znanja na smučeh. Nekateri pa so že samostojno smučali.

Ob 10.30 je sledila malica in uživanje na snegu. Ves čas tečaja je sijalo prijetno sonce, kar je bila dodana vrednost.

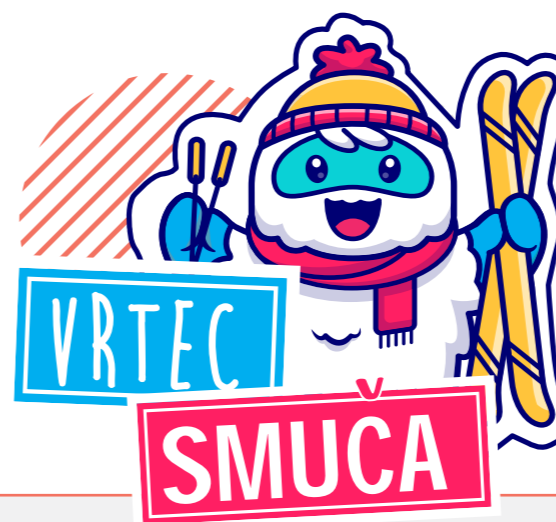
Ob prihodu v vrtec so bili otroci prijetno utrujeni, ampak veseli, da so lahko preživeli prelepe dni na Arehu. In prišel je zadnji dan petdnevnega smučarskega tečaja za vse predšolske otroke. Po prijetni vožnji do Areha nas je ponovno pričakalo sonce in sneg se je lesketal v prijetni belini. Po skupnem pozdravu so se otroci s svojimi trenerji odpravili na trak ali na krogce in utrjevali znanja iz smučanja. Od 11. ure dalje so pričeli prihajati starši, babice in dedki, da so jim otroci lahko prikazali svoje spretnosti na smučeh. Prišla sta nas je pozdravit tudi ravnatelj naših zavodov in sta bila prav tako navdušena nad znanjem otrok – in da je projekt uspel. Utrinke je posnela tudi televizijska postaja BK TV. Sledila je podelitev medalj in velik aplavz vsem otrokom. Vožnja nazaj je minila s karaokami na avtobusu.

Izredno smo bili veseli, da je projekt uspel, potekal brezhibno in da so otroci preživeli pet lepih dni na snegu. Vsem podjetjem se zahvaljujemo za velikodušno pomoč. Vaša donatorska sredstva so zagotovila, da je projekt lahko zaživel in da so otroci osvojili ali utrdili znanje smučanja. Hvala tudi Občini Hoče - Slivnica za koordinacijo projekta. Posebej pa bi se želeli zahvaliti gospodu Marku Glavinčiču iz podjetja Nival za idejo in vodenje projekta. Brez vas nam ne bi uspelo.

Citiram zapis izvajalca smučarskega tečaja SK Ptuj: »Večina otrok se je prvič srečala s smučanjem in belimi strminami. Začeli smo z začetnimi oblikami smučanja, nadaljevali od drsenja naravnost, ustavljanja pa do preprostih sprememb smeri. Zagretost za učenje so pokazali že v samem začetku, saj so nekateri že kar hitro napredovali in osvojili vožnjo po traku in vlečnici (krogci). Za izvedbo tečaja so skrbeli licencirani učitelji in animatorji Smučarskega kluba Ptuj, ki imajo

bogate izkušnje z najmlajšimi, saj že vrsto let izvajajo tečaje za predšolske in osnovnošolske otroke. Zadnji dan so lahko otroci staršem pokazali pridobljeno novo znanje.« Iskreno si želimo, da projekt Vrtec smuča tudi v šolskem letu 2024–25 uspešno zaživi. Aktivno smo pristopili k zbiranju donatorskih sredstev. Več o možnosti doniranja je v spodnjem zapisu.

Zdenka Vogrinec

POSTANITE DONATOR

Naj z vašo pomočjo projekt **Vrtec smuča** postane stalnica tudi za vse prihodnje generacije otrok vrtcev v Občini Hoče - Slivnica. V želji, da bodo vsi otroci, ki odraščajo pod Pohorjem v Občini Hoče - Slivnica, imeli priložnost, da se naučijo smučati, se obračamo na vas in naprošamo vse lastnike podjetij, da z vašimi donacijami podprete naš projekt.

Spoštovani starši, vabimo vas, da podprete projekt VRTEC SMUČA za naslednja šolska leta tudi sami ali vaše podjetje ali podjetje, kjer ste zaposleni.

Projekt podprete z nakazilom sredstev na TRR Občine Hoče - Slivnica številka **SI56 0136 0010 0009 425, s sklicem za plačilo SI00 73000001.**

Podjetja izpolnijo donatorsko pogodbo, ki jo podpisano pošljejo na naslov Občine Hoče - Slivnica ali na e-pošto:

simona.kalsan.kildenfoss@hoce-slivnica.si – povezava do donatorske pogodbe: <https://vrtecsmuca.si/>

Odgovorna oseba za vodenje projekta v vrtcu Hoče in Rogoza je Miha Planinšič, e-naslov: **miha.planinsic@gmail.com**
Odgovorna oseba za vodenje projekta v vrtcu Slivnica je Katarina Helbl, e naslov: **vrtec@osflv.si**

Za vašo podporo projekta se vam vnaprej zahvaljujemo.

Inovativen praznik piva in kulinarike

Oktoberfest 2024 na Pohorski tržnici: odlično pivo in vrhunska kulinarika navdušila obiskovalce

V soboto, 12. oktobra, je Pohorska tržnica gostila že tradicionalen Oktoberfest, ki je privabil množico ljubiteljev piva, dobre hrane in zabave. Dogodek je znova pokazal, da je resničen praznik inovativnega piva in vrhunske kulinarike, ki je navdušil tudi najbolj zahtevne obiskovalce.

Srce Oktoberfesta je bilo seveda pivo. Obiskovalci so imeli priložnost poskusiti bogato paleto lokalnih in inovativnih piv. Pivovarna Roth je kot domači gostitelj navdušila s svojimi tradicionalnimi okusi, ki jih lahko vsako soboto najdete na Pohorski tržnici.

Za tiste, ki radi preizkušajo nekaj novega, je Krambrew navdušil z drzno kraft ponudbo, medtem ko je Lobik Brewery postregel s sodobnimi recepti, ki so združili nepričakovane okuse v vrhunsko pivo. Pivovarna Rikon je poskrbela za ljubitelje raznolikih pivskih stilov, od osvežilnih ležakov do bolj kompleksnih IPA-jev. Za lahkotnejše okuse je bil tu Frizi Beer, medtem ko je Pivovarna Maribor s svojo bogato tradicijo dodala piko na i celotnemu naboru piva.

Hrana na letošnjem Oktoberfestu je bila pravi hit! Skunk Urban Kitchen je s svojim nepozabnim langašem z izvirnimi dodatki poskrbel za odlično spremljavo k pivu. Prav tako so pri Smash Truck Burgers navdušili s sočnimi rebrci in burgerji, ki so bili pravi vrhunec dogodka.

Oktoberfest ne bi bil popoln brez zabavnih iger in tekmovanj. Naši obiskovalci so se preizkusili v priljubljenih igrah, kot sta Beerpong, zabijanje žebeljev in tekma v držanju litrskih vrčkov. Najmlajši so se zabavali ob igri cornhole, ustvarjali na delavnici ter se okrasili s poslikavami obraza.

Za sladkosnede je finalistka MasterChef Klara Šmigoc postregla z odlično sladico, ki je bila prava poslastica. Ela Koželj je

z nostalgijo obujala spomine s kopicami in sladkorno peno, medtem ko je Mario s svojimi dišečimi pečenimi kostanji ogrel obiskovalce v hladnem jesenskem vremenu.

Oktoberfest 2024 je bil resnično pravi praznik piva in kulinarike, ki je na Pohorski tržnici povezal lokalne okuse, inovacije in odlično zabavo. Hvala vsem, ki ste prispevali k temu, da smo skupaj ustvarili nepozaben dogodek. Se vidimo naslednje leto!

➔ Metka Oberlajt 📷 Marko Pigac

Praznične lučke so zažarele

Uspešen začetek prazničnega decembra na Pohorski tržnici

V soboto, 30. novembra, smo na Pohorski tržnici z navdušenjem vstopili v praznični čas. Prva prireditev, Festival lučk in otvoritev Božičkove delavnice, je navdušila obiskovalce vseh generacij in ustvarila čarobno vzdušje, ki nas bo spremljalo skozi ves praznični mesec.

Dogajanje se je začelo s pravljичno predstavo Maček Mačkursor, ki jo je za otroke pripravilo Lutkovno gledališče PIKA. Glasbeni zaključek dneva je pripadel skupini ZEBRA, ki je z energičnim koncertom razveselila zbrane in poskrbela za prijetno praznično razpoloženje.

V Božičkovi delavnici so otroci lahko preizkusili svojo ustvarjalnost. Delavnica je ponujala izdelavo lučk in venčkov, vlivanje čudovitih okrasov iz čebeljega voska ter okraševanje božične smrečice. Otroci so se z veseljem preizkusili v božičnih igrah, medtem ko so starši z zanimanjem opazovali njihove mojstrovine.

Tako smo uspešno speljali prvo od prazničnih prireditev na tržnici. Upajmo, da bodo vse tako lepo obiskane, saj se tudi naši ponudniki domačih dobrot in spominkov trudijo, da »njihove« hišice niso zaprte.

Se vidimo na naslednjih prazničnih dogodkih!

➔ Metka Oberlajt 📷 Marko Pigac

Buče, netopirji, pajčevine, duhovi, čarovnice

Čarovniško vzdušje navdušilo množico obiskovalcev na Pohorski tržnici

Noč čarovnic je tudi letos na Pohorski tržnici pritegnila pravo množico obiskovalcev vseh generacij! Dogodek je potekal 30. oktobra, ko smo z bogatim programom pričarali pravo čarovniško doživetje. Na družbenih omrežjih smo jih vabili z naslednjimi besedami: »Pridružite se nam v strašljivi opravi – buče, netopirji, pajčevine, duhovi, čarovnice in še marsikaj. Čaka vas čarovniški program za male in velike, pogumne in tiste malo bolj previdne. Vstop je prost!«

Vabilo je naletelo na izjemen odziv – obiskovalci so se lahko prepustili pestri ponudbi aktivnosti, ki so obsegale ustvarjalne in animacijske delavnice, poligon za čarovnice, škatle z grozljivimi občutki, foto-kotiček, strašni gozd, čarovniški program ter poslikave obraza. Otroci in odrasli so se navdušeno udeležili vsake aktivnosti, še posebej pa so uživali v strašljivem vzdušju, ki ga je ustvarila prava dekoracija in čarobno ozračje.

Seveda pa prava zabava ne mine brez dobre hrane in pijače! Naši lokalni ponudniki so poskrbeli za široko izbiro okusnih jedi in napitkov – od tistih, primernih za najmlajše, do malce drznejših okusov za odrasle. Vsaka stojnica je ponujala nekaj posebnega, kar je obogatilo dogajanje in pričaralo še več zabave.

Čarovniška noč je bila nepozabna izkušnja za vse, ki so si želeli popestriti svoj dan s pridihom čarovnije.

➔ Metka Oberlajt 📷 Marko Pigac

Umetnost in vino

Čaroben večer v župnijski kleti sv. Jurija v Hočah

V petek, 11. oktobra, se je v čarobnem ambientu kleti župnije Hoče odvijal dogodek Umetnost in vino, ki je privabil veliko obiskovalcev. Večer je bil popolna priložnost za uživanje v prepletu umetnosti, zgodovine in vrhunskih vin.

Osrednji gost večera je bil priznani slovenski pisatelj Tone Parltič, ki je s svojim humornim literarnim nastopom ustvaril sproščeno vzdušje. Njegove zgodbe, povezane tudi z našimi kraji, so navdušile zbrane, ki so se prepustili njegovemu značilnemu duhovitemu slogu. Da je bilo kulturno vzdušje večera še bolj izbrano, je prispevala prisotnost Mitje Čandra, našega rojaka, ki je znan slovenski pisatelj, esejist, urednik, scenarist in dramaturg. Obiskovalci so uživali tudi v ogledu Hoške kripte, ene najpomembnejših lokalnih znamenitosti. Za vodenje vedno poskrbi Marjan Čander, ki je bil s Turističnim društvom Hoče pobudnik obnove in odprtja kripte za javnost.

Za glasbeni del sta poskrbela Sara in Jaš, ki sta s svojim čutnim glasbenim nastopom ustvarila prijetno in umirjeno vzdušje. Ob tem pa so izbrani vinarji – Izletniška kmetija Vrecl, Vina Meranovo in Vinogradništvo Matečko – ponudili vrhunska vina, ki so se odlično podala k umetniškemu programu in kulinaricnim dobrotam, ki so spremljale dogodek.

Dogodek Umetnost in vino je bil prijeten večer, ki je obiskovalce povezal ob dobri glasbi, literaturi in vrhunskem vinu. Hvala župniku in dekanu Alojzu Petriču za pripravljenost, da se je večer lahko odvijal v tako pristnem okolju, v baročni kleti hoškega župnišča.

➡ Metka Oberlajt 📷 Marko Pigac

Martinovanje na Pohorski tržnici

Pohorska tržnica je ponovno oživela, tokrat ob domačem vinskem prazniku

Živimo v vinskem okolišju, zato je prav, da ohranjamo tradicijo praznovanja, ko se mošt spreminja v vino. Okoli praznika sv. Martina je treba poskrbeti za ta stari običaj. Tako je v soboto, 9. novembra, Pohorska tržnica gostila martinovanje, ki je privabilo ljubitelje vina in lokalnih dobrot. Osrednji trenutek dogodka je bil tradicionalni blagoslov mošta, ki ga je ob 16. uri opravil g. župnik Alojz Petrič. Obiskovalci so lahko okušali letošnji pridelek vinske trte in uživali v pestri ponudbi domačih vin. Dogajanje je popestrila tudi bogata izbira lokalnih dobrot, ki so jih pripravljali naši ponudniki, ter dobra glasba, ki je poskrbela za sproščeno vzdušje.

Hvala vsem, ki ste bili del tega dogodka – se vidimo na naslednjih praznikih na tržnici!

➡ Metka Oberlajt 📷 Marko Pigac

Združili prijetno s koristnim

Poslovni zajtrk v znamenju lokalnih dobrot s Pohorske tržnice

V začetku decembra je v naši občini potekal prav poseben poslovni zajtrk podjetnikov, kjer smo združili prijetno s koristnim – mreženje in predavanja s področja marketinga ter vrhunske lokalne dobrote.

Zajtrk je bil pripravljen v duhu Tedna slovenske hrane z izbranimi dobrotami, ki jih najdete na Pohorski tržnici: med Čebelarstva Pregl za popoln začetek dneva, mesnine Kmetije Frangež za pristen okus domače kakovosti, siri in jogurti Kmetije Hecl, ki navdušijo z vsako žlico, jabolka in jabolčni sok Sadjarstva Vrecl, ki osvežijo telo in duha. Za piko na i smo dodali sladice Pika nogavičke, ki so razveselile tudi najzahtevnejše sladokusce.

Navdušenje med poslovneži je bilo izjemno! Morda je takšna ideja popolna tudi za vašo letošnjo pogostitev – presenetite zaposlene ali poslovne partnerje z lokalnimi dobrotami iz naše regije.

Oglejte si utrinke iz dogodka in poiščite navdih za svoj naslednji dogodek. Naj bo tudi vaš zajtrk poln kakovosti, okusa in povezanosti z našim domačim okoljem.

➡ 📷 Tanja Verhovnik

PRENOVLJENA STRAN ZA TURIZEM

Prenovili smo spletno stran za turizem Visit Hoče - Slivnica (<https://www.visit-hoceslivnica.si/>), kjer smo poskrbeli za sodobno in privlačno predstavitev občine. Med novostmi so tudi izpostavljene kolesarske poti. Pri testiranju in opisu kolesarskih poti je s svojimi izkušnjami pomembno prispeval Danilo Zakrajšek, član sekcije kolesarjev pri Društvu upokojencev Hoče. Za sodelovanje in pomoč se mu iskreno zahvaljujemo. Kolesarske poti so podrobneje predstavljene tudi v koledarju za leto 2025, ki ste ga občani prejeli v svoje poštno nabiralnike. Naj vam bodo te poti v vzpodbudo, da se pogosteje popeljete po njih – pa tudi pešačiti po njih ni prepovedano ...

Vabimo vas, da obiščete našo prenovljeno spletno stran in odkrijete številne možnosti za aktivno preživljanje prostega časa v naši občini.

➡ Metka Oberlajt

Navezava na historični drevored

Izbrana najprimernejša rešitev za izgradnjo športne dvorane v Slivnici

Občina Hoče - Slivnica je v mesecu juliju objavila javni, anonimni projektni, urbanistično-arhitekturni natečaj za izbiro strokovno najprimernejše rešitve za izgradnjo športne dvorane pri OŠ FLV v Slivnici.

Do roka za prijavo sta prispela dva natečajna elaborata. Strokovna komisija jih je pregledala ter ocenila njihovo ustreznost glede na tečajne pogoje in v končni fazi izbrala za naročnika najprimernejšo predlagano rešitev za gradnjo objekta.

Po oceni strokovne komisije je bila 1. nagrada podeljena projektantu:

BIRO BIRO, arhitektura, oblikovanje in svetovanje, d. o. o.,
Beloruska ulica 7, 2000 Maribor

AVTORJI:

Uroš Rošker, univ. dipl. inž. arh.

Lea Korošec, mag. inž. arh.

Nastja Kastigar, mag. inž. arh.

Katja Nežmah, mag. inž. arh.

Uroš Pokeržnik, mag. inž. arh.

Dejan Bogovič, mag. inž. arh.

Jurij Petek, dipl. inž. arh. UN

Monika Lovše Rošker, univ. dipl. obl.

Komisija je o prvonagrajenem elaboratu med drugim zapisala: »Elaborat odlikuje jasna funkcionalna zasnova in organizacija prostorov, kvalitetna zasnova povezav in organizacije poti znotraj objekta ter med novim objektom ter obstoječimi urbani strukturami. Prepoznano je spoštovanje in navezava na historični drevored. Komisija je prepoznala oblikovanje fasadne opne kot ustrezen odnos novogradnje do obstoječe stavbne strukture in prostorskih danosti.«

2. nagrade komisija ni podelila.

3. nagrada pa je bila podeljena projektantu:

GEOPLAN projektiranje, svetovanje in inženiring, d. o. o.,
Glavni trg 21, 1241 Kamnik

AVTORJI:

Peter Kovač, mag. inž. arh.

Vita Osterman, mag. inž. arh.

Manca Šavs, mag. inž. arh.

Helena Kovač, univ. dipl. inž. arh.

SODELAVCI, KONZULTANTI:

Biba Muhič Gomezelj, univ. dipl. inž. arh.

(konzultantka za požarno varnost)

V času od 6. decembra do 20. decembra 2024 je bila za širšo javnost v predverju Kulturnega doma Hoče organizirana razstava obeh natečajnih rešitev.

S prvonagrajenim projektantom, ki je v postopku javnega natečaja ponudil tudi najnižjo ceno za izdelavo projektne dokumentacije, bo Občina Hoče - Slivnica sklenila pogodbo. Predvideni rok za izdelavo projektne dokumentacije s pridobitvijo vseh potrebnih dovoljenj in soglasij je druga polovica prihodnjega leta.

← Irma Bračko

Očarane brbončice

Utrinki z Medenega dne na Pohorski tržnici

Prvo soboto v decembru smo na Pohorski tržnici uživali v pravem medenem raj. Obiskovalci so se posladkali z okusnimi medenjaki z medenim maslom, pripravljenimi iz pohorskega kostanjevega medu, ki jih je ustvarilo Čebelarstvo Pregl. Navdušenje so poželi tudi izvorni okusi medu s cimetom, ingverjem in borovnicami, ki jih je predstavilo Čebelarstvo Cesar – in seveda Cesarjev praženec z medom, ki je očaral brbončice.

Za piko na i je poskrbela naravna kozmetika Medu: čebelarke pridelke je združila v čudovite izdelke za nego, ki so jih obiskovalci z veseljem preizkusili.

Dan je bil popolnoma meden, poln toplote, druženja in navdih iz bogate čebelarke tradicije. Če še niste obiskali Pohorske tržnice, je zdaj pravi čas, da to storite – poiščite pristi med za krepitev imunskega sistema vaše družine in okusite bogastvo Pohorja. Se vidimo na Pohorski tržnici!

← Metka Oberlajt

Lükarska malica

Uspešen zaključek projekta nekoč in danes na Pohorski tržnici!

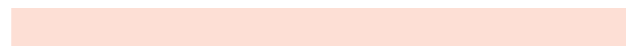
V soboto, 12. oktobra 2024, smo se na Pohorski tržnici v Pivoli zbrali ob zaključku projekta Nekoč in danes, kjer smo skupaj obujali tradicijo in uživali v pestrosti dogajanja. Dopoldan je bil poln aktivnosti, zabave in pristnih tradicionalnih okusov.

Lükarska malica je pričarala pristen okus preteklosti in nas popeljala nazaj v čas tradicionalnih jedi! Lükarji iz Gočlove kmetije so nam predstavili tradicijo pridelovanja pravega ptujskega lüka z zaščiteno geografsko označbo, prikazali pletenje vencev in nas pogostili s tradicionalno lükarsko malico, kot so jo jedli nekoč: z domačim kruhom, zaseko in čebulo – ptujskim lükom. Kot pravi stari pregovor: "Luk pa kruh pa je južna vkup!"

Mladi gasilci so prikazali gasilsko pionirsko vajo in nas navdušili s svojim znanjem in spretnostjo. Najmlajši so se zabavali na napihljivih igralih in preizkušali svoje športne spretnosti.

Hvala vsem, ki ste se nam pridružili in skupaj z nami doživeli preplet tradicije in zabave!

← Metka Oberlajt

Park v industrijski coni

Ureditev in izgradnja Južne ceste in Čobčeve ulice v industrijski coni Hoče – II. faza

Občina Hoče - Slivnica je v namen spodbujanja podjetniškega okolja s pomočjo evropskih sredstev iz ukrepa Mehanizem za okrevanje in odpornost (razvojno področje: C3: Pametna, trajnostna in vključujoča rast, komponenta K2: Dvig produktivnosti, prijazno poslovno okolje za investitorje, investicija D: Zagotavljanje inovativnih ekosistemov ekonomsko-poslovne infrastrukture) zaključuje rekonstrukcijo Miklavške ceste in novogradnjo cestne povezave v Čobčevi ulici.

Z gradnjo je industrijska cona pridobila vso potrebno infrastrukturo za obstoječe objekte, kakor tudi za gradnjo novih objektov. Uredili smo odvodnjavanje ceste, vodovodno in kanalizacijsko omrežje za komunalno odpadno vodo, plinovod, elektroenergetsko in telekomunikacijsko omrežje ter cestno razsvetlavo. Kot dodano vrednost smo v severnem delu industrijske cone umestili parkovne površine. V parku bo postavljena urbana oprema. Urbana oprema vključuje pametne klopi s polnilci za mobilne telefone, polnilnico za električna kolesa in skiroje, pametni smetarnik, info tablo ...

➡ Ksenija Petrič

Interreg Europe

Co-funded by the European Union

Rural Mobility

Mobilnost na podeželju

Ruralna mobilnost – izboljšanje podeželske mobilnosti po Evropi z novimi prometnimi rešitvami in inovativnimi političnimi pristopi

Občina Hoče - Slivnica skupaj s partnerji iz različnih evropskih držav (Nizozemska, Španija, Portugalska, Nemčija, Estonija, Švedska) sodeluje v projektu programa Interreg Europe Rural mobility - Improving rural mobility across Europe through novel transport solutions and innovative policy approaches (Mobilnost na podeželju – izboljšanje podeželske mobilnosti po Evropi z novimi prometnimi rešitvami in inovativnimi političnimi pristopi).

129 milijonov državljanov EU živi na redko poseljenih območjih in trpi zaradi slabih ali neobstojećih storitev javnega prevoza. Odvisnost od osebnih avtomobilov je velika. Za skupine brez dostopa ali nezmožnih za vožnjo avtomobila (ekonomsko ranljive skupine, invalidi, mladi in starejši) pomanjkanje možnosti javnega prevoza pomeni tudi zmanjšane ekonomske priložnosti in večjo socialno izolacijo. To povečuje neenakosti in pospešuje odseljivanje iz podeželskih območij (JRC, 2022). Organi, ki se ukvarjajo z javnim prometom, se trudijo zagotoviti stroškovno učinkovit in udoben javni prevoz na teh območjih, vendar se srečujejo s težavami zaradi majhnega števila potnikov in finančne neviabilnosti. Nove strategije trajnostne in pametne mobilnosti (SSMS), ki vključujejo inteligentne transportne sisteme (ITS), kot so avtobusne storitve na zahtevo in deljenje prevozov, kažejo potencial za reševanje fiksnih transportnih sistemov in ponujajo storitve višje kakovosti ob zmanjšanju obratovalnih stroškov ter zmanjšanju emisije CO2. Večina prejšnjih evropskih projektov se je osredotočala le na mestna območja z večjo gostoto potnikov. Izvajanje ITS na podeželju zahteva poseben podporni okvir regionalne politike,

ki se razlikuje od sedanjih politik.

Rural mobility (Mobilnost na podeželju) je prva pobuda v Evropi, ki združuje ITS z novimi političnimi pristopi za povezovanje evropskih podeželskih regij z visokokakovostnim prometom in gospodarskimi priložnostmi. Pod vodstvom province Overijssel (Nizozemska) bo sedem sodelujočih oblasti poskušalo izboljšati regionalne prometne politike s pilotiranjem inteligentnih prometnih sistemov in uporabo najboljših praks v modelih upravljanja, finančnih strukturah, upravljanju deležnikov in vključevanju končnih uporabnikov iz vseh evropskih regij. Cilj projekta je pokazati, kako lahko podeželska prometna politika podpira ekonomsko in socialno vključenost prej izoliranega prebivalstva.

Projekt poteka od 1. 4. 2024 do 30. 6. 2028 in je sofinanciran s strani Evropske unije.

Za več informacij vabljeni k ogledu spletne strani projekta: <https://www.interregeurope.eu/rural-mobility>

➡ Ivana Pečovnik

Interreg Europe

Co-funded by the European Union

Rural Mobility

Končana izgradnja pumptrack poligona

Slavnostna otvoritev kolesarskega poligona v Hočah je bila 15. oktobra

V Občini Hoče - Slivnica smo dobili pumptrack poligon, ki ga je slovesno odprl župan dr. Marko Soršak skupaj z Filipom Flisarjem. Za tiste, ki Filipa ne poznate: nekdanji smučar prostega sloga, sicer pa ljubitelj adrenalinskih športov – rolkanja in downhila, predvsem pa ljubitelj Pohorja. Po slovesnem rezanju traku se je na progi preizkusil tudi župan, Filip pa se je pripravil na rezanje velike šunke, ki jo je prinesel s seboj. Ob tej priložnosti so člani Športnega kolesarskega društva BSX racing team Maribor izvedli demonstracijo uporabe pumptracka, predstavitev zaščitne opreme, primerne kolesa in tehnike vožnje ter prikaz tekmovalnih tehnik. Mladi, neustrašeni kolesarji so krožili po progi, skupina nekdanjih osnovnošolcev s pevko Alino Tajhman pa se je slišala v ozadju; vsak od njih obiskuje svojo srednjo šolo, glasba pa jih druži. Čakamo še na stalno ime.

Gradnja poligona je trajala dva meseca in pol ter je stala 88 tisoč evrov. Poligon, ki se nahaja v gozdu zraven Večnamenske športne dvorane, pokriva površino skoraj 700 kvadratnih metrov in predstavlja pomembno pridobitev za športno infrastrukturo v občini. Zgrajen je iz kakovostnih materialov, ki omogočajo dolgotrajno uporabo in minimalno vzdrževanje. Zasnovan je tako, da ponuja zabavno in dinamično vožnjo, ob tem pa omogoča učenje pomembnih spretnosti, kot so ravnotežje, koordinacija in obvladovanje hitrosti.

➡ Metka Oberlajt   ➡ Marko Pigac

Kot smo že zapisali, je uporaba proge na lastno odgovornost, zato najmlajši potrebujejo spremstvo – vsi pa zaščitno opremo, predvsem čelado in ščitnike. In nenazadnje primerno kolo! No, če je proga prosta, lahko otroci (in starši) po njej tudi tekajo, kar jim bo v nenavadno veselje! Želimo vam varno uporabo poligona in veliko športnih užitkov.

Še naprej skrbno, povezovalno in razigrano

Pestra izbira aktivnosti v Večgeneracijskem centru Občine Hoče - Slivnica in iskrena zahvala prostovoljcem za trud, izmenjavo znanj in brezpogojno pomoč

December je čas čarobnosti, lepih želja in misli, obdarovanja in druženja. Je tudi čas, ko se ozremo nazaj, razmislimo o preteklem letu in izrazimo hvaležnost za vse, kar nam je leto dalo. Preteklo leto je bilo za naš večgeneracijski center zelo pestro. Zraven rednih dejavnosti, kot so likovno ustvarjanje, ples, vadba za hrbtenico, jezikovni tečaji, cornhole, tarot, badminton, namizni tenis, pogovorne oz. podporne skupine idr. smo izvedli še vrsto aktivnosti, za atere verjamemo, da so marsikomu popestrile vsakdan.

V kuhinji smo zavihrali kuhalnice in se preskusili v peki in kuhi okusnih dobrot. V sklopu potopisnih predavanj smo se podali v različne dežele, kot so Bosna, Moldavija, Anglija, Katar, obiskali smo celo Islandijo in spoznali njene skrivnosti. Krepili smo naše digitalne veščine in se izobraževali na področju uporabe pametnih telefonov, računalnika in orodja za oblikovanje Canva. Skupaj smo poskrbeli za boljšo urejenost okolice našega centra v Rogozi ter uredili vaško knjižnico. Prav tako je za obiskovalce centra na voljo info kotiček, kjer lahko uporabljajo računalnik in poiščejo kakšne zanimivosti na spletu. Poskrbeli smo tudi za urjenje spomina, osebno rast in delo na sebi z meditacijami, priložnimi vajami, izobraževalnimi delavnicami in predavanji. Ustvarjali smo butare, rože iz krep papirja, voščilnice, trajnostno zeleno kolo, nagrobne aranžmaje, adventne venčke in še marsikaj.

Ne smemo pozabiti niti na naša sodelovanja z lokalnimi društvi in javnimi zavodi, s katerimi smo izvedli skupne dejavnosti in popestrili aktivnosti vrtčevskih in šolskih otrok, bodisi z branjem

pravljic, predstavitev juda in prikazi, ustvarjalnimi vsebinami ali preprosto s sodelovanjem na njihovih prireditvah. Tudi za starejše smo poskrbeli in skupaj z društvi in zavodi izvedli predavanja o demenci, sprehode za spomin, druženja ob kavi in čaju ali preprosto svetovalne kotičke za pomoč pri enostavnih opravilih v zvezi z moderno tehnologijo.

Skozi vse leto smo se spoznavali, krepili vezi, sodelovali in si medsebojno pomagali.

Pravimo, da je naš center prostor, kjer se družimo, učimo in tkemo nitke prijateljstva oz. smo »dnevna soba naše občine«. Center uspešno deluje že vrsto let in veseli nas, da so naše aktivnosti dobro sprejete na obeh lokacijah – v Rogozi in v Orehovi vasi. Poskušamo ponuditi varno zavetje in prostor vsem tistim, ki si želijo popestriti svoj prosti čas in skleniti nova poznanstva. Namen centra ostaja še naprej druženje, ohranjanje in širjenje socialne mreže ter zadovoljevanje potreb različnih starostnih skupin. Kot doslej bomo poskušali zagotoviti kakovosten, pester in dostopen nabor aktivnosti različnim generacijam. Udeležba na dejavnostih omogoča prenos znanja, izmenjavo izkušenj, kakovostno preživljanje prostega časa in predvsem ponuja priložnost, da se občani med seboj spoznajo in poiščejo skupne točke sodelovanja. Poudariti je potrebno, da so vse aktivnosti v našem centru za obiskovalce brezplačne. Uporabniki in prostovoljci pa predstavljajo temelj za razvoj in delovanje našega centra.

5. decembra obeležujemo mednarodni dan prostovoljstva. V Večgeneracijskem centru Občine Hoče - Slivnica se močno

zavedamo pozitivnega vpliva prostovoljstva na našo družbo in smo neizmerno hvaležni za naše prostovoljce, ki nam pomagajo sooblikovati program centra in so nepogrešljivi člen marsikatere dejavnosti. Ob izteku leta iskrena hvala vsem, ki ste pripravljeni deliti svoje znanje in veščine ter podariti svoj čas in energijo za skupno dobro. Verjamemo, da bomo tudi v naprej gradili na skupnih vrednotah: spoštovanju, odgovornosti, povezanju, potrpežljivosti, sočutju in prijaznosti. Tudi v prihodnjem letu bomo skrbeli za pester program dejavnosti, spodbujali medsebojno sodelovanje in skupaj z vami, dragimi obiskovalci, soustvarjali vsebine centra. Še vedno velja povabilo k sodelovanju. Če radi ustvarjate, imate znanja in veščine, ki bi jih radi delili z drugimi, ste pripravljeni svoj čas in energijo podariti ostalim, vas toplo vabimo, da se nam pridružite. S toplo besedo, dobro voljo, podajanjem znanja in pomočjo lahko komu polepšamo dan, poskrbimo za povezanost z drugimi ter spletemo prijateljske vezi. Naj bo leto, ki je pred nami, prijazno, iskrivo in vedoželjno. Vabljeni v našo družbo!

➡️ VeGeC OHS

VeGeC
OBČINE HOČE-SLIVNICA
pratar druženja

Slivnica dobiva novo (peš)pot

Med osnovno šolo in domom starejših občanov v Slivnici »raste« nova mešana pot

Na zelenici pred kulturnim domom v Spodnjih Hočah sta nam samostojna podjetnika iz Zgornjih Hoč, Šotiček in Cvetko Lepej, postavila novoletno jelko. Okrasitev bodo, kot že vrsto let doslej, izvedli sodelavci iz Režijskega obrata.

Na področju urejanja občinskih cest so v teku sledeče aktivnosti. V teku je ureditev mešane poti med osnovno šolo in domom starejših občanov v Slivnici. Dela izvaja Cestno podjetje Ptuj, d. d. Pogodbena vrednost naročenih del znaša 73.826,42 €

V mesecu novembru je bila končana izvedba rekonstrukcije občinske ceste JP 882056 – odcep Lavrič, v Čreti. Dela je izvedlo podjetje Dalmastroj Stapić iz Rogoze. Pogodbena vrednost naročenih del znaša 50.148,53 €.

V Pivoli je zaključena sanacija poškodovanega vozišča občinske ceste LC 380051. Dela je izvedlo podjetje Kipertrans, d. o. o., iz Spodnjih Hoč. Pogodbena vrednost naročenih del znaša 57.792,31 €

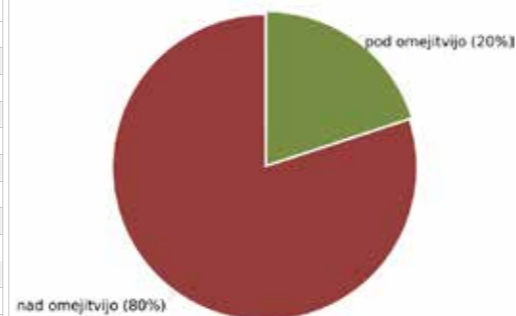
Med 16. in 31. decembrom bo na nacionalni ravni potekala preventivna akcija ALOKOHOL IN DROGE. Akciji se bomo pridružili z letaki in plakati tudi na občinski ravni. V nadaljevanju je kratko poročilo z rezultatom meritev hitrosti na lokaciji Rogoška cesta 1, Rogoza, v mesecu novembru 2024.

➡ 📷 Stanko Rafolt

Preglednica izmerjenih rezultatov:

Hitrost km/h	Ocena št. prevozov	%
1 - 10	0	0
11 - 20	501	1
21 - 30	1.528	2
31 - 40	10.531	17
41 - 50	19.386	30
51 - 60	18.743	29
61 - 70	9.114	14
71 - 80	2.952	5
81 - 90	670	1
91 - 100	114	0
101 - 110	20	0
111 - 120	4	0
121 - 130	1	0
Skupno	63.564	100

Porazdelitev hitrosti - delež vozil pod/nad omejitvijo:

Miklavžev obisk je privabil številne obiskovalce

V soboto, 7. decembra, je Pohorska tržnica zaživela v prav posebnem prazničnem vzdušju, saj nas je obiskal Miklavž

Dopoldne je potekala tržnica domačih dobrot. V okviru projekta Sveže & zdravo so obiskovalci lahko poskusili čebulno juho. Najmlajši so se zabavali na Božičkovi ustvarjalni delavnici, kjer so pisali pisma in izdelovali Miklavževe škornje. Popoldanski del je bil poln razgibanega dogajanja z nastopom skupine Arbadakarba, plesno animacijo in čarobnim ognjenim

šovom. Vrhunec večera pa je bil prihod Miklavža, ki je razveselil otroke s prijazno besedo in sladkimi darili. Tako ohranjamo tradicijo dobrega in skrivnostnega moža za najmlajše ter jih učimo, da dobrota vedno živi. Naj ta spomin ostane z njimi za vse življenje.

➡ 📷 Metka Oberlajt 📷 Marko Pigac

Sin premožnih staršev

Sveti Miklavž po dolgih letih ponovno v naši cerkvi

Sveti Nikolaj oziroma sveti Miklavž, kot ga vsi bolj poznamo, je bil sin premožnih staršev. Ob smrti sta svojemu sinu zapustila veliko premoženja, on pa ga je razdal tem, ki ga potrebujejo. Že kot mlad fant je želel pomagati ljudem, na takšen ali drugačen način.

In takšen je ostal v spominu kristjanov vse do danes, v vzhodni in vahodni Cerkvi. Na predvečer svojega godu, ki ga praznujemo 6. decembra, hodi sveti Miklavž od hiše do hiše, od župnije do župnije, iz kraja v kraj s svojim spremstvom, angeli in parkeljni, ter prinaša pridnim otrokom darila, poredni otroci pa dobijo šibe ali jih odpeljejo parkeljni. Po letu premora je ponovno obiskal tudi našo župnijo. Tokrat smo ga člani Župnijske Karitas, ki je organizirala to srečanje, skupaj z otroki in njihovimi starši pričakali kar v cerkvi.

Najprej smo pridno sodelovali pri sveti maši, potem pa smo prisluhnili zgodbi z naslovom God svetega Miklavža, ki jo je napisala naša katehistinja Marija Magdalena Novak. V njej so se zvezdice pogovarjale z babico zvezdico. Babica jim je razložila, da je god prav poseben praznik, ki je povezan z našim imenom. Povedala jim je tudi, da je sv. Miklavž v času svojega življenja na Zemlji bil duhovnik, kasneje pa tudi škof. Ko pa je umrl, je šel k Bogu v nebesa. Zdaj pa se vsako leto, večer pred svojim godom, vrne na Zemljo in obiše otroke.

Po zgodbi pa je zazvenel glas iz grl 73 otrok, predšolskih in šolskih, vse tja do 4. razreda: »Sveetiitii Miiiklaaaavž!« Ker prvič nismo bili uspešni, smo ga morali poklicati še enkrat, tokrat še glasneje. Potem so se odprla vrata cerkve in dobri mož je stopil med nas skupaj s svojim spremstvom, dvema angelčkoma.

Otroke je najprej povprašal, ali so bili zares vsi pridni, potem smo skupaj zmolili molitvi očenaš in svet angel, zatem pa je povabil otroke k sebi, vse od najmlajših do najstarejših, da se je z njimi srečal in jih obdaril.

Res je bilo lepo videti veselje in srečo na obrazih otrok ob srečanju sv. Miklavžem, ki je bil zares dober mož in nam je vsem lahko zgled srčnosti, dobrote in dobrotelčnosti. Člani Župnijske Karitas Hoče pa smo zelo veseli, da nam ga je po dolgih letih ponovno uspelo pripeljati v cerkev, kamor sv. Miklavž oziroma sv. Nikolaj tudi spada. Se že veselimo srečanja z njim v prihodnjem letu.

➡ 📷 Viktorija Pintarič

Naporno leto za nami

Občinski gasilci so v letošnjem letu skupaj posredovali domala 400-krat

Ponavadi je konec leta oziroma mesec december čas za analizo iztekajočega se leta in za pogled v prihodnost. Tudi letošnje leto je bilo zelo naporno. Še vedno imamo v spominu junijska neurja, ko smo v treh dneh posredovali več kot 200-krat. Letos smo v enajstih mesecih skupno posredovali 179-krat. V to niso všteta že omenjena junijska posredovanja. Skupaj je bilo udeleženih 1370 gasilcev in 222 vozil. Država preračunava tudi stroške. Letos je vrednost posredovanj in stroškov enot ocenjena na 232.770,73EUR. Seveda tega denarja ne dobimo. Najbolj zanimiv podatek pa je zagotovo poraba časa na intervencijah: skupaj smo na intervencijah porabili kar 5031 ur našega časa. Prostovoljnega časa.

V oktobru smo imeli vaje evakuacije na OŠ v Hočah, Reki in Slivnici ter v obeh vrtcih. V novembru smo v okviru gasilskega poveljstva izvedli vajo štabnega vodenja. Veliko število intervencij v zelo kratkem času zahteva drugačne pristope vodenja. Potrebno je namreč načrtovanje, sprejemanje klicev, logistika, določanje prioritet ... V naši občini imamo v okviru CZ tudi zagotovljene gostince, ki nam po potrebi zagotavljajo prehrano. Tudi na gasilskem poligonu naše občine je bilo letos zelo živahno. Kar 27-krat so se na njem usposabljala različna gasilska društva. Gasilska zveza Maribor je pri nas izobraževala tečajnike za operativnega gasilca. Težko si predstavljamo, kje bi sicer imeli praktične vaje. Včasih smo imeli vaje v starih mariborskih zaporih in v Melju, vendar zaradi obnove tam tega več ni možno izvajati. Pravzaprav so tudi pogoji pri nas dosti boljši. PGD Bohova odpre gasilski dom zaradi sanitarij, poligon pa omogoča visok nivo usposabljanja. Imamo opremo za izposojajo, dva vira vode, klopce za počitek ... Prav tako kontejnerje ves čas vzdržujemo in dodatno varimo, saj so zaradi vročine precej obremenjeni.

Občinska gasilska vaja je letos potekala pod okriljem PGD Hoče na Hočkem Pohorju. Simulacija nesreče vozila in posledično reševanje ponesrečencev pod hribom se je pokazala kot zelo zanimiva. Takšne intervencije so še posebej zahtevne in zahtevajo specifično znanje in opremo.

Mesec december je tudi čas, da vas obiščemo na domu, vam zaželimo vse dobro v prihajajočem letu ter seveda podarimo koledar. Se vidimo! Na pomoč!

➡ Boštjan Frangež 📷 Marko Plgac

Enake cene kot v sosednjih občinah

Položnice storitve odvoza odpadkov bodo z novim letom nekoliko višje, a še vedno bistveno nižje kot pri drugih ponudnikih

Občina Hoče - Slivnica obvešča gospodinjstva, da se bodo z novim letom spremenile cene ravnanja z odpadki pri podjetju Snaga, d. o. o. Občinski svet Občine Hoče - Slivnica je na 14. redni seji dne 27. 11. 2024 potrdil Elaborat o oblikovanju cen izvajanja storitev obvezne občinske gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki za leto 2025 za občine Mestna občina Maribor, Starše, Pesnica, Kungota, Ruše, Selnica ob Dravi, Lovrenc na Pohorju, Miklavž na Drav. polju, Hoče - Slivnica. Na podlagi sprejetega elaborata občinskega sveta so bile tako potrjene nove cene, kar pomeni, da bodo gospodinjstva v prihodnje prejela nekoliko višje položnice za storitve odvoza odpadkov. Ker je naša občina vključena v enoten sistem odvoza odpadkov, bodo cene enake, tako za našo kot za naslednje občine: Maribor, Starše, Pesnica, Kungota, Ruše, Selnica ob Dravi, Lovrenc na Pohorju in Miklavž na Drav. polju.

Zavedamo se, da dvig cen pomeni dodatno finančno breme za gospodinjstva, zato vas vnaprej obveščamo o spremembi cen. **Po novem bodo gospodinjstva morala za 120 l mešanih komunalnih odpadkov odšteti 15,57 € z DDV in za biološko posodo (120 l) 5,78 € z DDV.**

Občinski svet Občine Hoče - Slivnica je pred potrjevanjem cen od podjetja Snaga prejel primerjavo cen za storitve odvoza odpadkov, ki vključuje tudi tabelo s cenami drugih izvajalcev

IZVAJALEC JAVNE SLUŽBE	MESEČNI STROŠEK 120 L (ZABOJNIK MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI - MKO)	MESEČNI STROŠEK 120 L (BIOLOŠKI ODPADKI - BIO)	SKUPAJ STROŠEK MKO + BIO
Snaga, d.o.o. (Mestna občina Maribor, Občina Hoče-Slivnica, Občina Miklavž na Drav. polju, Občina Starše...)	12,59 € (odvoz na 3 tedne)	5,26 €	17,85 €
Čisto mesto Ptuj, d.o.o. (Občina Duplek)	16,34 € (odvoz na 4 tedne)	7,86 €	24,20 €
Komunala Slovenska Bistrica (Občina Slovenska Bistrica)	16,80 € (odvoz na 3 tedne)	7,56 €	24,36 €
Simbio, d.o.o.	13,69 € (odvoz na 2 tedna)	7,04 €	25,42 €
Komunala Kranj, d.o.o.	14,82 € (odvoz na 3 tedne)	11,82 € (14 dnevni odvoz)	34,51 €

javnih služb. Ta korak so naredili z namenom, da se lahko vsak svetnik in uporabnik seznanijo z aktualnim stanjem na tržišču in vam omogoči boljše informiranost o cenovni politiki v tej panogi. Razumemo, da je dvig cen za odvoz odpadkov lahko zaskrbljujoč, zato želimo s to primerjavo poudariti, da so cene, ki so določene, še vedno bistveno nižje od tistih, ki jih ponujajo drugi izvajalci.

➡ Metka Meglič

Odkrijte svet tiskanja

Sredi januarja prva predstavitev 3D tiskalnika v Knjižnici Hoče

Vabimo vas na otvoritveni dogodek ob začetku uporabe našega novega 3D tiskalnika, ki bo v Knjižnici Hoče v sredo, 15. januarja 2025, ob 17. uri. Z veseljem vas obveščamo, da je Knjižnica Hoče kot prva enota Mariborske knjižnice, s podporo Občine Hoče - Slivnica, odprla nove možnosti za ustvarjalnost in učenje s pridobitvijo 3D tiskalnika, ki je na voljo za uporabo vsem članom in uporabnikom knjižnice, šolam, vrtcem, društvom ter celotni skupnosti v občini in okolici.

To je edinstvena priložnost, da razširimo znanje o tehnologijah in spodbudimo inovativnost, trajnost ter kreativnost med širšo skupnostjo za raziskovanje novih možnosti v umetnosti, znanosti, tehnologiji in podjetništvu. V knjižnici bo mogoče natisniti in izdelati 3D izdelke ter uporabiti računalniško opremo za modeliranje in načrtovanje izdelkov. Z uporabo 3D tiskalnika bodo naši člani imeli dostop do napredne tehnologije, ki jo lahko vključijo v svoje učne načrte, projekte in domače ali društvene aktivnosti.

Na dogodku bo župan Občine Hoče - Slivnica dr. Marko Soršak odprl in s simboličnim prvim tiskom obeležil ta pomembni korak v svet sodobne tehnologije. V sodelovanju z učenci Osnovne šole Dušana Flisa bomo predstavili enostavno delovanje tiskalnika, možnosti tiskanja, materiale, s katerimi lahko tiskamo, ter

različne programe in spletne strani, kjer lahko izdelamo svoje izdelke ali uporabimo katerega od že pripravljenih.

Vabimo vas, da nas obiščete in odkrijete vse možnosti, ki vam jih nudi 3D tiskanje. Z veseljem vam bomo pomagali pri vsakem koraku uporabe tiskalnika – od načrtovanja modelov do končnega izdelka.

➡ 📷 Nejc Petermanec

Prva knjigobežnica v občini

Prve knjige na policah TD Reka - Pohorje in učencev OŠ podružnice Reka - Pohorje

Ker 15. november ni bil samo dan »Slovenskega zdravega zajtrka«, za nas v Reki je bil poseben dan za bralce in ljubitelje knjig. V Turističnem društvu (TD) Reka-Pohorje smo zadnji dve leti imeli v planu svojih del tudi postavitev knjigobežnice. Pred starim šolskim podstrešjem je urejena »interna šolska knjižnica« s prijaznim bralnim kotičkom. Tukaj imajo učiteljice z otroki bralne urice. To je ena izmed mnogih dobrih posebnosti naše šole. Pod šolo, kjer rastejo šolske slive (iz njih kuhamo marmelado!) so postavljena igrala in medoviti vrt. Ob toplih dnevih se otroci igrajo na zelenici, čebelice pa pridno nabirajo med. Ob vrtu stojita dve klopici za počitek in kratek oddih. Tukaj smo postavili prvo knjigobežnico v občini in naši KS Reka - Pohorje. Hvala Ivanu Brljaku, ki je prisluhnil naši ideji in naredil majhno »knjižno hiško«. Za zaprtimi vrati so poličke, na katere so učenci odložili prve knjige.

Marsikdo bi se vprašal: »Kaj je to in čemu sploh služi?« Takole na kratko, ideja se je razširila po celi Sloveniji in tudi drugje po svetu. Knjigo, ki jo lahko pogrešaš, daš v knjigobežnico. Mimoidoči si jo lahko vzame in tudi odnese domov. Lahko posesti na klopici, jo prelista in vrne nazaj na poličko. Od doma lahko prinese svojo knjigo in jo ponudi naslednjemu bralcu. Namen tega je kroženje knjig, širjenje branja, ohranjanje pomena knjig in pisane besede. Naj napišem še to, da so v tej urici dogodka šolske slive krasile naše risbice sončnic, delo učencev 5. razreda naše podružnice. Hvala za dobro idejo in upam, da bodo risbice še velikokrat polepšale stari slivi in zeleno travo pod mogočno staro »damo« – našo lepo šolo v raju pod Pohorjem.

V ta namen so učenci vseh štirih razredov pripravili kratek kulturni program. Med drugim tudi kratek skeč: »Pride stranka v knjigarno in si izbere knjigo. Pri blagajni prodajalec reče: 'Račun 30 EUR.' Kupec pravi: 'O, to pa je zame predrago.' Z žalostnim pogledom vrne knjigo. Prodajalec mu svetuje: 'Če pa želite zastoj knjigo, pa pojdite v knjigobežnico.' Kupec hvaležno zapusti knjigarno in poišče knjigobežnico, kjer najde ravno to knjigo, katero je želel kupiti v knjigarni.« To je namen knjigobežnic po posameznih krajih naše slovenske deželice, da lahko vzameš knjigo in jo prebereš.

Ob glavni cesti na Pohorje smo na tablo »Medoviti vrt« dodali še tablo **Knjigobežnica** (*Rafael, hvala za pisanje!*). Za knjige bomo skrbeli člani TD Reka - Pohorje, učiteljice in učenci podružnične šole kot tudi naša najbližja »prava« knjižnica iz Hoč. Vabljeni krajani, vsi obiskovalci našega kraja, da boste tudi vi s svojimi knjigami širili »bežanje« knjig od vrat do vrat, od knjigobežnice do bralca in nazaj. Veliko uric dobrega branja vam želim. Hvala vsem za izvedbo, sodelovanje in vabljeni k branju in širjenju veselja do branja.

Zdenka Trinko

Zdravilo ali bombonček? Naučimo se razlike

Lekarniška podružnica Slivnica z vami in za vas že več kot leto

Konec novembra smo v Lekarniški podružnici Slivnica praznovali prvo uspešno leto delovanja. V tednu praznovanja smo za obiskovalce pripravili dodatne ugodnosti in aktivnosti, s katerimi bomo nadaljevali tudi v prihodnje. Poleg merjenja venskega pretoka v nogah, vitaminsko-mineralnega statusa, krvnega tlaka, na novo uvajamo tudi merjenje glukoze, holesterola in trigliceridov v krvi. Storitve je na voljo po predhodnem dogovoru, ob kontinuiranih terminih tudi brezplačno. Vse aktivnosti v lekarni lahko spremljate na spletni strani Lekarn Maribor, pod zavihkom enote Lekarniška podružnica Slivnica (<https://www.mb-lekarne.si/lekarniske-enote/lek-podruznica-slivnica>). Z nasmehom in predanostjo vsakemu obiskovalcu ponudimo strokoven nasvet, ustrezne izdelke in dodatne storitve. Jeseni smo izvedli dve uspešni delavnici v vrtcu Slivnica na temo »Zdravilo ali bombonček? Naučimo se razlike«. Že majhne otroke je pomembno poučiti o pomenu zdravil, pravilnem jemanju, rokovanju in shranjevanju zdravil, ki jih najdemo praktično v vsakem domu. V mesecu decembru smo skupaj z otroki vrtca okrasili novoletno jelko. Otroci so izdelali okraske v obliki tabletk, ki smo jih razstavili v lekarni.

Pripravili smo tudi delavnico za tretješolce OŠ Franca Lešnika - Vuka Slivnica. Skupaj smo izdelali kremo za nego suho kože in dišavo za prostor z eteričnimi olji. Sledil je kratek ogled lekarne, od prostora, ki je namenjen obiskovalcem v lekarni in izdaji zdravil, do prostorov v ozadju lekarne, kjer se pripravljajo magistralna zdravila, shranjujejo zdravila in vsakodnevno sprejemajo in kontrolirajo ponovno dobavljena zdravila ter drugi izdelki. Veselje in obojestransko zadovoljstvo nas vodita naprej,

da skupaj načrtujemo nove aktivnosti v prihajajočem letu. V duhu prazničnega vzdušja, novih začetkov, zelenih sprememb in osebnih zaobljub smo za vas pripravili še nekaj kratkih nasvetov za razstrupljanje telesa, duha in boljše počutje. Kljub hladnejšim mesecem se trudite piti dovolj vode. Priporočilo je 8 kozarcev na dan, kar predstavlja približno 1,5–2 litra dnevno. Kar se da zmanjšajte vnos sladkih jedi, pijač in kofeina. Izogibajte se predelani hrani. V pripravljanje obrokov vključite čim več sezonske sveže zelenjave in sadja. Ne izpuščajte zajtrka. Poskrbite za več majhnih, uravnoveženih obrokov čez cel dan. Poiščite zase najustreznejšo telesno vadbo. Ni pomembno, da je zelo intenzivna. Pomembno je, da se po njej dobro počutite, jo redno vključujete med ostale obveznosti in vztrajate pri njej vsaj 3-krat tedensko. Enako kot redna telesna aktivnost so pomembni tudi dnevi regeneracije in počitka. Poskrbite za dovolj spanja, 7–8 ur na noč. Kvaliteten in dovolj dolg spanec je izredno pomemben za obnovo, regeneracijo in razstrupljanje telesa. Vpeljite ritual spanja. Pojdite spat in vstajate vsak dan ob isti uri, tudi med vikendi. Vsakodnevni stres obvladajte z dihalnimi vajami, meditacijo, jogo ali drugimi sprostitvenimi tehnikami. Za sprostitvev in razstrupljanje telesa si lahko privoščite preprosto toplo kopel z dodatkom morske soli.

Začnite z majhnimi koraki, zadajte si nove izzive in dosegljive cilje. Že majhne spremembe v življenjskem slogu lahko pomembno izboljšajo vaše počutje in zdravje.

Kolektiv Lekarniške podružnice Slivnica

Svečke pri skalnjaku prižigajo že desetletje

Advent v Zgornjih Hočah se je začel s prižigom lučk in se z druženjem nadaljeval vsako nedeljo

Čas neizmerno beži. Pišemo december 2024. V mislih na hitro preletimo skozi celo leto. Smo naredili, kar smo želeli? Ja, nekaj prav gotovo smo, veliko pa nam ostane za 2025 in naprej. Taki pač smo. Tako je življenje. Dokler živimo, nekam hitimo, imamo neke cilje, želje. Prav je tako.

1. Decembar, prva adventna nedelja. Več kot 10 let nazaj prižigamo svečke v Zg. Hočah pri skalnjaku. TD Reka - Pohorje, pod vodstvom predsednice Urške Pliberšek, je že dan prej, v soboto, pripravilo venček. Pemičevi so tudi letos iz svojega »skladišča« prinesli obroč in ga postavili na svoje mesto. V slabi uri je obroč zasijal v soju majhnih okraskov, vsako nedeljo pa bo le-ta zasvetil tudi z novo lučko. Tudi letos smo začeli z ljudskimi pevkami iz Hoč. Letos so se še posebej potrudile z »jagodnim« izborom lepih pesmi, za kar jim gre še posebna zahvala. Župnik Alojz Petrič je blagoslovil venček ter ob spremstvu malih pomočnikov prižgal prvo svečko. Sledilo je prijetno druženje zbranih obiskovalcev. Tako bo tudi vsako nedeljo. Ob 16. uri se bodo prižigale svečke ob

kratkem kulturnem programu, druženju in skromni pogostitvi. Tudi letos bo Turistično društvo Reka - Pohorje zaključilo leto s tradicionalnim pohodom do cerkve sv. Lenarta v Pivoli. Na predbožični večer bo ob 19. uri zbor pri gostilni Rečnik in nato pohod z lučkami do cerkvice.

Pri nas v Reki je tudi »Lebejevi« most postal adventni. Hvala vam za dobro idejo in popestritev kraja v času prazničnega decembra. Mi v Krajevni skupnosti Reka - Pohorje prav tako zaključujemo leto, uspešno ali neuspešno, o tem se odločite sami. Po svoje se trudimo in želimo največ za naš kraj. Zahvaljujemo se našim društvom, šoli, krajankam in krajanom, občini in vsem, ki kakor koli prispevate za dobrobit in razvoj našega kraja.

V novem letu želimo vsem vse dobro, ob želji dobrega sodelovanja in doseganja svojih, naših in vaših ciljev.

👉📷 Zdenka Trinko

Igrišče bo dostopno vse leto

Ureditev umetne trave v Športnem parku Rogoza poteka po predvideni časovnici

Projekt Ureditev umetne trave v Športnem parku Rogoza napreduje v skladu s predvideno časovnico. Trenutno se izvajajo dela, ki jih vodi izbrani izvajalec, pri čemer so pripravljalne aktivnosti že v polnem teku. Gre za pomembno investicijo, ki bo izboljšala športno infrastrukturo v naši občini. Umetna trava je odpornejša na vremenske vplive in zahteva manj vzdrževanja, kar omogoča, da bo športno igrišče dostopno skozi vse leto. Zaključek projekta je predviden spomladi leta 2025.

👉📷 Metka Oberlajt

Prvi pohod septembra 1972

Kronika dogodkov na Jugovi domačiji do leta 2011

Leta 1971 je bilo na našem širšem območju osem krajevnih organizacij Zveze borcev (ZB). Te so: KO ZB Reka – Pohorje, KO ZB Spodnje Hoče, KO ZB Slivnica, KO ZB Orehova – Hotinja vas, KO ZB Rače, KO ZB Fram, KO ZB Dobrovce in KO ZB Miklavž na Dravskem polju. To so bile takrat močne organizacije, v katere so se vključevali ljudje, ki so bili med NOB aktivno vključeni v NOB.

V tem času je članstvo začelo usihati, kar je posledica staranja ljudi, pa tudi boleznih, ki so bile pogosto posledica trpljenja med NOB. Čeprav smo v tem času začeli sprejemati nove, pridružene člane – simpatizerje ZB NOB, se je članstvo v organizacijah vseeno skrčilo. In čeprav se nam je pridružilo mnogo novih članov, nam je v letu 2011 uspelo z reorganizacijo ustvariti, oziroma obdržati le tri krajevne organizacije: KO ZB Fram, KO ZB Miklavž in KO ZB Slivnica – Hoče.

V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja so na našem ožjem območju uredili spominska obeležja. Na občnem zboru leta 1971 naše organizacije, kjer je bila tudi gostja iz KO ZB Fram predsednica Jelka Vrhovšek. Omenila je, da so na področju Planice in okolice požgali v času NOB šestnajst hiš; pozvala je našo KO ZB k sodelovanju v zvezi z aktivnostmi pri obujanju oziroma ohranjanju obeležij in dogodkov, ki so se zgodili v letih 1943–1944.

Naša organizacija je predlagala skrb in ohranjanje spomina predvsem na Jugovo domačijo, saj sta od šestih žrtev nesrečnega dne, 22. septembra 1944, bili dve žrtvi iz našega področja in več naključno preživelih, kasneje interniranih v zapore in taborišča. Zato smo z dogovorom sprejeli sklep, da bomo na Jugovi domačiji v sodelovanju s Framom izmenično vsako drugo leto organizirali spominsko slovesnost v Rančah.

Sklenili smo, da septembra leta 1972 organiziramo prvi pohod na Jugovo domačijo. K udeležbi smo še povabili: SZ, KO RK in mladino iz našega področja in seveda naše člane. Prvi pohod septembra leta 1972 smo organizirali izpred OŠ FLV Slivnica. Precej pohodnikov se je udeležilo pohoda. Zastavo je nosil takratni predsednik mladine Peter Kovaček.

Poudariti je potrebno tudi zainteresiranost takratnega predsednika RK Slivnica Ivana Mlakarja, ki se je pridružil pohodnikom, na Jugovi domačiji pa je poskrbel za dobro počutje pohodnikov. Prvi govornik na tem srečanju je bil Danilo Verdel - Gorazd, preživeli partizan na Jugovi domačiji, ki je bil v tem času ravnatelj na OŠ Jarenina. Janez Šifrar, predsednik KO ZB Slivnica, je bil enajstkrat govornik. In še nekaj pomembnih dogodkov, ki so povezani z Jugovo domačijo.

Leta 1960 je bila odkrita spominska plošča na stari hiši, ki je bila po vojni ponovno zgrajena, saj so prejšnjo zažgali Nemci. 24. septembra 1976 pa je ob krajevnem prazniku, ob spominu na dogodek 22. septembra 1944, bil postavljen spomenik blizu hiše padlim žrtvam.

V tem času je bila cesta tako slaba, da se z avtom ni dalo priti do hiše. Tudi pešpot je bila takrat precej slaba. Danes je pot do hiše asfaltirana, poleg stare hiše pa je postavljena lepa nova hiša. Lepo pa je negovano tudi spominsko obeležje. Vsakič, ko pogledamo obeležje, se spomnimo vseh žrtev, ki so zgoreli v hiši: Franca Pristavnika, domačina, in partizanov Slavice

Iskra ter Franca Kagerja. Ustreljeni pa so bili: partizana Janko Veronik in Ambrož Kovačič ter domačin Hinko Domadenik. Spomnimo pa se tudi štirih udeležencev, ki so čakali pred puškami, da jih usmrtijo. Najmlajša, ki je čakala na smrt, še ni dopolnila niti štirinajst let. To se k sreči ni zgodilo. Kasneje so vsi pristali najprej v mariborskih zaporih, kasneje pa nekateri tudi v taborišču. To so bili (po vrsti kot so na fotografiji): Stanko Polajžar, Marija (Marica) Veronik, Alojzija (Lojzka) Veronik in Danilo Verdel.

Še vedno na Jugovi domačiji izmenično organiziramo srečanja KO ZB Slivnica in KO ZB Fram. Na proslavah sta obvezno prisotna tudi prapora obeh organizacij. Proslava je vedno pred spominskim obeležjem v Rančah, kjer položimo tudi vence. Družabno srečanje pa se nadaljuje v domu krajanov v Rančah. Ob obletnici obujanja in ohranjanja spominov na potek dogodkov po vojni na Jugovi domačiji je pisal Janez Šifrar, po njegovih zapiskih pa priredila hčerka Simona Šifrar.

V arhivu še hranimo zbornik iz 29. nov. 1977 z naslovom: V spomin na žrtve in požig Jugove domačije – postojanke NOB, 22. september 1944.

Na fotografiji iz leta 1972 so na slovesnosti ob odkritju spomenika preživeli udeleženci dogodka:

Iz leve proti desni: Stanko Polajžar, Marija Veronik (por. Šifrar), Alojzija Veronik, por. Sluga) in Danilo Verdel.

👉📷 Simona Šifrar 📷 družinski arhiv

Barve jeseni za toploto zime

Samo v sebi mora človek najti moč za življenje, ki jo lahko črpamo tudi iz lepote narave

Ne bom vam pisala veliko o jesenskih izletih in o pestrih poteh, ki smo jih prehodili. Lepo je bilo na Krasu med rujem od Kobjeglave do Štanjela, ob Muri od Veržeja do novega mlina pri Otoku ljubezni, iz Podnanosa med vinogradi na hrib s cerkvico sv. Socerba, pa na Košuto do kočice na Kofcah in vse pod megleni Veliki vrh. Pa na Šentviško goro nad Brežicami – in da ne pozabim – na avstrijski Schtökl. In nenazadnje: prav zanimivo je bilo pohajkovanje po skalnatih gričih okoli Planine pri Sevnici, kjer se bom malo dlje zadržala. Ko takole naštevam, je bera jesenskih izletov kar lepa. Ampak to še ni vse. Kar nekaj poti sem prehodila po domačem okolju okoli Križne kapele, cerkvice sv. Lenarta in do Pohorskega dvora, pa tudi do nekdanje Hoške kočice, ki je ni več – namesto nje stoji nova stanovanjska hiša.

Lepo jesensko vreme nam je bilo bolj ali manj naklonjeno, smo pa uživali v jesenskih barvah naših gozdov in ob ruju na kraških gmajnah. Na poti do Štanjela nas je prepričala tudi burja – toda tudi ta sodi med kraške znamenitosti in včasih jo je treba okusiti! Pa tudi jesenska megla nas je spremljala: tam na Košuti se je ves čas oprijemala vrhov, nižje pa so nam bili podarjeni lepi razgledi, prav zato se nisem trudila niti do sedla pod Velikim vrhom, saj sem na vrhu že bila ... Če lahko izbiram in so poti dovolj varne, da hodim sama, se niti ne vežem več na skupino, ki hiti na vrh. Vedno bolj mi postaja pomembna pot z razgledi po okolici in po vrhovih, ki se odkrivajo.

Najbolj me je verjetno utrudil izlet na avstrijski Schtökl severno od Gradca. 700 višinskih metrov je bilo zame kar dovolj, toda šlo je. Napornejši pa je bil spust: zaradi zaprte poti, saj zaradi udara ni bila prehodna, smo morali izbrati strmo pot pod vzpenjačo. Ozka pot z gruščem na skalnati podlagi je bila res naporna in pri vsakem koraku nevarna za zdrsa. Tako pač je, saj v starejših letih

svojim nogam ne moreš zaupati tako kot v mladosti! Prav zato imam raje poti na nižje vrhove, kot je bil lep »jesenski sprehod« do sv. Vida nad Brežicami, od koder se odpre pogled po vsej Brežiški okolici. No, pa nisem bila tu prvič! Slavica Tovšak nas je pred leti peljala preko Šentviške gore na Veliki Cirknik, ko smo na lep jesenski dan prehodili kar dolgo krožno pot. Hvala, Slavica in Ciril, kaj vse smo odkrivali z vama!

Ampak tudi nižji griči skrivajo svoje lepote, posebnosti – in pasti. Posebej še na kraškem svetu, kjer se med »razmetanimi« skalami skrivajo mnoge luknje in kraške jame. To smo prav slikovito doživljali na poteh okoli Planine pri Sevnici. Po prehojenih kalvarijah na vrh s cerkvijo Svetega križa smo se spustili po brezpotju med skalami, kjer nam je domači vodnik navdušeno odkrival energijske točke – in na nevarne poti med listjem in skalami kar pozabil ... Kakorkoli že, gozd je bil pravljico pester, ena skala zanimivejša od druge – toda še vedno sem prepričana, da mora človek pravo energijo najti v sebi, da mu je ne more »podariti« še tako imenitna naravna točka. Gotovo pa obstajajo kraji s pozitivno energijo, saj so že nekoč naši predniki postavljali cerkve na takšnih krajih ...

Na drugem koncu Planine smo hodili po gričih med prav nenavadnimi skalami, za vsako bi lahko človek z domišljijo našel kakšno zgodbo. No, naš vodnik je pod eno »odkril grobove svojih davnih prednikov in svoj grob iz prejšnjega življenja«. Tu se je končala zgodba o energiji in se je začela njegova vera v reinkarnacijo. In sam je »s svojo energijo rešil izpod skale njihove duše trpljenja« ... Toliko o našem vodniku, ki se mi je na začetku zdel samo zanesenjak, o njegovem reševanju duš z energijo – ne z molitvijo v krščanskem smislu – si lahko podoba ustvarite sami. Hvaležni pa smo mu bili, da nas je popeljal med vse te zanimive naravne skalnate skulpture in nas opozarjal na številne jame.

Svojo pot med skalovjem in kamenjem pod mehkim listjem smo zaključili pri mogočnih ruševinah gradu nad Planino. Ta grad je navdihoval tudi domačinko An/ik/o Wambrechtsamer, da je raziskovala življenje naših slovenskih grofov in napisala odlični roman Danes celjski grofje in nikoli več. V njeni rojstni hiši je še danes gostišče, tam lahko vidite tudi njene fotografije in prelistate knjižice o njenem življenju. Če še niste brali, vam sicer precej romantično delo o celjskih grofih toplo priporočam. Kot pisateljica se je znala živeti v nesrečni ženski duši Barbare Celjske in Veronike, pa tudi v zaljubljenega Friderika Celjskega.

V jeseni pa je treba včasih tudi pobegniti iz megle v dolini. To bi morali storiti, kolikor pogosto se da! Ko odkriješ tak dan in se povzpneš na naše Pohorje, si res kralj na sončni planini. Barve jesenskega gozda me vedno očarajo, s svojo toploto mi grejejo srce in dušo. Ko se nad Lenartom megla razbline in se v soncu vzpenjaš po znani stari poti, je korak veliko lažji. To toploto sonca in barv odneseš v dolino in življenje je ponovno lepše. Ne verjamete? Barve jeseni pa bogatijo tudi naše vrtove in gozdove v dolini, samo sonce jih mora obsijati. Naš kaki ni imel samo lepih in dobrih sadežev, njegovo listje je pravi okras vrta. Mnoga drevesa še dolgo v december ohranjajo svoje oblačilo: kar poglejte lipe, kako počasi izgubljajo svoje bogato okrasje!

In nekega dne zapade prvi sneg (upajmo, da ga bo še več!) v veselje otrok in vseh z otroškim srcem. Že konec novembra smo se sankali z vnuki in z veseljem so gradili snežake. To je veselje otrok, ki živijo v višjih krajih, kjer pogosto gledajo meglo v dolini, sami pa uživajo sonce. Ne zavidam pa jim njihovih cest, ko se je treba peljati v službo in šolo. Toda to je njihov vsakdan, ki ga živijo z veseljem. Sprejeti okoliščine, ki so nam dane, in se z njimi sprijazniti – to je umetnost polnega, aktivnega in ustvarjalnega

življenja. Zato grem na pot, če je le primerna zame, da ostajam aktivna tudi še v starosti. Hvala Bogu, za sedaj sem še lahko – in tudi vam rada kaj napišem, da morda koga le malo vzpodbudim h gibanju v naravi.

➡ 📷 Majda Strašek Januš

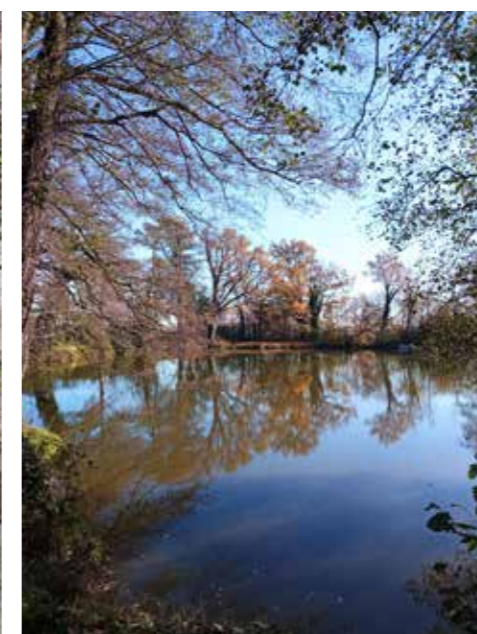
Otroško veselje, ki nas mora prevzeti – tudi sami se jim pridružimo!

Pogled na Nanos s svetega Socerba; ta dan nam sonce ni bilo naklonjeno.

Vrhovi Košute so v megli, zelena planina Kofce pa je vedno privlačna.

Mogočno skalo »podpira« zob – to je le ena od zanimivih skalnatih »skulptur« nad Planino pri Sevnici. Tudi naš zgornji pivolski ribnik postane ob modrem nebu v jesenskih barvah očarljiv.

To je pogled z lipovega drevoreda na naš domači kraj; na polju pa je videti sledove vodnega toka v močnem deževju.

V gradu so imeli več prostora

Zgodovina Vzgojnega zavoda Slivnica in pogovor z upokojenim vzgojiteljem Marjanom Blaznikom

Začetki Vzgojnega zavoda Slivnica segajo v leto 1961, ko je bil ta ustanovljen po vzoru zavoda iz Poljske. V zavod so bili fantje sprejeti na podlagi sklepov sodišč ali odločb centrov za socialno delo, vzroki za njihovo namestitve tja pa so bili: kazniva dejanja, neugodne razmere v družini in splošna neuspešnost v šoli. Prvi ravnatelj zavoda je bil prof. defektolog Ferdo Vaupotič, enota pa se je leta 1990 iz prostorov dvorca Slivnica preselila v bližnjo stavbo. To je spremenilo tudi stanovanjske pogoje in zmogljivosti zavoda, ki je od takrat dalje lahko sprejel le še 36 mladostnikov, pred tem pa tudi do 84.

V zavodu so delali po sistemu internata – mladostniki so bili oskrbljeni s hrano, prali so jim oblačila, nudili pomoč pri učenju in jih (pre)vzgojali, pri čemer so se prepletale skupinske kot individualne metode dela. Skupine so vodili trije specialni pedagogi v sodelovanju s timom: psiholog, socialna delavka, zdravstvena delavka ter ravnatelj. Ob prihodu mladostnika v zavod so skupaj z njim oblikovali individualni vzgojni načrt, o njem pa sta bila obveščena center za socialno delo in/ali sodišče. Napredek so ocenjevali vsake 4 mesece na timskih sestankih, kjer so se sestali še s starši, sorodniki, prijatelji, šolami in delodajalci mladostnikov. Poklicno izobraževanje in usposabljanje fantov so poudarjali predvsem zato, saj je bilo to neke vrste zagotovilo, da bo mladostnik uspešno zaživel tudi po odhodu iz zavoda. Poleg urejenega izobraževanja in vzgoje so mladostnikom nudili aktivno preživljanje prostega časa v raznih krožkih: glasbeni, likovni, fotografski, športni, strelski, kulturni. Med počitnicami so taborili, kolesarili, smučali in potovali po Sloveniji, ob zagotovljenih finančnih sredstvih so šli tudi v tujino. Tesno so bili povezani s tamkajšnjo krajevno skupnostjo, nekateri fantje pa so bili tudi člani nogometne ekipe kluba NK Slivnica. Ker so se trudili, da fantje ne bi bili izolirani in da kot zavod ne bi bili notranje samozadostni, so se lahko mladostniki vključili v klube ali aktivnosti tudi zunaj zavoda (Blaznik, 1996).

Danes je vzgojni zavod Slivnica ena izmed enot Strokovnega centra Mladinski dom Maribor, kjer delujejo v obliki vzgojnih skupin. Tja sprejemajo fante in dekleta s čustvenimi in vedenjskimi motnjami v času osnovne ali srednje šole, v zavodu pa lahko bivajo do 21. leta. Trenutno v enoti Slivnica delujejo tri skupine, v vsaki od njih pa je 10 mladostnikov, ki obiskujejo osnovne in srednje šole v Slivnici, bližnjih Hočah, Mariboru in Slovenski Bistrici. Še zmeraj se zavzemajo za to, da bi mladostniki kar se da aktivno preživljali prosti čas, zato jim nudijo različne interesne in pristočasne dejavnosti, uporabljajo lahko bližnjo šolsko telovadnico in nogometno igrišče. Na posestvu zavoda izvajajo program Socialna in terapevtska hortikultura, preko katerega povečujejo samooskrbo s hrano rastlinskega izbora in krepijo družbeno odgovornost do narave. V okviru programa pridelujejo svoje sadje in zelenjavo, zelišča ter dišavnice, urejajo okolico, se ukvarjajo s čebelarjenjem in apiterapijo (Strokovni center Mladinski dom Maribor, 2021).

Pogovor z g. Marjanom Blaznikom

V nadaljevanju pa se bomo skozi pogovor z Marjanom Blaznikom, upokojenim vzgojiteljem v Vzgojnem zavodu Slivnica, od zgodovinskih in aktualnih podatkov premaknili k izkušnjam iz prakse ter spominom, ki jih je pridobil v 31 letih delovne dobe.

Kaj se je dogajalo v Slivniškem gradu pred ustanovitvijo Vzgojnega zavoda?

»V graščini sta živel grof in grofica Schönborn, ki sta bila avstrijskega rodu. V stolpu gradu sta med vojno omogočila tiskanje propagandnega materiala in vsebin za partizane. Po vojni pa so prostore prilagodili in prenovili za potrebe vzgojnega zavoda. Obstaja pa anekdota o pisalnem stroju iz tiskarne – prav ta stroj smo potem uporabljali v vzgojnem zavodu, tako za urejanje poslovnih zadev kot za pisanje domačega glasila.«

Koliko let ste delali v zavodu in kakšno izobrazbo ste potrebovali za opravljanje svojega dela?

»V zavodu sem delal 31 let, od leta 1961 (tako v gradu kot v novi stavbi). Dokončal sem 8-letko v Rušah in I. gimnazijo v Mariboru, takrat Klasično gimnazijo. Podpisal sem pogodbo, da bom ob delu študiral in se vpisal na Ljubljansko pedagoško akademijo – na dvoletni študij specialne pedagogike. In smo počasi študirali. Jaz sem se zapičil v delo, drugi so hoteli, da pridejo do diplome ...«

Kakšen je bil zaključek vašega študija? Pisanje in zagovor zaključne diplomske naloge oziroma opravljanje prakse?

»Na koncu sem moral uspešno opraviti vse izpite in nato spisati diplomu. Smo pa hodili v Smednik delat diplomu, saj so tam bili ti mentorji. Moj kolega je pisal diplomu iz namiznega tenisa – vse kar si si lahko izmislil, si lahko v vzgojnem zavodu uporabil, da je bilo namensko. In ne vem, koliko izpitolov sem naredil – 31 jih je bilo na voljo, jaz sem pa delal tiste, kjer mi je snov ugajala – specialna psihologija, specialna pedagogika in pa medicinski predmeti.«

Kako je potekalo delo v Vzgojnem zavodu Slivnica?

»Imeli smo tri izmene: dopoldansko, popoldansko in en teden nočno. Potem si imel en teden prosto po nočni izmeni. Dopoldne so gojenci šli ali v šole ali v delavnice, kjer so se izobraževali za izbrane poklice, nekaj pa jih je ostalo v zavodu v delovni skupini, kjer so se pripravljali na vstop v šolo ali delovni proces (večinoma so loščili grajske parkete, obdelovali njivo krompirja ali kaj podobnega). Popoldne pa jim je bilo na voljo veliko interesnih dejavnosti: igranje na klavir (sicer je bil zelo razglašen), bobne ali kitaro, športne aktivnosti: mali nogomet, odbojka, namizni tenis (vključili smo se tudi v mariborsko ligo in tekmovali), košarka. Zvečer je sledila večerna rutina in čas za spanje. V nočni izmeni bi ti naj po »zakonu« drugi vzgojitelji predali umirjeno skupino, pripravljeno za počitek, kar pa pogosto ni bilo tako (mladostniki so drug drugemu nagajali, kradli, se smejali, cvilili).«

Kakšen je bil profil otrok oziroma mladostnikov, ki so takrat prihajali k vam? Kakšne težave so imeli ti posamezniki?

»Vsak otrok oziroma mladostnik je oseba zase. Dobivali smo mladostnike od 15. do 21. leta s pomočjo sodniških napotkov. To so bili pravi prestopniki – eden je bil na primer prestopnik, ker je kradel cigarete iz trafike in tako prišel v vzgojni zavod. Stopnja težav je bila odvisna od tega, kako dolgo so mladostniki živeli v 'toksičnem okolju'. Eni primeri so bili bolj trdovratni kot drugi – težko je bilo neko težavno vedenje popolnoma odpraviti in graditi od tam navzgor neko družbeno sprejemljivo vedenje. Smo se pa z mladostniki ob sprejemu dogovorili, da kdor ne bo uspel v našem zavodu, bo šel v Logatec ali v Radeče, česar si noben od gojencev ni želel. Se pa težko spomnim kakega posebej težkega primera, ker sem imel 16 mladostnikov v skupini, skupin pa je bilo 8. Sedem fantov je bilo v skupini za produkcijo, osem v skupini pa je že imelo strokovno obdelavo končano in so čakali na odpust – in običajno so bili dozoreli. Drugih informacij pa žal ne smem razkrivati.«

Kaj pa vam je bilo najbolj všeč pri delu v vzgojnem zavodu?

»Ko so otroci uspeli – če je fant po treh letih prišel do diplome oziroma do zaključka srednje šole, je bil to največji uspeh za vzgojitelja. Če pa mladostnik ni dokončal šole, smo ga premestili v Logatec ali Radeče. Naj povem, da so v Radečah imeli včasih 120 gojencev, od tega jih je bilo 20 na begu.«

So bili »gojenci« (mladostniki) kdaj nasilni do vas zaposlenih?

»Primerov je bilo zagotovo več, a spomnim se enega, ko je en fant v jedilnici napadel vzgojitelja in mu grozil s stolom s tremi železnimi nogami. Stol je vrtel po zraku, kuharica se je skrivala za pultom, potem pa sem ga jaz ustavil tako, da sem mu vzel stol iz rok. Pri takih mladostnikih je izbruh agresije pričakovani, če se počutijo ogroženi.«

Katere naloge ste vi opravljali v zavodu?

»Fante, ki so bili v delovni skupini, sem poučeval kemijo za 7. in 8. razred ter bil glavni redaktor Domskega glasila, ki je izšlo vsake štiri mesece in je vsebovalo informacije o glavnih dogodkih v zavodu, umetniška dela gojencev, rubriko šport ter humor. Z mladostniki sem imel tudi učne ure glasbe, v zavodu smo namreč imeli gramofon. Potem sem imel tudi veliko obvezo s tem, da sem moral pripraviti vse proslave – materialno in vsebinsko. Z gojenci in smo imeli Prešernovo proslavo in proslavo za 1. november, tukaj pri grobu talcev in so fantje prebrali kakšno lepo pesem in celo zapeli. Potem sem vodil tudi kvize, recimo: je bila tabla in kvadrati prekriti s papirjem in je vsak moral žrebat, kateri kvadrat bo odkril, in spodaj je bilo vprašanje, nagrade so pa bile bolj praktične. Bil sem tudi trener nogometa (v to me je prepričal ravnatelj), imeli smo selekcijo pionirjev. Spomnim se pa, ko je NK Slivnica prišel v prvo nogometno ligo. V zavodu smo ustanovili tudi ansambel. Eden je igral harmoniko, drugi je bobnal. Včasih

je kak vzgojitelj nadomestil gojenca, kitaro pa sem igral jaz. Imeli smo celo trobento – se mi zdi, ampak s tisto ni bilo veliko dela, ker nismo imeli učitelja, ki bi jo znal igrati. Kitaro pa, če poznaš par durov in molov, lahko učiš tudi drugega, vsaj za spremljavo.«

Kaj vse ste se naučili na delovnem mestu oziroma s čim vas je (gledano z vidika znanja) obogatila praksa?

»Naučil sem se biti zelo potrpežljiv in tudi bolj pošten do vseh, saj pri težavnih mladostnikih nisi mogel nič doseči na hitro, ampak si potreboval veliko mero potrpežljivosti in discipline za prevzganje, pretežno 'sinov', ki so prišli v zavod.«

Opišite en dogodek iz zavoda, ki vam je še posebej ostal v spominu.

»Trenutno se najbolj spomnim dogodka, ko so imeli delavci zunaj gradu ogrodje za zidarstvo in opeke. Pokrivali oziroma delali so novo streho ... In ko grem iz službe, slišim čez pet minut, ko sem bil doma: »Joj, požar je!« V prvi skupini, ki je bila namreč moja skupina. 'Letim' tja, pa ni bil pravi požar, je pa precej osmodilo učilnico oziroma stene v dnevni sobi. En fant je vrgel cigareto, da so se vžgale tapete, ki so jih trgali. Potem je bilo napeto ...«

Vzgojni zavod Slivnica deluje že več kot pol stoletja, od svojih začetkov v grajskih prostorih Slivniškega gradu do današnje podobe – enote Slivnica v okviru Mladinskega doma Maribor. Gospodu Marjanu Blazniku se zahvaljujeva za pogovor in s tem za zanimiv vpogled v delovanje institucije preko številnih zgodb in delovnih izkušenj v času njegovega službovanja.

➔ Teja Makuc, Tilen Nipič

PRAZNIČNO ZAPRTA VRATA

Občinska uprava in režijski obrat
Občine Hoče - Slivnica zaradi
kolektivnega dopusta **v torek,
24. 12. 2024, in petek, 27. 12. 2024,
ter v petek, 3. 1. 2025,**
ne bosta poslovala in uradnih ur
za občane na ta dan ne bo.

Vljudno prosimo za razumevanje.

Občina Hoče - Slivnica

Kolesarsko druženje s Primožem

Občina Hoče - Slivnica in Fundacija Primoža Rogliča združili moči za nepozabno kolesarsko druženje otrok

V nedeljo, 20. oktobra, smo v Večnamenski športni dvorani Hoče pripravili prav posebno kolesarsko druženje za otroke. Dvorana se je ta dan spremenila v otroški kolesarski poligon, kjer se je na dogodku s Primožem Rogličem zbralo kar 150 otrok. Mladi kolesarji so svoje spretnosti preizkušali na poligonu, opremljenem z lučkami in spretnostnimi ovirami. Primož se je preizkusil tudi v vlogi starterja, saj je vsakemu otroku pomagal zapeljati po začetni klančini. Najhitrejši so bili nagrajeni s privlačnimi nagradami!

Fundacija Primoža Rogliča je občini podarila pet otroških koles in čelad. Iskrena hvala za to velikodušno donacijo.

Dogodek je popestril še dodatni program, kjer sta dva kolesarska artista navdušila z akrobacijami na kolesih. Lahko bi rekli – čudovit nedeljski popoldan, ki bo ob pogledu na nastale fotografije ponovno oživel.

➡ Metka Oberlajt
➡ Gregor Bohak

Asfaltiranje odvisno od vremena

Izgradnja sekundarnega fekalnega kanala na Pohorskem dvoru

V izvajanju je gradnja sekundarnega fekalnega kanala v Pivoli, s katerim se bodo na kanalizacijsko omrežja priključile tri večstanovanjske stavbe na naslovu Pivola 11, 20 in 21.

Vrednost investicije znaša 91.246,38 € brez DDV. Dela izvaja družba Komunala Slovenske gorice, d. o. o.

Položitve cevododa je zaključena. Prav tako so izvedeni vsi trije priključki. Asfaltiranje pa je odvisno od vremenskih pogojev. Če le-ti ne bodo ugodni, se bo asfaltiranje prestavilo v prihodnje leto, ko bodo za to primerne temperature in bodo asfaltne baze pričele ponovno z obratovanjem.

➡ Maja Krajnc

Rekordna udeležba

Srečanje starejših krajanov v KS Reka - Pohorje prvič izvedeno s prijavi krajanov in krajanov

V mesecu oktobru smo v Krajevni skupnosti (KS) Reka - Pohorje tudi letos organizirali srečanje starejših krajanov. Tokrat smo se zadeve lotili nekoliko drugače. Letos smo prvič želeli, da se krajanke in krajanji prijavi na druženje, saj smo vsako leto bili na trnih, ali bomo imeli dovolj vsega za pričakovane goste. Prvič smo se tudi odločili, da smo prosili gasilce za prevoz prijavljenih (ob prijavi so lahko povedali, ali želijo pomoč pri prevozu). Z veseljem nam je pomagal gasilec Ivan Jakob iz PGD Hoče. Prav tako smo rezervirali občinsko vozilo »prostofer« za primer prevozov. Malo smo bili »skeptični«, ali se bodo prijavljali. Strah je bil popolnoma odveč. Vsi so poklicali na navedeno številko in se prijavili. Imeli smo tudi malo rezerve za tiste, ki so pač le-to spregledali ali pa so pozabili, da se morajo prijaviti. Ponosni in zadovoljni smo, da nam je zadeva popolnoma uspela. Vabljeni so se prijavili, mi smo bili pripravljeni in vse je teklo »kot po maslu«. Letos smo imeli rekorden obisk (30 odstotkov višji kot

prejšnja leta), na kar smo še posebej ponosni in za to tudi hvaležni. Velika in mala dvorana v gostilni Kobalej Gajser Slavica sta »pokali po šivih«. Pokala po šivih je tudi dobra volja, pozitivna energija in zadovoljstvo na obrazih prisotnih gostov. S Turističnim društvom Reka - Pohorje smo jih obdarili z našo doma kuhano »tradicionalno šolsko« slivovo marmelado. Učenci podružnične šole so poskrbeli za kratek, res lep kulturni program. Samotarji so tudi letos poskrbeli za dobro voljo, pesem in petje sta prevzela celo gostilno.

Hvala vsem za tako velik odziv in tudi za vašo pohvalo organizatorju. Uspešno izvedeni dogodki nam ponovno dajo idejo, zagon za nadaljnje delo v KS. Drugo leto spet »nasvidenje« na istem kraju in ob istem času.

Se vidimo.

➡ Zdenka Trinko

Poklon talcem na dan spomina na mrtve

Nedaleč od slivniške graščine so fašisti decembra 1944 ustrelili dvajset mladih mož in fantov, najstarejši je imel 37 let, trije najmlajši pa le 18

Jeseni, ko si narava odene bogato barviti plašč, se začenja čas njenega spokoja, se spomnimo mrtvih, ki jih ohranjamo v svojih spominih. Spomnimo se svojih preminulih dragih bližnjih sorodnikov, prijateljev, sodelavcev, znancev in preminulih ljudi nasploh. Spomnimo se tudi vseh, ki so se svojim življenjem in delom zapisali v našo zgodovino, ki so za lepše življenje novih rodov žrtvovali svoja življenja.

V zgodovino so zapisani tudi talci, ki so jih okupatorski vojaki ustrelili 6. decembra leta 1944 v Čreti, nedaleč od slivniške graščine. Iz maščevanja partizanom, ki so se borili za svobodo, in vsem, ki so sodelovali v odporu proti okupatorju, so ustrelili dvajset mladih mož in fantov. Najstarejši je bil star 37, trije najmlajši pa le 18 let. Zdravko Čufrar, član Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Slivnica, je v svojem govoru dejal, da je težko razumeti pogoste izjave, da so človeška življenja neprecenljive vrednosti, »... hkrati pa smo vsak dan priča nečloveškemu poboju...«, ki se dogajajo tudi danes ne prav daleč od nas. V nadaljevanju je povedal: »Tudi moji mami so fašisti ubili očeta. Sicer ne na tem kraju. Umorjen je bil kot talec. Zato poznam bolečino 5-letne deklice, poznam njene spomine in

njena pripovedovanja o krutem otroštvu, ki ga je preživela v gozdu.« S slovesnostjo pred spomenikom v Čreti smo se poklonili talcem, ki so na tem mestu umrli pod sovražnikovimi strelji, poklonili pa smo se tudi vsem tistim, ki so umrli pod strelji in zaradi mučenja drugod po naši domovini in izven njenih meja.

»Ne bomo iskali vzrokov za minule dogodke in tudi opravičilo za to ne obstaja. Moramo pa se spomniti neomajnega slovenskega ljudstva, ki se je na svoji zemlji uprlo okupatorju, ki je izvajal nasilje nad vsemi... Kljub vsemu nasilju in morijam okupator slovenskega odpora ni mogel zatreti. V ponos na te dogodke upora danes stojimo na tem mestu in stremimo k temu, da se spomin ohrani v naših srcih. In da krepimo narodno zavest.«

V nadaljevanju so učenke Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica pod vodstvom mentorice Karmen Soban izvedli zelo lep krajši recital. Pod krošnjo smreke, ki s svojo senco boža spomenik in z vetrom šumi svoj šum, se je razleglo petje mešanega pevskega zbora DU Slivnica pod vodstvom zborovodkinje Mete Podlesnik Marčič. Pred spomenikom so drgetali plameni sveč, v nas pa je tlela hvaležnost vsem, ki so umrli za to, da rodovi za njimi živijo svobodno in srečno življenje.

➡ 📷 dr. Martin Kramar

Še vedno delamo z veseljem

Pred iztekom leta še kratek pogled v delo Katoliškega društva dr. Antona Murka

Četrto stoletja že deluje naše društvo KDAM. Priznajte, da se sliši to bolj imenitno kot 25 let. Kakorkoli že, ponosni smo, da še vedno delamo z veseljem, da tudi mlada ekipa s predsednikom Juretom Ozvatičem nadaljuje tradicijo kulturno-izobraževalnih večerov in naših prazničnih delavnic.

Predavanja, ki so po koronskem času res lepo obiskana, so bila po vsebini kar pestra. Spomladanski del kulturno-izobraževalnih večerov smo začeli z mladim agronomom, ko nam je Mitja Lobnik razgrnil žalostno zgodbo opustošenega nasada »hoških malin«. Nenavadno divji veter je uničil rastlinjak in maline, pa ne samo enkrat. Ob tem še močni nalivi, ki so preprečili delo – vse to je premaknilo želje po nasadu za nedoločen čas. A Mitja pravi, da misli nanje ni opustil... Marca smo se z dr. Slavico Tovšak sprehodili po Jurčičevih mladostnih poteh. Kot vedno, je bila zanimiva s svojo pripovedjo, fotografije pa je prispeval njen Ciril, mojster fotografske umetnosti. In ker pomlad odpira zemljo in naša srca, smo gostili Manjo Tancer Vindiš z njeno občuteno poezijo v knjižici *Moje misli v tvoje srce*. Te pesmi pa so nekaj posebnega tudi po ilustracijah: nastale so v sodelovanju z dijakinjo Anejo Založnik Jaušnik. »Dva različna pogleda – skozi besedo in skozi sliko. In ena knjiga, ki sije od energije povezovanja in izražanja umetniškega duha,« je na ovitku zapisala Založba 5KA, »ki močno verjame v njiju«.

Naslovnica knjige z ilustracijo, ki je tipična za mlado risarko – tudi pesmi spremlja največ ženskih figur.

Pomladni del predavanja sta maja zaključila Matjaž in Jelena Lobnik, ki sta za poročno potovanje potovala po Japonski. Odkrivala sta nam res zanimive drobce te dežele, zato sta svojo zgodbo upravičeno naslovlila *Z nahrbtniki po Japonski: odkrivanje skritih kotičkov Dežele vzhajajočega sonca*. Tudi jeseni smo potovali po lepotah Peruja z Dejanom Frangežem, ki so ga prevzeli skrivnostni Inki, Stanka in Mirko Nidorfer pa sta nas popeljala po celotni slovenski Jakobovi poti.

Da pa so naša predavanja dobila tudi znanstveni pridih, je poskrbela dr. Julijana Visočnik s kulturno-izobraževalnim večerom *Mar res vse poti vodijo v Rim?* Tokrat pa ni šlo za potovanje, ampak za odkrivanje rimskih cest na Slovenskem. Te ceste so bile označene tudi z miljniki. To so bili masivni kamniti stebri, postavljeni ob pomembnih državnih cestah. Na njih je bila poleg podatkov o gradnji in popravilih cest navedena tudi oddaljenost od mesta (v miljah), ki je upravljalo določeno območje. Pri nas so jih našli več, zadnjega pa so odkrili na Koroškem, kjer trasa rimske ceste še ni jasna – zato je tudi ta miljnik (ki nima vseh podatkov) še vedno velika uganka.

Dr. Julijana Visočnik z novinarji ob predstavitvi miljnika maja 2022.

davanjih prinesli tudi druženje. Za obiskovalce radi pripravljamo kanapeje in pecivo, pa tudi kakšno pijačo, saj mnogi z veseljem postojijo in si s kratkim pogovorom popestrijo večer. Prav druženje (in delo) pa je tudi v naših prazničnih delavnicah. Pred prvo adventno nedeljo, ki je bila prav na 1. december, smo pletli adventne venčke. Moram reči, da bi nam letos prišle prav še kakšne spretnne roke, saj so opravičeno manjkale nekatere naše pridne »pletilje«. Zahvaliti pa se moram mamicam nekaterih šolarjev, ki so prišle skupaj z njimi in nam spletle lepe venčke. Otroci so pomagali po svoje. Nekateri so želeli tudi nasvete in pomoč, tako da namesto pletenja pač učiš in popravljaš njihove izdelke. Toda tudi to se obrestuje, saj bodo morda nekoč pletli namesto nas.

Fotografija našega dela je nastala zvečer, ko ni bilo več mamic z otroki.

➡ 📷 Majda Strašek Januš

V decembru pripravljamo še tradicionalno prireditev *Pozdrav praznikom*, ko vsako leto zazveni tudi božična pesem, čeprav pojejo naši pevci še sredi adventa. Z njim vam želimo ustvariti toplino božično-novoletnih praznikov.

Blagoslovljen božič in vse dobro v novem letu 2025!

Napočil trenutek glasbenega dogodka

Mešani pevski zbor KUD Hoče je po dveh letih pripravil letni koncert

Pevke in pevci Mešanega pevskega zbora KUD Hoče z veliko veselja in radosti prepevamo. Naša zborovodkinja Petra Kozar Bežan nas potrpežljivo vodi skozi notne zapise. Zapeta besedila pa se zlivajo v čudovite melodije. Pevci zelo radi nastopamo v naših Hočah. Za občinstvo, ki nas pozna, je nastopanje naša velika odgovornost.

Dve leti sta minili od našega zadnjega letnega koncerta, zato smo se našega glasbenega dogodka izjemno veselili. Za popestritev smo v goste povabili folklorno skupino KUD Milke Zorec iz Hotinje vasi, ki se je našemu vabilu prijazno odzvala. Program z izborom pesmi za koncert je pripravila naša zborovodkinja Petra. Pripravila je tudi scenarij z diaproekcijami, ki so se izmenjavale na velikem panoju v ozadju odra. Zanimive fotografije so še dodatno popestrile dogajanje. Za sledenje in izmenjavo fotografij je na računalniku poskrbela Mojca Zupan Meglič. V začetku novembra, ko se je dan prevesil v večer, smo v dvorani Kulturnega doma Hoče pričakovali obiskovalce. Skupaj z zborovodkinjo smo nestrpnost pogledovali v dvorano. Zbirali so se naši prijatelji in številni ljubitelji ubranega petja. V pričakovanju koncerta se je dvorana lepo napolnila. Med poslušalci je bil tudi Aleš Meglič, predsednik našega KUD Hoče.

Zbor je zavzel oder in za uvod smo zapeli pesem Slovenska dežela izpod peresa Benjamina Ipavca. Pesem opeva lepote naše domovine, v kateri vsi skupaj brezskrbno živimo.

Naša mlada pevka Viktorija Pintarič je prevzela besedo in nastopajoče ter občinstvo popeljala skozi program. Vezno besedilo, ki ga je pripravila naša zborovodkinja Petra Kozar Bežan, je bilo prežeto z izbranimi besedami in prepleteno s poezijo slovenskih poetov.

V nadaljevanju smo pevci zapeli štiri pesmi: Ipavčevo Kje so moje rožice, Pomladansko, ki jo je uglasbil Bojan Adamič, in dve ljudski, Teče mi vodica v priredbi Martina Železnika ter Po gorah grmi, v priredbi Antona Dolinarja. Prisotni v dvorani so zbrano prisluhnili občuteno zapetim melodijam. Sledila je hudomušna

pesem Luke Kramolca Jaz bi raz cigajnar bil. Veselo pesmico o zapeljevanju pevci pojemo s posebnim navdušenjem. Publika nas je nagradila z močnim aplavzom.

Po prvi polovici koncerta je Viktorija napovedala naše goste: folklorno skupino KUD Milke Zorec iz Hotinje vasi, ki jo vodi g. Iztok Ignatijev. Folklorna skupina vstopa v 30. leto delovanja. Na svojo preplesano pot so zelo ponosni. Nekateri plesalci so v skupini od samega začetka, nekaj pa jih je prav na našem koncertu nastopilo prvič. Predstavili so se z venčkom plesov »Od Prekmurja do morja«. Plesni pari, oblečeni v narodne noše posameznih slovenskih pokrajin, so nas ob zvoku harmonike s plesom popeljali v Prekmurje, nato preko Štajerske, Pohorja, Koroške, Gorenjske, Dolenjske, vse do Primorske. Prisotni v dvorani so plesalce nagradili z navdušenim ploskanjem. Viktorija je njihov ples primerjala s plesom Urške in Povodnega moža v Prešernovi baladi.

Svoj zadnji ples so plesalci zaključili na Primorskem, pevci pa smo se z naslednjo ljudsko pesmijo Oj, božime, v priredbi Ubalda Vrabca, preselili v Benečijo.

Pevci smo ljudje s pomembnim poslanstvom. Skozi pesmi in glasbo občutimo različna čustvena stanja, ki jih prenašamo na poslušalce. Glasba je kot nasmeš: osreči poslušalce in pevce. Večerni program smo pevci mešanega pevskega zbora KUD Hoče nadaljevali in se predstavili s svojima solistoma. Zapeli smo dve pesmi: Lastovki v slovo Alojzija Sachsa s solistom, basistom Ivanom Brljakom, in ljudsko Oj, ta Mlinar, v priredbi Luke Kramolca, s solistom, tenoristom Bojanom Primcem. Oba solista sta ob spremljavi pevcev suvereno odpela svoj solo. Poslušalci so ju nagradili z gorečim aplavzom.

Zadnji sklop pesmi našega jesenskega koncerta je bil raznolik, kot so raznolike jesenske barve. Zapeli smo Avsenikovo Naj bo pomlad, Planike tri v priredbi Tadeje Vulc in zimzeleno popevko Jureta Robežnika Mlade Oči.

Pred koncem koncerta je spregovoril še predsednik mešanega

pevskega zbora KUD Hoče Ivan Brljak. Na kratko je predstavil delovanje zbora skozi čas in se zahvalil pevcem za obstoj zbora vse do danes. Zahvalil se je zborovodkinji za uspešno vodenje zbora in predsedniku KUD Hoče Alešu Megliču za vso podporo pri delovanju naše pevske sekcije. Iztoku Ignatijevu, vodji folklorne skupine KUD Milke Zorec, zborovodkinji Petri Kozar Bežan, moderatorki Viktoriji Pintarič in posameznim pevcem, ki so sodelovali pri organizaciji koncerta, se je zahvalil s simbolnimi darili.

Posebna zahvala velja prav našemu predsedniku Ivanu Brljaku, ki neutrudno skrbi, da so naše tedenske pevske vaje polno obiskane in da se dobro počutimo na vsakem nastopu. Pevci smo hvaležni za njegove izjemne izlete in za številna nepozabna druženja, ki jih organizira.

Hvaležnost je občutek zadovoljstva, ki ga lahko izrazimo ali doživimo. Ko izrazimo hvaležnost drugim, to počnemo brez pričakovanj. Ko sprejememo hvaležnost od nekoga drugega, je to potrditev, da smo storili nekaj dobrega.

Čisto na koncu se je Viktorija zahvalila poslušalcem, da so si vzeli čas za nas in prisluhnili zapetim melodijam. Zaključila je z besedami naše zborovodkinje Petre Kozar Bežan: »Ljudje, pojte, zberite pogum in se pridružite našemu zboru, predvsem pa z nami srčno zapojte nocojšnjo zadnjo pesem in bodite srečni!«

Pevci smo zbrano in z zanosom zapeli zimzeleno, vsem dobro znano popevko Dan Ljubezni ob klavirski spremljavi naše zborovodkinje Petre. Prisotni v dvorani so zapeli z nami. Ko je pesem izzvenela, je publika dolgo navdušeno ploskala in zahtevala dodatek. Še enkrat smo zapeli hudomušno pesmico Jaz bi rad cigajnar

bil in publika jo je pospremila z ritmičnim ploskanjem po taktu melodije.

Letni koncert mešanega pevskega zbora KUD Hoče smo pevci, plesalci in poslušalci zaključili na prisrčnem druženju ob pogostitvi. Vinogradništvo Vrecl je pripravilo prigrizke in pijačo, pevke pa smo prispevale izvrstne slaščice. Na koncu smo bili zadovoljni vsi: pevci s svojim prepevanjem, plesalci s svojimi plesi in poslušalci ob doživetem glasbenem dogodku.

➡ Breda Germ
📷 Marko Pigac

Potepali smo se po Krasu

Na izletu je mešani pevski zbor KUD Hoče veselo prepeval

*So pokrajine v naši domovini,
take in drugačne.
In je Kras. Krasna posebnost.*

(Tone Pavček)

Veliko pesmi opeva našo prelepo Slovensko deželo in pevci mešanega pevskega zbora KUD Hoče jih radi prepevamo. V vsakem kotičku Slovenije je čudovita narava in povsod so prijazni ljudje. In povsod imajo svoje pesmi.

Predsednik mešanega pevskega zbora KUD Hoče Ivan Brljak je tudi letos za pevce in njihove prijatelje organiziral jesenski izlet. S turistično agencijo Pozejdon iz Rač smo se podali na potep po Krasu in Vipavski dolini. Pot nas je iz Hoč popeljala mimo Ljubljane in Postojne do majhne kraške vasice Lokev na Krasu, kjer se nahaja Vojaški muzej Tabor. V starem kamnitem obrambnem stolpu, ki je bil zgrajen leta 1487, smo si ogledali bogato muzejsko zbirko orožja, uniform, fotografij in dokumentacije iz prve in druge svetovne vojne. Med nešteti muzejskimi eksponati nas je vodil lastnik, ki je ogled popestril z neverjetnimi zgodbami in številnimi podatki. Na dvorišču muzeja, ob starem kamnitem vodnjaku, smo pevci sproščeno zapeli pod vodstvom naše zborovodkinje Petre. Prisluhnil in zaploskali so nam tudi drugi izletniki. V bližini smo si ogledali še cerkev svetega Mihaela, v kateri so znamenite freske slovenskega slikarja Toneta Kralja. Ko je vodnik zaigral na harmonij, je naša pesem zazvenela v izjemni cerkveni akustiki.

Prišel je čas malice, ki nas je že čakala v Sežani v vinski kleti Vina Kras. Zanimiv je bil ogled kleti z velikimi lesenimi, nerjavečimi in betonskimi sodi, v katerih zori znano rdeče vino teran. Teran je polno, gosto vino, v katerem se skriva Kras – rdeča zemlja, burja in sonce. »So pokrajine v naši domovini, take in drugačne. In je Kras. Krasna posebnost,« piše na steni degustacijske dvorane, kjer

nam je ob degustaciji terana in drugih kraških vin teknil pršut s sirom in olivami. Nazdravili smo in zapeli pravo slovensko zdravico Kol' kor kapljic, tol' ko let! Za konec pa smo se še posladkali s slaščicami, ki so jih pripravile in prinesle s seboj naše pevke. Dobro razpoloženi smo se po valoviti pokrajini odpeljali do Štanjela – bisera na Krasu. Sprehodili smo se po ozkih ulicah, obdanih s kamnitimi hišami, do znamenitega Ferrarijevega vrta, kjer smo uživali v posebni terasasti arhitekturi z gradom na hribu in v čudovitih razgledih po okoliški pokrajini. Romantični ovalni bazen z otočkom, na katerega je speljan mostiček 'ljubezni', je pravi raj za fotografiranje. Mi pa smo na njem tudi zapeli. Na sprehodu skozi park smo v drevoredu z zborovodkinjo pripravili pravi mali koncert. V prelepem ambientu smo uživali tako pevci kot naši poslušalci – prijatelji. Prepevali smo sproščeno, veselo in za svojo dušo.

Pot smo nadaljevali po Vipavski dolini, izoblikovani od sonca in burje ter posejani z vinogradi in sadovnjaki. Ustavili smo se v Vipavi, v starem srednjeveškem mestecu, ki ga zaznamuje reka Vipava s svojim kraškim izviro. Zaradi številnih manjših izvirov in razvejanih rečnih rokavov, preko katerih je speljanih kar 25 mostov, se Vipavo že od nekdaj poimenuje 'slovenske Benetke'. Do izvira nismo prišli, ker ga po poplavih urejajo. Smo pa izkoristili toplo popoldansko sonce in se ob sprehodu po mestecu ustavili in sedli na vrt lične kavarnice. Ob kavici smo zapeli 'Pohorje zeleno'. Pesem je privabila številne radovedne poglede.

Dan se je prevesil v popoldan in naša pot se je iztekla. Na Trojanah smo si privoščili okusno pozno kosilo in se založili z znamenitimi krofi. Polni lepih vtisov in ob prepevanju smo se odpeljali proti domu. Spoznali smo še en kotiček naše lepe slovenske dežele, o kateri tako radi prepevamo.

Breda Germ

Pol stoletja lovskega druženja

Slovesnost treh lovskih družin pri kurirski postojanki TV13-S pred spominskim obeležjem »Perkov križ« na Pohorju

Vršaci pohorski gozdov so letos zašumeli ob zvokih lovskih rogov, pihalne godbe in petju pevcev. V šelestenju listja so se slišali drobni koraki lovskih psov, ki so ob svojem gospodarju prisluhnili šepetanju gozda in njihovih prebivalcev. Skupaj s svojimi gospodarji so se postavili v lovski zbor in prisluhnilo slovenski kot tudi lovski himni.

Pred 50 leti so se lovci treh lovskih družin odločili, da bodo vsako leto, zadnjo nedeljo v oktobru, organizirali lovski pogon iz vseh treh lovišč: Hoče, Fram in Šmartno na Pohorju, ter ga zaključili pri Perkovem križu, kjer so 28. 10. 1979 postavili spominsko obeležje, posvečeno padlim kurirjem (Franc Predan Marko, padel 9. 9. 1944).

Tako je bilo tudi letos, zadnja lepa oktobrska nedelja je privabila na Pohorje več kot 200 lovcev in ostalih gostov. Letos ob velikem jubileju je bila glavna organizatorica LD Fram. Dogodka se je udeležil tudi predsednik Lovske zveze Slovenije Alojz Kovšca, predsednik LZ Maribor Marjan Gselman, vabljeni predstavniki občin, KS in društev iz občin Fram, Slovenska Bistrica in Hoče-Slivnica. Na kratki slovesnosti so položili venec, prižgali svečko v trajen spomin in opomin, da se vojne grozote ne bi nikoli več ponovile. Prav tako so lovske družine podelile priznanja, zahvale za sodelovanje in pomoč pri izvedbi dogodkov pri Perkovem križu. Slavnost se je zaključila z lovsкими rogovi in povabilom na dober golaž ter domačo kapljico.

Pogled na zbrano zeleno bratovščino je bil res fantastičen. Presenečena sem bila, da je med njimi veliko mladih lovcev, kar pomeni, da so tudi lovske družine med tistimi društvi, ki nimajo težav s podmladkom in obstojem društva. Med njimi se je čutila pripadnost, prijateljstvo in dobra volja.

Naslednji dan me je pot čisto naključno zapeljala mimo Perkovega križa. Vse je bilo pospravljeno, kot da se v nedeljo ni nič dogajalo. V rahlem vetru in toplem soncu je svetila drobna svečka, cvetje na vencih se je lesketalo objeto s sončnimi žarki. Naključnega popotnika vabim, da se zapelje iz Frama, mimo Kopivnika, Planice, proti Arehu in se za trenutek ustavi tudi pri Perkovem križu v spomin in zahvalo vsem padlim žrtvam za naš mir in lepoto življenja.

Zdenka Trinko

Vrhunec dela

Novembra kar dve razstavi ART59, ena pa še v decembru

Čas beži, hitro se približuje konec leta, naša slikarsko-kiparska sekcija, ki deluje v KUD Hoče, pa je še vedno zelo aktivna.

V novembru smo imeli kar dve razstavi. V sodelovanju z TD Reka - Pohorje smo v okviru Dnevov evropske kulturne dediščine sodelovali pri izvedbi razstave in delavnic za otroke v okviru prireditve Barve in okusi železnodobne dravske poti. Prireditev je potekala 5. oktobra na Pohorski tržnici, kjer smo svoja dela, predmete, izdelke in oblačila pobarvali in okrasili z barvami, ki so bile značilne za železno dobo, in jih predstavili in razstavili na stojnici. Vsa dela smo nato prenesli v knjižnico Hoče, kjer so bila na ogled v mesecu oktobru in deloma v novembru.

Vrhunec našega dela pa je bila 1. likovno-kiparska razstava 6. novembra na Fakulteti za kmetijstvo in biosistemske vede UM v Pivoli. Razstavili smo slike, kipe in eno kiparsko inštalacijo, ki so nastale na koloniji 1. avgusta na Pohorju v organizaciji ART59 in soorganizaciji z JSKD Maribor in s podporo donatorjev. Svoja dela je predstavilo 20 avtorjev. Razstavo je odprl mag. Matija Varl, vodja OI JSKD Maribor, dela pa ocenil likovni kritik Mario Berdič Codella. Otvoritev so prelepo obogatili glasbeni gostje Tamburaške skupine KUD Hoče in naša dva člana ART59 Duo bosa. Kot je dejal mag. Matija Varl, se je na dogodku čudovito prepletla likovna, kiparska in glasbena umetnost. Razstava je bila na ogled do konca novembra, v mesecu decembru pa bodo dela krasila prostore galerije Karlinia v JSKD Maribor.

Razstavljali so: Ana Krajnc, Boža Korbar, Branko Gajšt, Brigita Krajncič, Dušanka Muršec, Emica Štabuc, Gregor Samastur, Igor Dacinger, Irena Krošel, Irena Tušek, Irena Skotnik, Ivan Skledar, Jadranka Golob, Jani Konec, Marijan Krajnc, Suzana Marovt, Zdravko Dolinšek, Zdravko Patty in Rafael Košec Tekavc. Zahvaljujemo se vsem, ki so pomagali pri izvedbi dogodka, in obema medijskima hišama za promocijo.

Ana Krajnc

Veselje in sreča v očeh

Mešani pevski zbor KUD Hoče na obisku v domovih za starejše

Jesen je čas, ko se narava umiri in odene v čudovite barve vseh odtenkov. Podobno je tudi z našim življenjem. V starosti čas teče bolj počasi in vsak dogodek je neprecenljiv odtенок življenja. Ko popuščajemo življenjske funkcije, je v domovih za starejše poskrbljeno za dobro počutje. Prijazno osebje pripravi najrazličnejše dogodke, oskrbovanci pa se razveselijo prav vsakega obiska. Tudi pevci mešanega pevskega zbora KUD Hoče pod vodstvom zborovodkinje Petre Kozar Bežan radi nastopamo v domovih za starejše.

V novembru smo bili povabljeni v dom SeneCura Maribor – Po-brežje. Za koncert smo pripravili splet znanih pesmi in melodij. Naše pesmi je s poezijo Barvice Ferija Lainščka povezala Urška Pliberšek. Vijolična, siva, rumena in rdeča so se poigrale s pesmijo in zile v celoto. Oskrbovanci so imeli veselje in srečo v očeh. V zahvalo so nam poklonili darilo, ki so ga sami izdelali.

Z veseljem decembrom se začnemo pripravljati na prihod novega leta, katerega še posebej zaznamujejo trije dobri možje. Prvi je Miklavž. Na njegov prihod smo bili pevci mešanega pevskega zbora KUD Hoče povabljeni v dom SeneCura Hoče - Slivnica. Peli smo o domovini, naravi in ljubezni. Tokrat je Urška Pliberšek naše pesmi povezala s pravljičo o podarjanju objemov, ki naj bodo v tem prazničnem času še posebej topli in iskreni. Pozdravila je našo nekdanjo dolgoletno zborovodkinjo Darinko Teršek in pevko Jerico Demšič ter Marijo Vrecl, ki pred odhodom v dom ni zamudila nobenega našega nastopa, saj je bil njen mož naš

dolgoletni pevec. Ko smo zapeli še božične pesmi, je prišel Miklavž v spremstvu parklja in varovance razveselil z mandarinami in šibami. Za slovo smo vsi skupaj zapeli najlepšo božično pesem Sveta noč.

Pevci z veseljem prepevamo starejšim, ki živijo v domovih. Radi nam prisluhnejo in zapojejo z nami. Še jih bomo obiskali!

Breda Germ

Skrbniki 14 kilometrov poti

Planinske in pohodne poti v naši občini dobivajo novo in urejeno podobo

Planinske ali pohodniške poti nas povezujejo z naravo. Vsak korak, ki ga naredimo, je novo doživetje. Vsak vdih je poln svežine in lepote, ki nas obdaja. Vsak zvok v naravi je glasba za naše srce. Zato je vsaka pot, naj bo še tako zahtevna, vredna truda.

Pohodne poti so poti, speljane po dolinah, parkih, gozdovih in drugih manj zahtevnih terenih, med te spadajo učne poti, tematske poti, sprehajalne poti itd. Označene so s smernimi tablami in tematskimi oznakami. Planinske poti so poti po zahtevnejšem terenu in so zakonsko urejene. Te poti so označene z markacijo, katero lahko rišejo le licencirani markacisti Planinske zveze Slovenije. Vse poti pa je potrebno vzdrževati in markirati za njihovo nemoteno in varno uporabo.

V naši občini je Planinsko društvo Skalca skrbnik 14 kilometrov planinskih poti, ki so registrirane v katastru planinskih poti Planinske zveze Slovenije. Potekajo iz Reke do Petkovega sedla na slap Skalca ter okrog njega, od slapa do Mariborske kočice in od Ruške kočice do Bajgota.

Te poti vzdržujemo, čistimo in markiramo, da so varne in urejene za pohodnike. Zaradi vse pogostejših in močnejših vremenskih posledic se soočamo s podrtjem dreves in zemeljskimi podori. Tako je v poletnih mesecih zaradi močnega vetra padlo drevo odneslo del poti do slapa Skalca, katero smo morali zaradi varnosti zapreti. Sanacija poti je potekala od septembra do oktobra, saj je bilo potrebno pridobiti les in ostali potrebni material za popravilo. Zaradi zahtevnosti terena smo v štirih delovnih akcijah popravili pot in jo ponovno odprli. Za donirani les se iskreno zahvaljujemo družini Bergauer. Za pomoč pri delovni akciji pa se zahvaljujemo markacistu Vinku Črepnjaku in našim vodnikom.

Urejamo tudi pohodni poti št. 1 in 2, ki se pričeta pri Večnamenski dvorani v Hočah in vodita po gozdu do Slivniških ribnikov, naprej po cesti proti Čreti, kjer se pot odcepi levo in ob robu gozda prispemo v Slivnico do spomenika padlim borcem. Tukaj se prične pohodna pot št. 2 in se nad vinogradi obrne nazaj v gozd in po cesti do Križne kapele vse do izhodišča.

To pot bomo uredili prihodnje leto ob pomoči glavnih donatorjev: podjetja Nival, d. o. o., IMP Energetika, d. o. o. in Goriške Opekane, d. o. o. Za nesebično pomoč pri pridobivanju donacij in pobudo obnove poti se iskreno zahvaljujemo Marku Glaviniču.

Vse občane vabimo, da prehodite naše poti in uživajte v naravi. Vas pa prosimo, da ste na teh poteh gospodarni in ne smetite ter nas tudi obvestite o stanju le-teh.

Če bi želeli pomagati še na drugačen način in s tem doprinesti k razvoju planinskih poti ter kakovostnemu vodenju izletov, vas prosimo, da nam to sporočite na telefon 041 768 628 ali na pdskalca@gmail.com.

Stanko Jakomini

Na mladih svet stoji

Planinsko društvo Skalca ima svoj planinski krožek v osnovnih šolah in vrtcih

Že stoletja generacije polagajo upanja, tradicijo, navade v otroke. Zaradi hitrega razvoja tehnologije in načina življenja pa se pričakovanja starejše generacije razlikuje od želj in interesov mladih. Tako se razlikuje tudi interes mladih v planinstvu ali pohodništvu. Ko smo mi bili mladi, so nas v prvi vrsti navdušili naši starši. Nagrada je bil žig na osvojenem vrhu, ki smo jih zbirali v Planinskem dnevniku.

Danes še vedno hodimo z vneto v planine in gore, zaradi lepih prizorov, ki nam jih pričarajo ob vsakem letnem času in na vseh koncih, kamor se podamo. Naša nagrada je najlepša in najboljša fotografija z izleta.

Tudi planinsko društvo Skalca s svojim planinskim krožkom v Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka v Slivnici, ob pomoči mentorice Damijane Lebar in mentorja Aljaža Preunseisa, želi približati naravo in planine mladim.

Tako smo se v začetku leta odpravili z vlakom v Maribor in se pozno popoldan podali z lučkami na Piramido, kjer smo lahko občudovali sončni zahod na Pohorju. V pomladnih dneh smo osvojili najvišji vrh Mrzlice, ki je s svojimi 1122 metri nadmorske višine četrta najvišja gora Zasavskega hribovja in z nje je, tako kot s Kuma, izjemen razgled, saj so vsi bližnji vrhovi precej nižji. Ob koči, ki je nekaj metrov pod vrhom, so lepo urejena igrala, kjer so lahko tudi otroci uživali.

Aprila smo se z vlakom odpeljali do Šentjurja in se povzpeli na Rifnik, njegov vrh je visok 568 m. Z njega, ki je znan po arheološkem najdišču, je lep razgled proti Šentjurju in okoliškemu hribovju. Na severni strani Rifnika (10 minut pod vrhom) pa se nahajajo ruševine gradu Rifnik, ki je bil prvič omenjen leta 1281. V maju smo se na sončno soboto povzpeli na Žavcarjev vrh, z izhodiščem pri kmetij Kovačnik. Je 915 m visoka gora, ki se nahaja severno od reke Drave na pobočju Kozjaka. Na velikem travniku, posutim s spomladanskimi cveticami, so otroci uživali ob različnih igrah, odrasli pa smo uživali v sončnih žarkih in klepetu. Za zaključek šolskega leta pa smo se podali na krožno pot na Boč, ki je med zadnjimi vrhovi v Karavankah, preden le-te preidejo prek Donačke gore in Maclja v Panonsko nižino. Na vrhu je 20 m visok razgledni stolp, s katerega se nam odpre lep razgled po večjem delu vzhodne Slovenije.

Zelo smo veseli za pobudo vzgojiteljic Polonce Deberšek in Alenke Rozman iz vrtca Hoče ter vzgojiteljice Vesne Vuglar iz vrtca Rogoza, da smo pričeli s sodelovanjem in tako izvedli kostanjev piknik s pohodom do Križne kapele ter sodelovanja na prireditvi Šport Špasa.

Žal nam je letos muhasta jesen nekoliko zagodla, da nismo mogli izvesti kostanjevega piknika z OŠ Franca Lešnika Vuka in zaključnega izleta na Šmohor.

Da otroci ne ostanejo brez nagrad in motivacije, so ob vsakem osvojenem vrhu prejeli leseno medaljo. Seveda so vprašali, kdaj pa dobijo zlato, srebrno in bronasto medaljo. Odgovor na to, da je dandanes vse eno samo tekmovanje in dokazovanje, je smisel planinarjenja osvojeni vrh. Tako so vsi zmagovalci in vsi to zmorejo.

Pripravili smo že program izletov za naslednje leto, na katerih ste vsi starši in otroci dobrodošli.

V planinski krožek oziroma program ciciplaninec ali mladi planinec lahko otroka vpišete na sedežu Planinskega društva Skalca ali v šoli oz. vrtcu, kjer izpolnite PRISTOPNO IZJAVO (velja za tiste otroke, ki se prvič včlanjujejo v Planinsko društvo Skalca). Ob včlanitvi v PD Skalca plačate letno članarino: za leto 2025 – 9 EUR (od januarja do decembra). Članarino je potrebno poravnati, ker je pomembna zaradi zavarovanja.

Ob prvem plačilu letne članarine boste prejeli tudi dnevnik, v katerem otrok zbira žige z izletov, ki so lahko družinski ali v organizaciji PD Skalca.

Cici dnevnik in Mladi planinec je namenjen predšolskim in osnovnošolskim otrokom. Program vsebuje tudi priznanja, ki so predvsem dodatno motivacijsko sredstvo udeležencem za doseg ciljev programa.

➡ Mojca Zupan Meglič

DATUM	SMER	UR HOJE	ZAHTEVNOST	PREVOZ
Februar	Nočni pohod z lučkami na Piramido	3 ure	L	vlak
Marec	Lovrenška jezera	3 ure	L	avto
April	Hum nad Laškim	3 ure	L	vlak
Maj	Uršlja gora	3 ure	L	avto
September	Kostanjev piknik	3 ure	L	avto
Oktober	Ribniška kočja	3-4 ure	L	avto
November	Hudičeve skale	3 ure	L	avto

Čebele in slikarstvo z roko v roki

V Senecuri v Slivnici »rojili« 13. svetovi čebel

Čebelarstvo društvo Janka Pislaka Slivnica ima čebelarstvo prostore za izobraževanje in vrtiček z medonosnimi rastlinami poleg Osnovne šole Slivnica. In če se le malo ozreš »čez cesto«, stoji tam Dom starejših občanov Senecura Slivnica, kjer so 17. septembra »rojile čebele«, 13. svetovi čebel.

»Čebele in slikarstvo gredu z roko v roki. Spomnimo se samo poslikanih panjskih končnic, ki so edinstvene v svetu. Zato ni nič čudnega, da se je g. Lipniku (prvotnem predsedniku ČD v Slivnici) utrnila misel o slikarskem srečanju, povezanem s čebelarstvom,« je v katalogu zapisal in na otvoritvi slikarskih del v Senecuri poudaril eden od sodelujočih, akademski slikar Boni Čeh, in dodal: »To srečanje je zaradi gostoljubnosti gostiteljev in gostiteljic postalo tradicionalno.« Plodovi ustvarjanja, ki se je odvijalo v soboto 1. junija letos v Slivnici, v prostorih in okrog društva, se je udeležilo 19 slikarjev, ki prihajajo od vsepovsod in se ustvarjalnega druženja vedno veselijo. Na otvoritvi del v Senecuri so se prireditve udeležili številni

➡ Metka Lipnik Samo Uranjek

Uspešna in naporna balinarska jesen

Balinarski klub Hoče je v jesenskem delu uspešno tekmoval na vseh ravneh tekmovanja.

Moška balinarska ekipa je v pokalu Balinarske zveze Slovenije (BZS) trenutno uvrščena med osem (8) najboljših slovenskih ekip in v spomladanskem nas delu čaka v četrtfinalu pokala BZS ena boljnjih slovenskih ekip, in sicer Agrochem Hrast Kobjeglava - Štanjel. Za uvrstitev v četrtfinale Pokala BZS Slovenije smo uspeli izločiti dve prvoligaški ekipi in eno drugoligaško ekipo. V tekmovalni sezoni 2024/2025 smo z moško ekipo v drugi državni ligi vzhod trenutno na tretjem mestu in ob dobrih igrah v spomladanskem delu tekmovanja upamo tudi na visoko skupno uvrstitev.

V balinarskem tekmovanju Območne balinarske zveze Maribor smo v letu 2024 z moško ekipo zasedli skupno prvo mesto in z žensko ekipo skupno tretje mesto. Ob ligaškem tekmovanju smo v sklopu Občinskega praznika Občine Hoče - Slivnica organizirali moški mednarodni balinarski turnir z 21 ekipami in osvojili 4. mesto. Na ženskem balinarskem turnirju je bilo 8 ekip in naša ženska ekipa je zasedla 2. mesto. Čestitke vsem, ki so tekmovali in skrbeli, da so tekmovanja

nemoteno potekala. Prav tako gre zahvala tudi občini kakor tudi vsem donatorjem in sponzorjem, ki so nas materialno in finančno podprli.

➡ Štefan Harič

Hočani tretjič zapored državni prvaki

Moška ekipa Društva upokojencev Hoče med upokojenci Slovenije v sami špici kegljačev v kegljanju s kroglo na vrvcu

V Miklavžu pri Ormožu so se 20. septembra odvijale 12. državne športne igre društev upokojencev v kegljanju s kroglo na vrvcu. Moška ekipa DU Hoče se je na igre uvrstila avtomatsko, kot lanski državni prvak. Na tekmovanje so Hočani prišli kot favoriti. Zadnja tri leta so v sami špici med kegljači Slovenije. Dvakrat zapored so bili državni prvaki in na vseh ostalih tekmovanjih so se vedno uvrščali med prve tri ekipe. Tudi tokrat je bilo tekmovanje za moško člansko ekipo kegljaške sekcije DU Hoče zelo uspešno. Ekipo kegljačev DU Hoče so sestavljali: Darko Kokolj, Janko Hader, Marijan Horvat, Jože Karapetrič in Drago Kvas.

V močni konkurenci 12. pokrajinskih prvakov Slovenije se je moška ekipa DU Hoče ponovno odlično odrezala. Že tretjič zapored so osvojili naslov državnih prvakov, kar se je zgodilo prvič, odkar se igre odvijajo. Poleg tega je tudi član ekipe DU Hoče, Marijan Horvat, med posamezniki podrl največ kegljev in zaslužen postal državni prvak.

Kegljanje s kroglo na vrvcu je med upokojenci zelo priljubljeno, zato se vsako leto na državne igre uvrstijo ekipe iz vseh pokrajinskih zvez društev upokojencev. Tekmovanje je potekalo po pravilih na dveh kegljiščih. Na vsakem ima tekmovalac 10 metov (5 na polno in 5 na čiščenje). Tekmovanje je trajalo od 8.30 do 17. ure. Med tekmovalci je vladalo pravo športno vzdušje in borbenost. Ob koncu tekmovanja je bila uradna razglasitev rezultatov in podelitev medalj, pokalov in nagrad najboljšim.

Končni vrstni red moških ekip: 1. DU Hoče, 2. DU Šentilj pri Velenju, 3. DU Ptujška gora.

Končni vrstni red moških posamezno: 1. Marijan Horvat (DU Hoče), 2. Ciril Rotovnik (DU Šentilj pri Velenju), 3. Branko Avguštin (DU Dolenjske Toplice).

Čeprav je tekmovanje precej dolgo trajalo, je ob prijetnem medsebojnem druženju in prijetnimi pogovori vseh tekmovalcev čas kar prehitro minil. Udeleženci so si obljubili, da bodo skrbeli za svoje zdravje s športno aktivnostjo in da se naslednje leto ponovno srečajo ter se pomerijo na 13. državnih športnih igrah društev upokojencev Slovenije v kegljanju s kroglo na vrvcu.

← Breda Germ

Kegljači slavili na domačem pragu

Člani DU Hoče uspešno organizirali turnir v kegljanju s kroglo na vrvcu

Sekcija kegljanja s kroglo na vrvcu DU Hoče je 27. 9. 2024 organizirala in izvedla že 23. tradicionalni turnir v počastitev praznika Občine Hoče - Slivnica. Na turnirju je sodelovalo kar 190 tekmovalk in tekmovalcev iz Zgornjepodravske pokrajinske zveze društev upokojencev Maribor (ZPPZDU) in od drugod. Prvič smo gostili kegljačice in kegljače člane DU Videm pri Ptujju ter člane DU Ptuj ter jim zaželeli prijetno počutje v naši sredini.

Po pozdravnem govoru predsednika ZPPZDU Maribor Franca Slavince nas je pozdravila tudi predsednica DU Hoče Zdenka Koser, ki je s Slavincem turnir tudi odprla s tremi meti na kegljišču. Turnir je potekal v prijateljskem vzdušju in sproščenem tekmovalnem duhu. Končal se je s podelitvijo pokalov.

Občinski turnir smo združili s turnirjem ob mednarodnem dnevu starejših, zato so rezultati veljali za oba turnirja. Najboljši tekmovalci so tako prejeli po dva pokala.

Na turnirju smo se Hočani ponovno izkazali. Moška ekipa je slavila, ženska ekipa pa je osvojila drugo mesto.

Rezultati ekipno moški: 1. DU Hoče, 2. KU Bezena, 3. DU Pragersko; ekipno ženske: 1. DU Starše, 2. DU Hoče, 3. DU Ptujška gora. Med posamezniki je 1. mesto osvojil Leopold Letonja iz DU Pragersko, med posameznicami pa Jožica Šetar iz DU Rogoza. Ob koncu turnirja je predsednik komisije za šport in rekreacijo pri ZPPZDU Maribor Vlado Jurišič podelil še pokale za najboljše

tri ekipe v ženski in moški konkurenci, tako v prvi kot v drugi ligi ZPPZDU Maribor za sezono 2023/24.

Sekcija kegljanja s kroglo na vrvcu vabi, da se nam pridružijo nove članice in člani. Treningi so vsak ponedeljek in četrtek od 16. do 18. ure na kegljišču v brunarici ob balinišču v Športnem parku Hoče. Skupaj bomo nadaljevali uspešno delovanje naše kegljaške sekcije DU Hoče.

← Drago Kvas

Navdušeni nad urejenostjo muzeja

Upokojenci Slivnice na potepu po Novem mestu z okolico

V mesecu oktobru smo se člani Društva upokojencev Slivnica odpravili na izlet v Novo Mesto z okolico. Bilo nas je 52 udeležencev. Avtobus nas je peljal do Celja po avtocesti, nato smo se peljali čez Laško, Sevnico, preko Krškega do Novega mesta. Vodnik nas je pozdravil in na kratko opisal zgodovino Novega mesta. Na pot preko mostu nad Krko smo se odpravili peš, saj avtobusi ne smejo voziti po mestu. Ogleдали smo si glavno ulico mesta z velikim trgom, cerkev sv. Nikolaja, kjer se je možno povzpeli na zvonik in si ogledati panoramo celotnega mesta, žal pa nam megleno vreme tega ni omogočalo. Po ogledu mestnega jedra smo se počasi po uri in pol odpravili preko mostu do spomenika slovitega telovadca Leona Štuklja in se ponovno vkrcali na avtobus in se odpeljali v Drgančevje, kjer se nahaja muzej IMV vozil in pa zbirka razvoja oz. proizvodnja znamenitega »spačka«, pa vse do najnovejšega člia. Na ogled so tudi avtoprikolice za letovanje in avtomotovi. Vsi smo bili zelo navdušeni nad urejenostjo muzeja in nad predstavitvijo razvoja.

Po ogledu smo se odpeljali v Mirno Peč na ogled rojstne hiše znamenitega pesnika in pisatelja Toneta Pavčka; tam nas je pričakala vodnica in nam opisala nastanek in razvoj hiše, ki služi kot muzej. Opisala je Pavčkovo življenje in predvsem mladost

ter njegov opus pesmi in novel. Popeljala nas je v vaško cerkev, pred katero stoji kip Toneta Pavčka. Po ogledu cerkve smo si v hiši ogledali kratek film o delu in življenju pesnika in pisatelja. Hiša stoji v Šentjerneju, kjer je preživljal svojo mladost.

Zgodaj popoldne smo se odpeljali proti Mirni Peči na kosilo v Gostišče pri Špolarju. Kosilo smo s slastjo zaužili, saj so bili nekateri že krepko lačni in žejni. Sledila je še sladica z kavo. Ura je hitro minevala in odpravili smo se še na ogled vaške cerkve, kjer imajo vsako leto blagoslov motoristov in njihovih motornih konjičkov iz vse Slovenije. Cerkev je mogočna in lepo ohranjena in urejena. Župnik je opisal svojo faro in razvoj cerkve od nastanka pa vse do danes. Za vse povedano in predstavljeno smo se zahvalili in se podali na avtobus, ki nas je popeljal proti domu.

Ob koncu lahko rečem, da smo si ogledali še en del naše prečudovite dežele, v kateri je še mnogo znamenitega in vredno ogleda. V upanju, da nas čaka še več potepanj po naši prelepi Sloveniji, se vsem, ki se udeležujete izletov, najprizračneje zahvalim in vas vabim na naslednja potovanja.

← Peter Kovaček → Simona Šifrar

NISO POZABILI NITI NA MARTINA

V okviru Društva upokojencev (DU) Slivnica smo v začetku novembra organizirali tradicionalno prireditev Martinovanje s krstom mošta. Prireditve se je udeležilo 80 udeležencev skupaj z nastopajočimi. Martinovanje se je pričelo ob 13. uri s pozdravnim nagovorom predsednika društva, ki je orisal pomen prireditve in program, ki bo izveden. Sledilo je kosilo oziroma martinova pojedina, ki jo je pripravila gostilna Kobalej-Gajser iz Zg. Hoč. Po pojedini je sledilo kramljanje ob glasbi in plesu. Ob 15.30 uri se je zgodil blagoslov mošta v izvedbi ljudskih pevcev skupine Samotarji iz DU Hoče. Skupina je po starih ljudskih navadah in šegah prikazala »krst« mošta ter ob koncu obreda podelila vsakemu udeležencu deciliter mladega vina in skupaj

z udeleženci nazdravila ter ga popila. Prisotni so Samotarje pospremili z bučnim aplavzom in si zaželeli, da se prihodnje leto zopet srečamo. Sledila je sladica s kavico, zabava s plesom in druženjem pa se je nadaljevala vse do 19. ure, ko smo se pričeli poslavljati z željo, da se kmalu zopet dobimo na prijetnem druženju v okviru aktivnosti društva.

Vse, kar je lepo, hitro mine – in tako se je naše druženje ob praznovanju veselega Martina izteklo. Želja prisotnih je, da se srečamo ob naslednjem Martinu v še večjem številu v podobnem razpoloženju in veselju.

← Peter Kovaček → Simona Šifrar

Megla pokvarila popoln dan

Člani društva upokojencev na izletu po Podčetrtku in okolici

V okviru programa delovanja Društva upokojencev (DU) Slivnica smo v četrtek, 21. novembra, organizirali še zadnji izlet v letu 2024, in sicer potepanje po Podčetrtku z okolico. Prijavilo se je 44 članic in članov. Z avtobusom agencije Tajhman tours smo se popeljali na pot do Podčetrtku, kjer nas je ob pričakal vodnik, nas prisrčno pozdravil in zaželel dobro počutje na izletu po njihovih krajih. Obrazložil je kratko zgodovino in razvoj Podčetrtku kot zdravilišča ter načrte za nadaljnjo širitev zdravilišča. Med vožnjo do kmetije pri Počivalšku nam je opisal in orisal razvoj turizma na njihovem področju. Na kmetiji nas je pričakala kavica in čaj dobrodošlice, mi pa smo ponudili vsakemu en rogljiček. Popili smo aperitiv, pojedli rogljiček ter se po nagovoru gostitelja podali na ogled muzeja.

Po ogledu nas je pot vodila v Olimje v samostan na ogled cerkve, katere upravitelji so frančiškani. Po krajši razlagi o zgodovini in razvoju cerkve smo zapeli še pesem in se podali na ogled ene najstarejših lekarn v Evropi, in sicer so le še tri – in med njimi je ta v okviru samostana in lekarna patra Simona Ašiča v Stični. Po opravljenih nakupih različnih zdravilnih čajev in patrovih kapljic so nekateri še obiskali hišo čokolade in si privoščili nekaj sladkih dobrot.

Upali smo, da se bo megla pod lepo obnovljenim gradom Podčetrtek vsaj malo dvignila in bi si z lepo urejene ploščadi na gradu lahko ogledali okolico Kozjanskega vse do Zagor-

skih gričev. A bo ta za ogled treba grad ponovno obiskati ... Vseeno pa smo bili navdušeni nad opravljenim dosedanjim delom obnove.

Sledila je vožnja proti Virštajnu do trgovine s konfekcijo Maria, po krajšem postanku z nakupi in okrepcilom iz našega bifeja smo nadaljevali pot na kosilo na turistično kmetijo pri Iлеку. Ob prihodu nas je čakal slasten prigrizek z domačo suho salamo, sirom, kruhki, ter različni aperitivi. Gostitelj je na kratko predstavil dejavnost kmetije in pa razvoj le-te v bodoče. Sledilo je obilno kosilo, med obedom pa smo degustirali različne vrste vin z domačije Ilek. Razpoloženje je rastlo in nekateri so se ob zvokih glasbe iz zvočnika veselo zavrteli. Čas je hitro tekkel in že se je bližala ura, ko smo si nekateri še kupili dobrote s kmetije in se odpravili na avtobus. Po plačilu kosila, ki ga je pripravila gostilna Banovina, in plačilu popite pijače smo se domačinu prisrčno zahvalili za vse, kar je pripravil za naš ogled Kozjanskega – v želji, da se še kdaj srečamo. Ob koncu bi lahko povzel misli nekaterih udeležencev, ki so dejali, da kljub temu, da so bili že večkrat na tem območju, odnašajo nova doživetja o naši prelepi domovini Sloveniji.

← Peter Kovaček

Spominski obred za pokojne talce

Zborovodkinja Milena Crnjac se spominja tragedije iz 6. novembra 1944

V cerkvenem listu slivniške cerkve je bilo objavljeno, da bo 9. novembra molitev za ustreljene talce med 2. svetovno vojno ob robu gozda v Čreti. Ta nesrečni dogodek se je zgodil 6. decembra 1944. Milena Crnjac je povedala, da se spominja tega dogodka. Tistega dne, stara je bila trinajst let, je šla z mamo v Zgornje Hoče. Ko sta šli z mamo po drevoredu, je mimo peljal nemški kamion z ujetniki. Milenina Mama je rekla, da to ne bo nič dobrega. Malo pozneje sta slišali streljanje. Mama je rekla Mileni, zgodilo se je nekaj hudega, moliva za nesrečnike. Župnik Jože Šömen je ob spomeniku pripravil improviziran oltarček. Medtem se nas je zbralo nekaj ljudi. Na obred so prišli tudi pevci cerkvenega pevskega zbora, ki ga vodi zborovodkinja Milena Crnjac. Ko smo bili zbrani, je župnik pričel s spominskim obredom, med obredom pa je zapel tudi pevski zbor. Prav je, da se tudi na ta način spominjamo žalostnih dogodkov, da ne potonejo v pozabo.

← Simona Šifrar

Plete popolnoma slepa

Razstava ročnih in likovnih del rokodelske sekcije Društva upokojencev Slivnica

V okviru občinskega praznika smo članice rokodelske sekcije društva upokojencev (DU) Slivnica letos pripravile razstavo. Rokodelsko razstavo smo ponovno združile z ustvarjalci likovnih del. Tudi letos smo prikazale svoja dela iz obdobja zadnjega leta. Dan prej smo pripravile prostor: pogrnile smo mize s prti, pripravile stene, na katere smo kasneje obesile slike in nekatere rokodelske izdelke. Po mizah smo razporedile naše izdelke. Predhodno smo povabile na našo razstavo še društva iz bližnje in daljne okolice. Vsa vabila so bila izdelana ročno. Tudi letos je potekala razstava v prostorih DU Slivnica.

Tudi letos je bila naša razstava raznolika. Med izdelki so bile slike v raznih tehnikah, kvačkani prtički, pleteni izdelki, prešite odeje, izdelki iz odpadnega papirja in drugega materiala, ročno izdelane voščilnice, mandale in še mnogo drugih izdelkov. Med razstavljalci so bile tudi nekatere razstavljalke, katerih življenje je zaradi telesnih omejitev precej omejeno. Tako so se med ustvarjalci izdelkov znašle: ustvarjalca, ki je svoje vrhunske izdelke delala le z nogami, spet druga je svoje pletene izdelke delala popolnoma slepa, in še ena, ki je svoje izdelke napravila s trajno poškodovano roko.

Že na sami otvoritvi je bilo precej ljudi. Razstavo je odprla Simona Šifrar, pozdravila je vse navzoče, pohvalila je vse ustvarjalce in razstavljalke ter se zahvalila vsem za udeležbo na razstavi. Na otvoritvi pa je bil tudi med povabljenimi gosti Viljem Šetar, predsednik komisije za tehnično kulturo pri Podravski pokrajinski zvezi DU Maribor, ki je pohvalil naše delo, raznolikost razstavljenih eksponatov ter poudaril pomen druženja upokojencev v raznih sekcijah. K uvodnem nagovoru se je še pridružil predsednik društva Peter Kovaček.

V dveh dneh se je razstave udeležilo veliko ljudi, med njimi so bili tudi nekateri iz zelo oddaljenih rokodelskih društev: Kapla na Kozjaku, Selnica ob Dravi, Ruše, Lovrenc na Pohorju ... Nekateri so svoja mnenja zapisali tudi v knjigo vtisov. V soboto smo zaključili z razstavo. Svoje izdelke smo pospravili in že smo pričeli razmišljati, kako bomo pripravili razstavo naslednje leto, da bo ponovno privlačna za ogled.

← Simona Šifrar

Od gobelinov do volne

Ročnodelska sekcija Plamenke DU Hoče na razstavi v Lenartu

V začetku novembra je bilo v Lenartu dvodnevno srečanje rokodelcev Društev upokojencev (DU) z območja Podravja, ki ga je pripravilo Društvo upokojencev Lenart. Po zanimivem in prijetnem kulturnem programu so prisotne pozdravili predstavniki Zveze društev upokojencev Slovenije in Občine Lenart. Prireditev je bila namenjena predstavitvi ročnih del, ki jih ljubiteljsko izdelujejo v okviru številnih društvenih dejavnosti v posameznih društvih upokojencev. Na razstavi je sodelovalo dvanajst društev upokojencev. Razstavljeni so bila najrazličnejša ročna dela. Kvačkani izdelki, vezene, gobelini, izdelki iz blaga, volne, preje, papirja in drugih materialov – bile so prave mojstrovine. Med sodelujočimi je bila tudi ročnodelska sekcija Plamenke DU Hoče, ki se je predstavila s pleteninami svoje članice Slavice Rečnik. Slavica plete v patchwork tehniki. To je posebna tehnika pletenja, pri kateri se posamezni majhni delčki najrazličnejših oblik in barv pletejo v celoto brez šivanja. Razstavljene jope, puloverji, brezrokavniki, šali, kape in ostalo so med obiskovalci vzbudili veliko občudovanja. Za sodelovanje na razstavi so društva prejela zahvale.

Razstavo je spremljalo družabno srečanje, na katerem so prisotni ob pogostitvi poklepetali o ročnih delih in izmenjavali izkušnje. Organizator je na koncu vse sodelujoče

popeljal na Zavrh, kjer je z Maistrovega stolpa izjemen razgled po Slovenskih goricah. V Stupičevi vili je na ogled bogata spominska razstava o Rudolfu Maistru. V obnovljeni stari cimprači pa je videti, kako se je v preteklosti živelo v Zavrhu. Iz DU Hoče smo se razstave udeležile: Zdenka Koser, predsednica DU Hoče, Jožica Topolovec, predsednica ročnodelske sekcije Plamenke DU Hoče, in Breda Germ, članica ročnodelske sekcije DU Hoče.

← Breda Germ

Polepšati in osmisliti vsakdan

Skupina za samopomoč Breza praznuje 25. obletnico delovanja

Skupino za samopomoč Breza v Slivnici spremljam že od ustanovitve 19. aprila 1994. Članice skupine Breza so bile moja mama, teta, botra in sosedka. Pomeni mi lep spomin na mojo mamo, kako rada je hodila na srečanja. Polepšala in osmislila ji je vsakdan v njenih zadnjih letih. Bila je med svojimi vrstnicami, ki so bile zaklad spominov na čas med vojno in Slivniško graščino. Hvaležna sem voditeljici Ireni Topolovec, Dragici in Aniti, da so ji polepšale starost.

Od leta 2009 sem tudi sama del Skupine za samopomoč Breza, kot sovoditeljica skupine. Vse leto se rada udeležujem srečanj skupine Breza, skupaj z Ireno pripravljava teme pogovorov in čaj, skupaj telovadimo, praznujemo, hodimo na izlete. Zame je bilo najtežje obdobje v skupini, ko so v enem letu umrle tri naše članice: Marta, Anica in Trezika. Skupina je postala manjša, kljub povabilu novim članicam. Dokler je skupina zmogla, smo ob dnevu spomina na mrtve obiskovale grobove umrlih članic. Zaradi starosti vseh naših članic tega žal ne zmoremo več. Namesto tega kupimo rožico in jo podarimo cerkvi v njihov spomin. V skupini Breza smo doživele tudi veliko lepega, skupaj smo se veselile in vedno skrbele druga za drugo. V času epidemije nismo smele imeti srečanj, redno smo se pogovarjale po telefonu in tako ohranjale stike.

Skupina za samopomoč Breza meni osebno veliko daje, predvsem občutek pripadnosti, povezanosti in pristne naklonjenosti med članicami. Trenutno je naša skupina maloštevilna, želimo si novih članic, ki bi postale del naše družine.

Zelo ponosne in vesele smo bile zlatega priznanja Občine Hoče-Slivnica. To nas je še dodatno spodbudilo, da se bomo srečevale tudi v prihodnjih letih.

➡ 📷 Darinka Pečovnik

SKUPAJ SMO KOT VELIKA DRUŽINA

Po šestih letih delovanja skupine je ob predstavitvi skupin širši javnosti v Mariboru članica Marija Vigec med drugim zapisala: *»Kot preprosta žena bi vam rada povedala, kako sem se vključila v Skupino za samopomoč Breza v našem kraju v Slivnici. Dobila sem vabilo od patronažne službe za prvo srečanje, ki je bilo zanimivo in je obetalo nekaj novega za nas starejše krajanje. Kot vdova, moji otroci so že zdavnaj odrasli in imajo svoje družine, sem se že iz radovednosti odzvala vabilu. Tu smo se srečale nekdanje sošolke in sovaščanke. Naši voditeljici sta prijazni patronažni sestri Irena Topolovec in Anita Gajšt. Na srečanjih ob torkih popoldan obravnavamo različne teme: nekatere so tudi izobrazevalne.*

Zdaj, ko nam ostaja več časa zase, nam je naša skupina v pomoč in veselje; koristi nam, da lažje premagujemo težave v življenju, ki ga še imamo. Saj imamo svoje družine, ki za nas lepo skrbijo, ampak v skupini se dobro počutimo, imamo podobne skrbi in težave, ki jih doživljamo, in to nas povezuje.«

Članica Anica Koren, ki se je zadnja vključila v skupino, je namenila nekaj misli: *»Želela bi izpostaviti svoj nagovor ob praznovanju obletnice, saj sem po »stažu« najmlajša članica. Dolgo sem razmišljala in nizala misli, ki bi jih ob tej svečanosti rada povedala. Naša snidenja so tako pristna, bogata zato, ker smo po vsakem srečanju notranje bogatejše. Včasih se mi zdi, da bi kar zapela – moje srce in duša sta veseli. Prepričana sem, da se tudi ve tako počutite. Skupaj smo kot velika družina, skupaj se veselimo, se podpiramo in si tudi pomagamo. Sodelujemo v pogovorih o določenih temah, med nami vlada zaupanje in medsebojna povezanost. Ostanimo še nadaljnjih 25 let v takšni harmoniji, zdrave in polne energije.«*

Lepo je, veš mama, živeti

Prihodnje leto 25. obletnica delovanja društva Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije

Sem mnenja, da si naš pesnik Kajuh pri pisanju teh verzov ni predstavljal, da bo imel tako kratko življenjsko pot. In zakaj sem pričel s takšnim naslovom in začetnim stavkom? Ker je za mano kar nekaj let – in ko razmišljam o njih, nejeverno gledam na hitrost časa, katerega smo tako ali drugače zapustili. V društvu Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije smo v letu 2020 v Botaničnem vrtu praznovali 20-letnico delovanja. Naredili smo nekaj korakov v hrib, dolino, levo in desno – in že smo pred naslednjim izzivom. V letu 2025 moramo organizirati 25-letnico delovanja društva.

V iztekajočem se letu smo v naših društvenih prostorih nadaljevali z delom in predvsem z nakupom rezbarskega orodja. Članice in člani (predvsem članice) slikarske sekcije Hoja se dobivajo vsak četrtek od 9. ure in pod mentorstvom učiteljice risanja Irene Tušek skupaj ustvarjajo. Rezbarji se dobivamo sedaj v novem terminu, in sicer vsak torek od 9. ure pa vse do 12. ali 13. Glede na to, da smo nabavljali orodje in opremo za delo, smo komaj v zadnjem času pričeli z dogovorjenim ustvarjanjem. Da dodam – vsi, ki vas zanima slikarstvo, rezbarstvo in tudi ustvarjanje v glini, ste dobrodošli v naših prostorih. Naši prostori so v nekdanjem domu AMD Orehova vas. Za vse je ustvarjanje in prisotnost brezplačna.

Več ali manj opisujem skoraj redno našo dejavnost v Utrinkih, zato bom sedaj na kratko opisal samo zadnjo organizirano prireditev v tem letu – Slivniški dan 2024. V jutranjih urah je naša sekcija Hoja pričela z organizacijo enodnevnih slikarskih kolonij. Nadaljevali smo z organizacijo prijateljskega druženja v malem nogometu. Tekmovali so štiri ekipe in ekipa športno društvo veterani Rogoza je s svojim vztrajanjem ugnala vse svoje tri nasprotnike. Za njimi so se uvrstili veterani Slivnice, Klasik bar in MS Alligrad, d. o. o. V popoldanskem času smo pričeli s programom za najmlajše – napihljiva igrala in poslikava obrazov. Ne smemo pozabiti igrane lutkovne igre v izvedbi vzgojiteljic vrtca Slivnica, »dramska skupina Reci peci« (Renata Strmšek, Melita Krepek, Jasmina Gradišnik in Simona Strnad). Naslov predstave O goskici, ki se je učila peti. Mirno lahko napišem, da sem bil z dogovorom in pozneje z njihovim prostovoljnim nastopom glede na njihov porabljeni čas zelo pozitivno presenečen. Veste, v zadnjem času je malo ljudi, ki se še odločijo za takšno pot pomoči, čeprav niso iz naše občine. Seveda gre pohvala tudi ge. Zdenki Vogrinec za pomoč pri izpeljavi in tudi sodelovanju na prireditvi. Mogoče tukaj pričakujem nekoliko večjo udeležbo – vsa leta smo te stroške poslikave in igral društveno pokrivali in tako bo tudi v bodoče. V večernih urah nas je spremljal ansambel VEDI in nekaj pesmi je zapel naš član društva ter prijatelj Rudi Šantl. Skoraj teden dni pred prireditvijo Slivniški dan so pa rezbarji iz Madžarske in Slovenije izdelovali skulpture znanih mojstrov razvoja čebelarstva za Čebelarstvo društvo Maribor, ki je tudi ta del dejavnosti financiralo.

Kar nekajkrat v naših letih delovanja smo imeli zelo različne prireditve v tem slivniškem okolju, pa tudi nekaj direktnih oddaj Toneta Petelinška na Radiu Maribor (Noč čarovnic in še bi lahko našteval). Vse naše organizirane oddaje so imele skupni organizacijski cilj – na prizorišče privabiti vse generacije, od otrok v vrtcu do starejših oseb. Res je, da nam to delno uspeva, res pa je, da si kot organizatorji želimo še večjega obiska. Ker smo Slivniški

dan v tem letu organizirali v jeseni in se takrat prepletajo razni krajevni prazniki v naši občini, prav tako je v tem času občinski praznik, zato smo se odločili, da Slivniški dan organiziramo po novem takoj na začetku meseca junija – in ta termin bi po novem bil v času ustanovitve društva (junij 2000–2025).

➡ 📷 Srečko Ornik

Vsem krajanom naše občine in seveda vsem, ki boste prišli do Utrinkov, želim vse dobro in lepo družinsko srečanje na božični večer, še posebej vsem lep korak v novo leto z naslovno mislijo prispevka: »Lepo je, veš mama, živeti!«

Najprej žalostni, nato zadovoljni

Na martinovanju Turističnega društva Hotinja vas je noč prehitro legla na gmajno

Čas se je krepko prevesil v jesen. Končali smo dela na polju, vinogradih in sadovnjakih. Vreme se je ohladilo, napoveduje se zima. A to nas ni zmotilo, da Turistično društvo (TD) Hotinja vas ne bi pripravilo tradicionalnega martinovanja in poskrbelo za 'krst' mošta, da postane vino.

Martinovanje je potekalo v nedeljo, 10. novembra, na vaški gmajni. Ob 11. uri se je začelo kuhanje golaža. Sodelovale so štiri ekipe: Toti lisjak iz Rač, KUD Matej Bor iz Dobrovc, Društvo upokojencev iz Dobrovc in Fantje treh vasi. Golaž so po uradnem delu brezplačno postregli vsem obiskovalcem. Prireditev je vodil Matjaž Šeško. Na njej pa so sodelovali in jo popestrili: MePZ KUD Rače, folklorna skupina KUD Milke Zorec iz Hotinje vasi in skupina Fantje treh vasi.

Uradni del – blagoslov mošta je opravil župnik Jože Šömen iz Slivnice. Spregovori je o liku sv. Martina, o njegovi dobroti in skromnosti. Bil je vojak in je svoj vojaški plašč prerezal na dvoje in polovico podaril beraču ob poti. Kasneje je postal duhovnik. Bil je zelo sposoben, zato so ga želeli postaviti za škofa. Naziva ni želel sprejeti, zato se je skrtil med gosi, ko so ga iskali. A gosi so ga izdale z gaganjem. Proglasili so ga za škofa in od takrat ostaja tradicija, da je na mizi na ta dan Martinova gos.

Mi pa smo poleg novega vina, kuhančka, čaja, ponudili brezplačen golaž, ki so ga skuhale naše štiri ekipe, pečenice s kislim zeljem in palačinke. S pomočjo naših donatorjev smo organizirali bogat srečelov.

Čeprav smo bili člani TD ob pričetku kulturnega programa žalostni, ker je bilo na gmajni malo obiskovalcev, se je obisk v teku popoldneva povečal. Mize in klopi, ki smo jih pripravili, so bile polne, golaž, ki so ga skuhale naše ekipe, je do večera zmanjkal. Obiskovalci so se prijetno družili in degustirali novo vino. Kar prehitro je na gmajno legla noč.

Ob pogledu na prijetno druženje krajanov je bil naš trud poplačan. Hvala vsem, ki ste se aktivno vključili v našo prireditev, in hvala tudi sponzorjem. Na prvo adventno nedeljo, 1. 12. 2024 ob 15. uri pa smo imeli pri kapelici na vaški gmajni blagoslov adventnega venca.

Več nas bo, bolj bo lušno! Pa nasvidenje na Martinovanju 2025.

➡ Franja Bračko
📷 Tone Embreuš

Sodelovali na štirih kolonijah

Člani sekcije HOJA delujemo že tretje leto pod okriljem Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije

Slikarska sekcija HOJA deluje že tretje leto pod okriljem Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije in se predstavlja skupaj ali posamezno s svojimi deli po razstavah ali na kolonijah po Sloveniji. Tudi v letošnjem letu smo bili slikarji aktivni. Sodelovali smo na štirih kolonijah: na Mariborčanki 4 na temo Pustne norčije, na regijski koloniji v Črešnjevcu na temo kulturna dediščina, na likovni koloniji na Štatenbergu »Slikanje po navdihu« in koloniji na Pragerskem na temo Drevo. Prav tako smo razstavljali v sklopu vseh kolonij.

S tridesetimi slikami smo se predstavili tudi na krajevnem prazniku in Jurjevanju v Hočah, kakor tudi v treh domovih za starejše, in sicer v Senecuri v Slivnici, Senecuri na Pobrežju ter DU Tezno. Domovom smo predstavili slikarska, pa tudi rezbarska dela, ter polepšali dan z glasbo, ki jo je pripravil naš mariborski glasbenik Rudi Šantl. Bilo je res prijetno presenečenje za nas razstavljalce, kakor tudi za oskrbovance domov upokojencev. V vsakem domu so bili izdelki na ogled po en mesec. Namen teh razstav je bil, da popestrimo dneve starejšim.

Izpeljali smo tretjo slikarsko kolonijo Hoja na temo Prosto po izbiri. Prijavilo se je 12 slikarjev, ustvarjali smo v prostorih DU Slivnica. Zahvaljujemo se gospodu Petru Kovačeku, ki nam je odstopil prostore za slikanje. Udeležilo se nas je 12 slikarjev. Nastala so zanimiva in lepa dela. Nekaj nam je bilo podarjenih ter krasijo naše prostore v Orehovi vasi. Če nas želite obiskati ali

imate željo slikati in sodelovati, smo tam vsak četrtek med 9.30 do 14. ure. To je le delček letošnjega dela, ki smo ga z veseljem ustvarili ter ga predstavljamo tudi vam.

Spoštovani prijatelji, ustvarjalci, naj vam leto, ki prihaja, prinese lepih pisanih palet, zadovoljnih trenutkov, radosti ob druženju in zdravju.

➡ 📷 Vera Zakrajšek

Kulturne vezi segajo v Benedikt

Začetek nove, nadvse pestre sezone v KUD Milke Zorec

Tako kot vsako leto znova naši otroci sedejo v šolske klopi, se tudi v KUD Milke Zorec pričinja nova sezona kulturnega ustvarjanja. V letošnji jeseni smo se poleg novih načrtov in programov, ki smelo nastajajo in bodo šele videni, udeležili tudi povabil drugih društev. Žal moramo kdaj kakšen nastop zaradi istočasnih terminov ali bolezni v skupini tudi odkloniti. Z veseljem delimo nekaj utrinkov in vtisov iz jesenskih nastopov. V mesecu septembru se že veliko let udeležujemo mednarodne povorke narodnih noš v Kamniku. Letos smo se predstavili v oblačilnem videzu gosposke gradu Slivnica iz obdobja med leti 1818–1848. V težkih volnenih nošah in toplim sončnem dnevu je tak nastop kar velik napor.

Z veseljem smo se odzvali povabilu KS Fram in na dvorišču gasilskega društva zaplesali v počastitev njihovega krajevnega praznika.

Naše kulturne vezi že nekaj časa segajo tudi v Benedikt, kjer v okviru KUD Benedikt prepevajo ljudske pevke Žitni klas. Njihov letošnji letni koncert so popestrili naši Ljudski godci Kvinton. V začetku novembra smo zaplesali tudi v Hočah, kjer je mešani pevski zbor KUD Hoče priredil svoj letni koncert s prijetnim druženjem.

Ni novembra brez »Martina« v Hotinji vasi. Čeprav nam je postregel mraz, so nas po folklornem nastopu na gmajni ogreli naši gostitelji in sosedi iz turističnega društva Hotinja vas.

V času adventa in priprav na praznike vam člani KUD Milke Zorec želimo veliko miru in družinske ljubezni, v novem letu, ki trka na vrata, pa obilo zdravja in sreče!

➡ Jožica Coif 📷 Boris Komar

Gradniki temeljev naše svobode

Slovesna prireditev ob 80. obletnici ključnih dogodkov med NOB na našem področju

V okviru letošnjega občinskega praznika naše občine sta Društvo za vrednote NOB Hoče in Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Slivnica pripravili prireditev 80 let od ključnih dogodkov med NOB na našem področju – na področju današnje Občine Hoče - Slivnica in delu sosednje Občine Rače - Fram. S prireditvijo smo oživel zgodovinski spomin na pomembne dogodke in zmage partizanskih borcev na področju današnje občine Hoče - Slivnica in na sosednjih področjih Pohorja in krajev pod Pohorjem. Poklonili smo se vsem, ki so kot borci v boju z okupatorjem, z domačimi okupatorjevimi sodelavci in izdajalci, vsem sodelavcem v narodovem odporu proti okupatorju in vsem, ki niso klonili pod sovražnikovo propagando in nasiljem. Iz zgodovinskega sporočila vemo, da je pot našega naroda v svobodo bila težka, krvava, da je na tej poti pod sovražnikovimi streli in mučenjem umrlo mnogo narodno zavednih in svobodoljubnih ljudi. Vojna pa ja zahtevala tudi življenja drugih ljudi.

Ti dogodki in žrtve boja za obstanek in svobodo našega naroda so pomembni gradniki temeljev naše svobode, povojnega razvoja in današnje svobodne in samostojne države Republike Slovenije. Tega se ne more, se ne sme ne zanikati, ne zbrisati, ne spremeniti. V Zvezi borcev za vrednote narodno-osvobodilnega boja, v tem okviru tudi v Društvu za ohranjanje vrednot NOB Hoče in Krajevni organizaciji borcev za vrednote NOB Slivnica, bomo s spominskimi prireditvah in drugimi dejavnostmi še naprej ohranjali vrednote NOB. Prizadevali si bomo in po svojih močeh delovali proti vsakemu podcenjevanju in zmanjševanju veličine in pomena NOB, proti poskusom pačenja in potvarjanja zgodovinske resnice in proti oživiljanju fašizma in nacizma v novi preobledi v današnjem času. Delovali bomo proti krepitvi sovražstva drugače mislečih in drugačnih od nas. Naš narod je v preteklosti vedno bil prepuščen volji velikih sil, ki so v svojem, tudi vojnem, kolesju odločale o usodah narodov in o razmerjih med narodi in državami. Naš narod v tem nikoli ni klonil, ampak se je na različne načine boril za obstoj, za svobodo in odločal o svoji prihodnosti. Ob koncu prve svetovne vojne je narodovo usodo vzel v svoje roke general Maister s svojimi borci, v drugi svetovni vojni ves slovenski narod z narodno-osvobodilnim bojem, leta 1991 pa v boju za samostojno Slovenijo, je v svojem govoru dejal Venčeslav Ogrinc, upokojeni brigadir Slovenske vojske, predstavnik Društva za vrednote NOB Hoče in veteranov vojne za Slovenijo. V nadaljevanju je orisal vojaške razmere na Pohorju v letu 1944. Leta 1944, eno leto po padcu Pohorskega bataljona, je v okviru 4. operativne cone bila ustanovljena brigada Miloša Zidanška. Januarja 1944 se je na Pohorje napotila XIV. divizija. V njenem sestavu so bile Tomšičeva, Šerčerjeva in Bračičeva brigada, ki so poleti 1944 delovale na tem področju Pohorja. Tu sta delovala še Pohorski in Lackov odred.

Poleti in jeseni leta 1944 so brigade XIV. divizije po Pohorju izvedle uspešne vojaške operacije. Bračičeva brigada je na področju Frama in Pohorja povečala začasno osvobojeno ozemlje. Pohorski odred je načrtoval napad na tovarno Sana v Hočah, a ga ni izvedel. Tomšičeva brigada je izvedla napad na Sokolski dom in Mariborsko kočo, pregnala Nemce in obe koči požgala. Pred tem je uničila nemško orožniško postajo v

Ribnici na Pohorju. Ob koncu avgusta je osvobodila 80 zavezniških ujetnikov taborišča Stalag 18D iz Maribora na delovišču proge pri Ožboltu. Partizani in terenski aktivisti so jih varno odvedli v 250 km oddaljeno Belo Krajino. Akcija, imenovana Vranov let, je bila najbolj množična osvoboditev in uspešno izpeljana rešitev zavezniških vojakov v tem delu Evrope.

Na vse te dogodke so se Nemci odzvali s krutim maščevanjem. Požgali so vas Planico nad Framom, Jugovo domačijo v Rančah, ustrelili so talce in zaprli sodelavce Osvobodilne fronte. Po koncu vojne so vsi prisegli, da vojne ne sme biti nikoli več! Toda resničnost je povsem drugačna. Tudi danes divjajo vojne, zlu in trpljenju ni videti konca. Ob tem je največji paradoks, da ljudstvo, ki je med drugo svetovno vojno najbolj trpelo, to sedaj počne drugim. Pa naj gre za Jude ali Ruse, je svoj govor sklenil slavnostni govorec Venčeslav Ogrinc.

V nadaljevanju programa prireditve sta voditeljici Martina Belšak iz Radizela in Urška Pliberšek iz Hoč podrobneje predstavili dogodke NOB v letu 1944 na ožjem področju današnje Občine Hoče - Slivnica in sosednje Občine Rače - Fram.

Napad na Mariborsko kočo

V noči s 3. na 4. september 1944 so partizanski borci napadli Mariborsko kočo, kjer je bila nemška postojanka. Po srditnem boju so Nemci našli prepust v partizanskem obroču in pobegnili. Po končanem boju so partizani kočo požgali.

Drugi bataljon Šerčerjeve brigade je napadel Sokolski dom. Po boju so dom požgali, proti jutru pa še Poštarsko kočo in Pohorski dom. Tudi tu je Nemcem uspel pobeg. V borbi je umrlo nekaj partizanskih borcev. Partizanski borci so uničili zadnje nemške postojanke na Pohorju in zelo povečali osvobojeno ozemlje.

Napad na Sano v Hočah

Med pohorskimi partizani v Lackovi četi, kasnejšem bataljonu Pohorskega odreda, so bili tudi Hočani. 8. julija 1944 so pripravili napad na tovarno Sana v Hočah. V partizanski izvidnici je bil Franc Irgolič, ki je padel v nemško zasedo in so ga Nemci ustrelili. Zaradi prevelike premoči Nemcev partizani napada niso izvedli in so se umaknili.

Sovražnik je naprej deloval pod znamenjem »črne roke« in delovanje okrepil. Žrtvi »črne roke« sta tudi sodelavca OF, zakonca Josipina in Matija Tušek iz Bohove.

Z območja Hoč, Bohove, Pivole in tega področja Pohorja je v NOB bilo devetintrideset žrtev – 18 borcev, 10 talcev in 4 žrtve koncentracijskih taborišč.

Boj na Jugovi domačiji

Prestrašeni, zbegani, besni sovražniki so med umikom, med begom pred partizani izvajali brezobzirno nasilje nad vsemi, ki so jim bili v napoto. Kot divje zveri so iskali partizanske borce, sodelavce odpora in narodno zavedne domačine. Pri tem so jim pomagali tudi izdajalci upornega naroda, ki se je boril za svojo svobodo in obstoj. Izdajalec Uroš je 22. septembra 1944 obvestil poveljstvo nemške varnostne službe v Mariboru, da se bodo na Pristavnikovi, Jugovi domačiji v Rančah sestali partizanski aktivisti. Popoldne istega dne so Nemci Jugovo domačijo obkolili, napadli in na koncu požgali.

Med poskusom preboja iz obkoljene hiše so ustrelili dva partizana in enega domačina. V goreči hiši so zgoreli gospodar,

„... Dokler tu so brigade, kdor nam zemljo ukrade
Na Slovenskem smo mi gospodar!“

Matej Bor

80 LET OD KLJUČNIH DOGODKOV MED NOB NA NAŠEM PODROČJU 1944 - 2024

Hoče, 9. oktobra 2024

partizanka in partizan. Dva partizana in dve kurirki so Nemci ujeli. Gospodinja s sedmimi otroki je ranjena pobegnila v gozd. Nemci narodno-osvobodilnega gibanja niso mogli zadušiti, partizanskega boja pa ne zatreti. Na širšem področju Frama (v naši sosednji Občini Rače - Fram) je proti okupatorju bil močan odpor in več zmagovitih spopadov partizanov s sovražnikovo vojsko, veliko žrtev krutega sovražnikovega nasilja in vojaških spopadov.

Smrt Franca Lešnik - Vuka

V odporu in boju proti okupatorju je v Mariboru in okoliških krajih pod Pohorjem sodelovalo tudi mnogo mladih deklet in fantov. Med njimi je bil tudi Franc Lešnik - Vuk iz Orehove vasi. Zelo mlad je doživel nasilje okupatorjev in v VI. razredu moral zapustiti šolanje na gimnaziji v Mariboru. Leta 1944 se je vrnil z dela na Češkem in odšel v partizane. Bil je borec v minerskem vodu Lackovega bataljona Pohorskega odreda, kurir in pomembna veza s partizani. Tistega usodnega večera je v partizane vodil skupino novincev. Na postojanki na Planici nad Framom so jih napadli Nemci. Vuk je pomagal mladi partizanki in na poti ob gozdu ga je zadel sovražnikov strel. Franc Lešnik - Vuk je umrl star komaj dvajset let. Po njem se imenuje Osnovna šola Franca Lešnika - Vuka Slivnica, pa tudi Strelsko društvo v Hotinji vasi.

Žrtve maščevanja

Leta 1944 je v Slivnici, Orehovi in Hotinji vasi bilo zelo razgibano osvobodilno delovanje. Okrepila ga je tudi Lackova četa, ki je bila v bližini. V Hotinji in Orehovi vasi je bilo več zanesljivih postojank. V Slivnici so partizani izvedli tudi nekaj akcij. Zaradi tega so se okupatorjevi pristaši, sodelavci in domači izdajalci, pritoževali okupatorju. Ta je izvedel kruto maščevanje. 6. decembra 1944 so v Čreti, blizu Slivniške graščine, ustrelili 20 talcev, ki so jih pripeljali iz mariborskih zaporov. Med njimi ni bilo domačinov iz Slivnice in okoliških krajev. Med talci je najstarejši bil star 37 let, trije pa so bili stari 18 let.

Na področju Slivnice, Črete, Hotinje vasi, Orehove vasi in Radizela je med NOB bilo 39 žrtev: borcev, sodelavcev odpora in talcev.

Imena borcev, umrlih v boju z okupatorjem, umrlih sodelavcev v odporu proti okupatorju, talcev in umrlih v koncentracijskih taboriščih so zapisana na spomenikih in spominskih ploščah

na našem področju in drugod po domovini. Ohranjena so v zgodovinskem spominu, v temeljih naše svobode in današnje države Republike Slovenije.

To je hoja v po naši zgodovini, po naši zemlji, ki so jo teptali sovražnikovi vojaški škornji in jo je napojila kri mnogih borcev in drugih žrtev v boju za svobodo. Ohranimo pa spoštljiv spomin na to težko in zelo pomembno obdobje naše zgodovine, ki je del naše vsakdanjosti.

Od tistih težkih časov, od takratnih hudih bojev borcev in odporniškega delovanja zavednih rodoljubov za svobodo na področju naše občine, je minilo osemdeset let. Priborili so zmago in svobodo. V naši domovini in v Evropi je zasijala leta 1945. Zasijala je vsa sijoča, topla kot sonce, zažarela so nova obzorja in obetala lepšo prihodnost. Vendar sij svobode, zlasti v zadnjih letih, pogosto zakrivajo oblaki, dvigajo se viharji, ki svobodo marsikje, marsikomu odpihnajo in ljudstvo pahnejo v trpljenje in mrak. Ne dopustimo, da bi mračni oblaki zakrili svetlo svobodno obzorje.

Predstavitve dogodkov NOB na našem področju v letu 1944, ki sta jih predstavili Martina Belšak in Urška Pliberšek, so z ubranim petjem obogatili in oplešali pevke in pevci mešanih pevskih zborov KUD Hoče in DU Slivnica. Urška Pliberšek in Martin Kramar pa sta recitirala izbrane pesmi Mateja Bora, Otona Župančiča in Karla Destovnika Kajuha. Program so sklenili Tamburaši KUD Hoče z lepo zvenečimi izbranimi melodijami in z njimi izzvali pristrčen aplavz obiskovalcev v dvorani.

***

Prireditve sta organizirali Društvo za ohranitev vrednot NOB Hoče in Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Slivnica. Program prireditve pa so ustvarili slavnostni govornik Venčeslav Ogrinc, Društvo za vrednote NOB Hoče; mešani pevski zbor KUD Hoče z zborovodkinjo Petro Kozar Bežan, mešani pevski zbor DU Slivnica z zborovodkinjo Meto Podlesnik Marčič, Tamburaši KUD Hoče z umetniškim vodjem Alešem Megličem, voditeljica programa Martina Belšak iz Radizela, voditeljica programa in recitatorka Urška Pliberšek iz Hoč. Vezno besedilo in scenarij prireditve je pripravil Martin Kramar iz Radizela.

➡ Dr. Martin Kramar

Potrkali smo na vaša vrata

Gasilci za vajo simulirali manjšo prometno nesrečo

Letošnje poletje je bilo zaznamovano z vremenskimi ujami, ki smo jih skupaj premagali.

V septembru smo se z gasilsko mladino udeležili tekmovanja Cici fire combat v organizaciji PGD Smolnik, kjer je ekipa mladink osvojila pokal za 2. mesto, ostali pa so prejeli priznanja za sodelovanje. V oktobru – mesecu požarne varnosti, smo z PGD Bohova in PGD Hotinja vas sodelovali na vaji evakuacije v vrtcu Sonček – Rogoza, OŠ Dušana Flisa Hoče ter podružnici Reka - Pohorje. Prav tako pa smo tudi letos sodelovali pri evakuaciji OŠ Franca Lešnika – Vuka v Slivnici. Z predstavitvijo našega delovanja ter delovanja gasilske mladine smo se predstavili tudi na Pohorski tržnici. Kot se za mesec oktober spodobi, smo imeli eno nenapovedano društveno vajo ter napovedano občinsko vajo. Tokrat smo bili organizatorji mi. Vajo smo izvedli na Hočkem Pohorju, kjer smo simulirali manjšo prometno nesrečo.

Kot vsako leto smo se ob 1. novembru zbrali pred gasilskim domom in se poklonili našim preminulim gasilcem s položitvijo venca in prižigom svečke na spominski plošči.

Konec novembra pa smo se z gasilsko mladino udeležili zaključka mladine, kjer smo si v kinu Maribox ogledali risanko in film, v organizaciji GZ Maribor.

Smo pa zelo ponosni, saj smo v letošnjem letu pridobili tudi 5 novih operativnih gasilcev. Čestitamo!

Kmalu se bliža december, čas ko potrkamo na vaša vrata in razdelimo koledarje. Ker pa gasilska društva preživimo samo, če imamo podporo lokalne skupnosti in od prostovoljnih prispevkov občank in občanov se vam za vsak vaš prispevek že vnaprej iskreno zahvaljujemo.

📷 Iris Samastur

TEDEN OTROKA V 1. RAZREDU NA OŠFLV SLIVNICA

PONEDELJEK

- POLICIST NA OBISKU

TOREK

- DRUŽENJE V MAČJEM MESTU
- VARNO V PROMETU-POLIGON

SREDA

- KULTURNI DAN - OBISK MUZEJA NOB

ČETRTEK

- ŠPORTNI DAN - IZ MESTA V VAS

PETEK

- OBISK KNJIŽNICE
- SPREJEM V ŠOLSKO SKUPNOST
- DRUŽENJE Z DEVETOŠOLCI

Pripravila: Romana Rojko

Šest nepozabnih dni

Gostovanje učencev hoške osnovne šole na češkem v Haviřovu

1. dan – Potovanje od Maribora do Haviřova

V nedeljo, 13. oktobra, smo s flixbusom ob 11. uri zapustili Maribor. Naša pot se je tako začela na glavni avtobusni postaji v Mariboru, kjer smo se poslovili od staršev, oddali prtljago in se odpravili novim dogodivščinam naproti. Zelo nas je presenetilo, da so nam pred oddajo prtljage le-to stehali – in kdor je preseagal težo 20 kilogramov, je moral doplačati. To se mi je zdelo zelo nenavadno, saj konec koncev potujemo z avtobusom in ne z letalom. Pot nas je nato vodila do Dunaja, kjer smo imeli uro in pol postanka, saj smo morali zamenjati avtobus. Med postankom nas je obiskala Lanina teta, ki nas je pogostila s svežim jabolčnim zavitkom, čajem in kavo.

Nato smo pot nadaljevali proti Ostravi, potovanje je potekalo mirno, brez zapletov, in kljub dolgi vožnji je le-ta zelo hitro minila. Okoli osmih smo tako prispeli na naš cilj – v Ostravo, kjer so nas pričakali naši gostitelji in z njihovimi družinami smo odšli k njim domov. Tako se je začelo naše šestdnevno gostovanje na Češkem v Haviřovu.

← Aleks Dvoršak

2. dan – Sprejem v šoli in obisk župana Haviřova

Naslednji dan, v ponedeljek, 14. 10., se je resnično začela naša dogodivščina. Z učenci gostitelji smo se zjutraj skupaj odpravili v njihovo osnovno šolo, ki se imenuje OŠ Mládežka. Na šoli so nam pripravili sprejem in tam smo se tudi predstavili. Nato so nas njihovi učenci odpeljali na ogled šole. Njihova šola mi je bila zelo všeč, saj je zelo prostorna in barvita. Učilnice so zelo velike in sodobno opremljene, za razliko od naše šole imajo kar dve računalniški učilnici.

Po ogledu šole smo se njihovim učencem pridružili pri učnih urah. Tako smo bili pri angleščini, nemščini in računalništvu. Pouk je povsod potekal podobno kot pri nas, le njihovi odmori so daljši. Po končanem pouku smo imeli v šoli tudi kosilo, ki se nam je zdelo malo nenavadno, saj smo jedli ‚buhtle‘, prelite z vaniljevo kremo, pri nas bi bila to sladica, pri njih pa to jedo za glavno jed. Bili smo navdušeni, saj je bil obrok zelo okusen.

Potem smo se skupaj z učenci gostitelji in učiteljicami odpravili peš proti centru mesta, saj smo bili povabljeni na obisk k županu. Da smo si pot malo olajšali, smo se del poti peljali z njihovim mestnim avtobusom, tudi to je bila za nas posebna dogodivščina. Na uradu župana so nas zelo lepo sprejeli, pripravili so nam pogostitev, nam razkazali prostore mestne hiše, županov urad in posnela nas je celo njihova lokalna televizija.

Ko smo se odpravili naprej, je bilo že pozno popoldne in skupaj z njihovimi učenci smo odšli nazaj domov k družinam, ki nas gostijo. Jaz sem proti večeru odšel še s Kubo, učencem, pri katerem bivam, na trening juda. Njihovi treningi so zelo podobni našim, le malo daljši so.

Skratka, preživeli smo zanimiv dan in se v pričakovanju novega odpravili spat.

← Gal Frangež

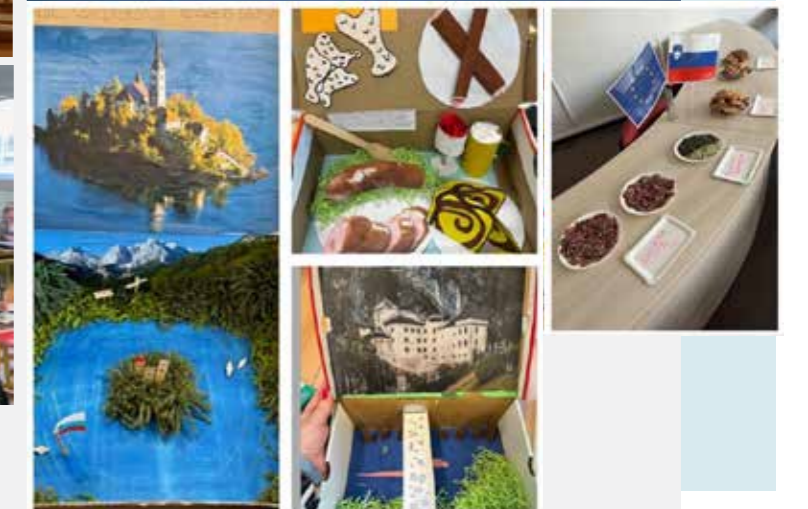
3. dan – Pouk v šoli in popoldan z družinami

V torek, 15. oktobra, smo dan začeli s poukom na njihovi šoli Mládežka. Skupaj z gostitelji smo prišli v šolo ob 8. uri. Bili smo pri pouku matematike, angleščine, pri dveh urah češčine in pri

športu. Pri urah smo sodelovali s svojimi predstavitvami in se pridružili učencem pri različnih dejavnostih. Najbolj zanimiva je bila ura češčine, saj smo izgovarjali različne češke besede, ob katerih smo si lomili jezike.

Po zaključenem šolskem dnevu je sledil popoldan z družinami naših gostiteljev. Starši so se že prej dogovorili, da se bomo otroci družili in so nas tako vse skupaj odpeljali v tranpolin park in potem še na bowling. Ogladali pa smo si tudi njihov nakupovalni center. Imeli smo se res lepo in zvečer smo bili od dolgega dne zelo utrujeni.

← Eva Rebernak

4. dan – Obisk Ostrave

Četrty dan je bil malce drugačen dan. Odpravili smo se na ekskurzijo v tretje največje mesto na Češkem, v Ostravo. Prvo presenečenje je bil že naš prevoz. Po nas je prišel avtobus njihovega nogometnega kluba, ki se imenuje Banik.

Sledila je vožnja do planetarija, kjer smo se lahko sami sprehodili po prostorih in preizkusili različne rekvizite. Nato smo si v posebnem kinu ogledali film o predstavitvi vesolja in nastanku zemlje. Avtobus nas je nato popeljal do centra mesta, kjer smo najprej pomalicali, nato je sledil sprehod skozi mesto.

Pot nas je vodila do naslednjega presenečenja, in sicer do kavarne Harry Potter.

Kavarna je izgledala super in bila je pravo doživetje za nas, lahko smo si naročili tudi posebne in zelo zanimive pijače ter sladice. Vsak je dobil še čarovniški klobuk za čas obiska kavarne.

Ko smo se okrepčali, nas je avtobus odpeljal na drugi konec mesta v živalski vrt, ki je bil odet v pisane jesenske barve. Videli

smo rdeče pande, flaminge, kamele, krokodile, opice, nilske konje ... Za živali je res lepo poskrbljeno in bivajo v velikih in prostornih kletkah oziroma zanje oblikovanih prostorih. Sledil je povratek v Haviřov, večerja pri družinah in zaslužen večerni počitek. Imeli smo čudovit dan!

← Lana Frangež in Jovana Lazareva

5. dan – Pouk v šoli in obisk Arheoparka

V četrtek, 17. oktobra, smo imeli krajši šolski dan. Po uri matematike, zgodovine in angleščine ali nemščine za učence, ki se učijo nemščino, smo imeli kosilo s tradicionalnimi češkimi jedmi. Po kosilu smo se nato sprehodili do železniške postaje. Z vlakom smo se odpeljali do Arheoparka, kjer smo si ogledali ostanke iz življenja ljudi v 9. stoletju. Videli smo njihove hiše iz tega časa ter se preizkusili v lokostrelstvu.

V poznem popoldnevu, ko smo se z vlakom vrnili h gostujočim družinam, pa smo z našimi novimi prijatelji odšli na dogodivščino z laserji. Tudi ta dan je je bil nekaj posebnega za vse nas.

← Eva Rebernak

6. dan – Erasmus dan na OŠ Mládežka

V petek, 18. oktobra, je na OŠ Mládežka potekal Erasmus dan, ki je bil posvečen posameznim državam, ki sodelujejo v njihovem projektu.

Naloga je bila, da vsak razred predstavi eno državo. Ustvarjali smo v manjših skupinah. Naloga 9. c-razreda je bila predstavitev Slovenije.

V treh skupinah, v katerih smo sodelovali tudi mi, smo predstavili otok Bled, Predjamski grad in tipične slovenske jedi. Zanimivo je bilo to, da smo morali predstavitev oziroma makete pripraviti v škatlah za čevlje, kar je bil poseben izziv.

Po dnevu dejavnosti smo se odpravili nazaj k družinam, ki so za nas pripravile različne aktivnosti v zadnjem popoldnevu pri njih. Tako smo z družinami in našimi češkimi prijatelji preživeli poučen in zelo lep preostanek dneva.

Jaz sem s svojimi gostitelji obiskala tovarno Marlenka in majhno mestece Slanberg. Jovana je obiskala velik nakupovalni center v Ostravi. Lana in Eva sta odšli na bowling. Aleks in Gal pa sta odšla s svojimi gostitelji obiskala tovarno Marlenka in majhno mestece Slanberg. Jovana je obiskala velik nakupovalni center v Ostravi. Lana in Eva sta odšli na bowling. Aleks in Gal pa sta odšla s svojimi gostitelji in njunima družinama v gore na pohod.

← Nika Iza Tusulin

Aerobika, ples, odbojka in judo

Dan zdrave šole in tradicionalni slovenski zajtrk na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče

Leto je naokrog in ponovno je prišel čas, ko smo na OŠ Dušana Flisa Hoče posebej poudarili pomembnost zdravega načina življenja. Slovenska mreža zdravih šol je tokrat za osrednjo temo izbrala »Preprečevanje medvrstniškega nasilja«. 15. novembra so učiteljice v prvem triletju otrokom predstavile načine sproščanja ob vizualizaciji, otroci drugega in tretjega triletja pa so po oddelkih z razredniki konstruktivno debatirali, iskali in spoznavali načine, s katerimi lahko preprečujemo medvrstniško nasilje. Tudi letos so bile aktivnosti prepletene z raznolikim gibanjem (aerobika, ples, odbojka, judo). Ponovno sta nas obiskala tudi predstavnika iz Kmetijsko gozdarskega zavoda Maribor, ki sta šestošolcem predstavila gojenje mikrozelenjave.

Dan zdrave šole že mnoga leta uspešno povezujemo s tradicionalnim slovenskim zajtrkom. Mlajši otroci so skozi igro spoznali pomembnost čebel, vsi skupaj pa smo osvežili znanje zdravega in kulturnega prehranjevanja. Na ta dan smo imeli slavnostni tradicionalni zajtrk, med odmori pa se posladkali s sezonskim sadjem in oreščki.

Dejavnosti, ki smo jih izvajali, bomo razvijali in uresničevali še naprej skozi šolsko leto. Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki so pomagali, da je ta dan bil uspešno izveden.

Prijazen in zdrav pozdrav!

← Brigita Pečanac

Drobtinica

Humanitarna dobrodelna akcija uspešna, vsi donirani izdelki hitro pošli

V sodelovanju s KORK Hoče smo v soboto, 19. oktobra, pred trgovskim centrom Jager v Hočah izvedli humanitarno dobrodelno akcijo Drobtinica. Pod vodstvom učiteljice Jerneje Krajnc so pri izvedbi sodelovali učenci 7. b razreda Osnovne šole Dušana Flisa Hoče: Laura Bajec, Tinej Jagodič, Ana Modrinjak in Mija Novak. Učenci so vztrajno privabljali mimoidoče. Le-ti so si lahko v zameno za prostovoljni prispevek izbrali izdelke lokalnih proizvajalcev. Pri zbiranju prostovoljnih prispevkov so bili učenci zelo uspešni, donirani izdelki pa so hitro pošli. Za donirane izdelke se iskreno zahvaljujemo: Hiši sladic Štekar, Kmetiji Bandur (testenine Bandur), Sadjarstvu Vrecl in Pekarni Hlebček Pragersko. Velika zahvala tudi članom KORK Hoče za organizacijo in izvedbo Drobtinice. Veseli nas, da bo KORK Hoče zbrane prispevke namenil otrokom naše šole in vrta.

← Jerneja Krajnc

Prijateljstvo je kot kolač, sladko in puhasto, lahko pa se skregaš, takrat se obnašaš muhasto.

Veselje se zgodi, ko prijatelj nasmeh na obraz nariše ti, takrat se svet blešči, sreča pa v očeh sije ti.

Iza Poglajen

Prijatelji so največji zaklad, prijatelja imam zelo rad.

Prijatelj je kot dragulj, ponudi mi ramo, ko dobim žulj.

Prijatelj z nasmehom spremeni nevihto v sončen dan.

Prijatelj ni samo oseba, ampak je zvezda, ki žari do neba.

Eva Gajser

Prijatelji so kot zaklad. Ti pomagajo, te podpirajo in tolažijo. In se skupaj s tabo považijo. Vedno so tam, da nisi sam. Ob tebi so, ko so deževni ali sončni dnevi. So zaklad, ki ga ne more imeti vsak!

*Neža Ema Vodušek
OŠ Dušana Flisa Hoče*

Pravi prijatelji so vedno s teboj, nikdar ne pustijo te za seboj. Ko pride strah, te tolažijo in se pred tabo ne važijo.

Kadar te vsi zapustijo, ti oni ob strani stojijo. Ko drugi že k cilju hitijo, te pravi prijatelji do konca bodrijo.

Lahko se tudi skregata, vendar prijateljske vezi vedno držijo, nikdar ne popustijo.

*Julija Cesar
OŠ Dušana Flisa Hoče*

Otrok, nepopisan list

Teden otroka na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče in na podružnični šoli Reka - Pohorje

Teden otroka je program Zveze prijateljev mladine Slovenije že od leta 1954. 70-letna tradicija govori o tem, kako pomembno je spodbujati sodelovanje in povezovanje med otroki, krepiti njihovo kreativnost in jim ponuditi možnost za nemoten razvoj in učenje.

Letošnji teden otroka je potekal med 7. in 13. oktobrom 2024 z osrednjo temo "Otrok, nepopisan list". Pravijo, da se otrok rodi kot nepopisan list. Na njegov razvoj vplivajo različni dejavniki: vzgoja, okolje, družba, šolski sistem .... Najpomembnejše je zagotovo to, da odrasča v prijaznem, varnem in spodbudnem okolju.

V Večgeneracijskem centru Občine Hoče - Slivnica se močno zavedamo pomembnosti sodelovanja, izmenjave izkušenj in znanja ter večgeneracijskega povezovanja. Zato smo letos združili moči z Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče, podružnično šolo Reka - Pohorje ter Judo klubom Apolon Hoče in v času tedna otroka izvedli predstavitev našega centra ter številne športne aktivnosti in prikaze za učence od 1. do 5. razreda osnovne šole. Otroci so imeli možnost spoznati številne aktivnosti, ki jih izvajamo v našem centru, prav tako podati predloge, katere vsebine si želijo v centru ali v šoli v tem času. Pogovarjali smo se tudi o vrednotah, ki jih mi kot center zagovarjamo – kako pomembno je, da smo prijazni, spoštljivi, sočutni do sebe, ljudi, živali in narave, da si znamo pomagati in tudi poskrbeti za okolje, v katerem živimo in ustvarjamo. Trenerji Judo kluba Apolon Hoče so prav tako poskrbeli za rekreacijo otrok s številnimi prikazi in zanimivimi igrami, ob tem pa velikokrat izpostavili pomembnost sodelovanja, medsebojne pomoči in spoštovanja sotekmovalcev. Judo je borilna veščina, ki je

nastala na Japonskem, in sicer kot edukacijska metoda. Pravijo, da pri judu ob začetnem pozdravu pogledaš v tla, ker zaupaš, da te sotekmovalca ne bo napadel. Zato slovi kot šport spoštovanja in zaupanja in prav to so vrednote, ki jih želimo krepiti tudi pri otrocih.

Prepričani smo, da so naši najmlajši uživali ob dejavnostih v tednu otroka. Iskrena hvala Osnovni šoli Dušana Flisa za pobudo in sodelovanje ter topel sprejem. Judo klubu Apolon pa za odličen prikaz njihovega dela, predstavitev kluba, pozitivno energijo in izvedbo športnih aktivnosti, ki so razveselile marsikatero otroka.

← VeGeC OHS

Predstavitev srednjih šol in poklicev

Na dogodku v Kulturnem domu v Hočah so se predstavile srednje šole iz Maribora, Ruš in Slovenske Bistrice

V sodelovanju z OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica in OŠ Miklavž na Dravskem polju smo na osnovni šoli Dušana Flisa v torek, 5. novembra, med 17. in 18. uro, v Kulturnem domu Hoče organizirali dogodek, namenjen predstavitvi srednjih šol in poklicev. Na dogodku so se predstavile srednje šole iz Maribora, Ruš in Slovenske Bistrice. Obiskavnost je bila izjemna, saj so dogodek množično obiskali učenci 8. in 9. razredov ter njihovi starši. Upamo, da so pridobili vse potrebne informacije za lažjo odločitev o nadaljnji izobraževalni in karierni poti. Zahvaljujemo se vsem za uspešno izvedbo dogodka.

← Polonca Kužner

Marsikaj zamolčali

Ekskurzija učencev izbirnega predmeta turistična vzgoja v Rogaško Slatino

V četrtek, 24. oktobra, smo se učenci, ki obiskujemo izbirni predmet turistična vzgoja na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče, odpravili v Rogaško Slatino. Pridružili so se nam še nekateri učenci 7. in 8. razredov. Na poti smo predstavljali številne znamenitosti o Rogaški Slatini, ki smo jih pripravili pri urah turistične vzgoje. Ekскурzijo smo začeli v Steklarni Rogaška, kjer so nas vodili čez proces izdelave steklenih izdelkov v njihovi proizvodnji. Nato so nas odpeljali še do trgovine, kjer smo si lahko ogledali dragocene, edinstvene in zanimive izdelke (različne pokale, vaze, nagrade ...) in si tudi kaj kupili. Nato smo se odpeljali do zdraviliškega parka. Pričakal nas je turistični vodnik, ki nas je popeljal čez park in nam ga podrobneje predstavil. Tam smo se lahko dotaknili kopita kipa Pegaza, kar pomeni, da se nam bodo uresničile skrite želje. Pot smo nadaljevali do stolpa Kristal, kjer smo se s panoramskim dvigalom povzpeli na vrh. Ogledali smo si okolico in se posladkali v kavarni z odličnimi torticami in pijačami. Tako se jo končala naša ekskurzija v Rogaško Slatino. Zamolčali smo kar nekaj zanimivih dogodkov. Če bi o njih radi izvedeli kaj več, se obrnite na koga izmed nas.

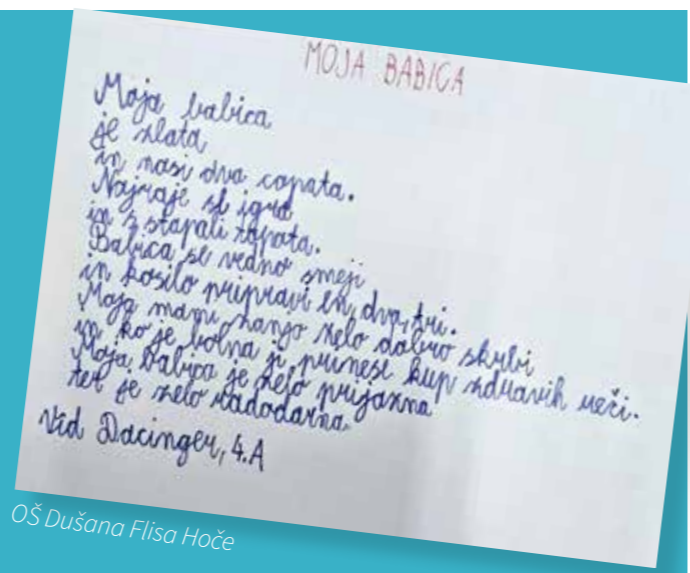

➡ Aljaž, Nika M., Miša, Nika K., Vita, Sara, Ana, Lana, Ina in Matija
👁 Natalija Rob, Jerneja Krajnc

MOJ DEDA MIHA

Moj deda Miha
letos nima števila liha.
Letos ima število sedemdeset,
čez deset let osemdeset.
Rad ima moški in ženski copat,
zato pa je zelo prijazen in je zame zlat.
Veseli je obiska,
zato pa je takrat v hiši miška.
Rad se igra z mano
in z mojo sestro Ano.

Lea Križnik, 4. a
OŠ Dušana Flisa Hoče

OŠ Dušana Flisa Hoče

Smejali in glasno ploskali

Obisk starejših občanov iz doma Senecura Slivnica in Doma Danice Vogrinec Maribor v slivniškem vrtcu

V sredo, 22. novembra, smo se v slivniškem vrtcu razveselili obiska starejših občanov. Za njih so otroci pripravili kratek program v Direndajnici vrtca, otroci iz skupine Sovice pod vodstvom vzgojiteljice Angele Eržen in Jasmine Gradišnik ter Pevski zbor pod vodstvom vzgojiteljice Simone Strnad. Zbrane je naprej lepo pozdravil deček iz skupine Sovice Franko Čuš in jim zaželel, da se imajo pri nas v vrtcu lepo. Sledil je kratek program. Najprej so otroci zaplesali ljudske pleske, oblečeni v narodne noše. Sledil je pevski zbor, ki je zapel ljudske pesmi. Starejši občani so bili vidno navdušeni, smejali so se in glasno ploskali. Po končanem programu so jim otroci razdelili prigrizke in sicer magnetne v obliki srca, ki so jih izdelali sami. Za prejeta darila so se lepo zahvalili. Sledil je ogled vrtca in obisk posameznih skupin. V skupini Pikapolonice so jih otroci lepo pričakali in jim zapeli pesmice. V

posameznih skupinah pa so si pogledali, kaj otroci počnejo in s čim se najraje igrajo. Bili so navdušeni nad velikimi igralnicami. Sledila je manjša pogostitev.

➡ 👁 Jasmina Gradišnik

Mladi umetniki iz podružnice OŠ Reka-Pohorje

Raznolikost motivike in tehnike pomagajo razviti kreativni potencial osnovnošolcev

Lana Hrašovec, 5.c

Tine Žunko, 5.c

Tine Klep, 5. c

Sodelovale šole iz desetih držav

Nagrajenka 6. mednarodnega likovnega bienala otroške risbe tudi Julia Mohorič, učenka slivniške osnovne šole

Osnovna šola (OŠ) Božidarja Jakca iz Ljubljane v spomin na slovenskega umetnika Božidarja Jakca že več let prireja mednarodni bienale otroške risbe. Natečaj je tudi tokrat potekal v treh kategorijah. Učenci najboljših treh izdelkov iz vsake triade/kategorije so poleg priznanj prejeli tudi simbolične nagrade. Likovna naloga mednarodnega natečaja je bila tudi tokrat risba – linija, točka. Na razpisani natečaj je prispelo 149 likovnih izdelkov. Sodelovalo je 26 šol iz tujine s 76 likovnimi izdelki in 28 šol iz Slovenije s 73 likovnimi izdelki. Likovni izdelki so iz tujine prispeli iz desetih držav: Irske, Ukrajine, Armenije, Belgije, Slovaške, Španije, Črne gore, Romunije, Izraela in Uzbekistana.

Zelo veseli in ponosni smo, da je v kategoriji prva triada 2. mesto zasedla učenka OŠ FLV Slivnica pri Mariboru Julia Mohorič.

Vsredo, 20. novembra, je v Ljubljani potekala prireditev ob zaključku 6. mednarodnega bienala otroške risbe OŠ Božidarja Jakca. Prireditve so se udeležili predstavnica Veleposlaništva Črne gore Jelena Vuković, predstavnik veleposlaništva Ukrajine Bogdan Toroptsev, vodja odseka za izobraževanje Mestne občine Ljubljana Melita Oven, člani strokovne komisije, pokrovitelji, mentorji, predstavniki sveta zavoda in sveta staršev, učenci in strokovni delavci OŠ Božidarja Jakca. Dogodka se je z družino udeležila tudi Julia in prevzela zaslužen priznanje ter praktično nagrado. Julii za lep dosežek iskreno čestitamo in ji želimo obilo ustvarjalnosti tudi v prihodnje.

➡ Sarita Zupanc

Zamegljena prihodnost

Nagrajenka 8. Kovičevega natečaja tudi Vanesa Koštomaj Uyen iz OŠ FLV Slivnica

V letošnjem letu smo prvič sodelovali na Kovičevem literarnem natečaju, posvečenem spominu na pesniški opus slovenskega pesnika Kajetana Koviča, ki ga vsako leto razpisuje OŠ Kajetana Koviča Poljčane. Razpis se je dotikal otrokovega pogleda na lastno prihodnost, na vse poti, ki so zaenkrat mladostno zasanjano šele začete in, kdo ve, morda bodo ostale nedokončane v svoji mladi nestalni zamišljenosti, željah in neizklesanih podobah, podobno kot pesmi, ki so jih pisale naše učenke na temo **Pesem nedokončana**.

Na temo so ustvarjale učenke Eva Valdžija, Pika Mlaj in Vanesa Koštomaj Uyen.

Med prispelimi pesmimi je osmošolka Vanesa Koštomaj Uyen s pesmijo Zamegljena prihodnost dosegla 3. mesto.

➡ Petra Trstenjak 📁 domači arhiv

ZAMEGLJENA PRIHODNOST

Ko si malček,
ne razmišljaš o poklicu,
ne veš, kaj se po svetu dogaja,
zate je vse ringaraja.

Ko pred šolskimi vrati stojiš,
premišljuješ ...
Da učitelj želiš postati,
tudi na Luno potovati;
da veterinar želiš biti,
tudi otroke učiti;
da nekaj bi spremenil -
iznašel cepivo,
napisal knjigo,
izkopal piramido,
preplezal vrh sveta
in dokazal, da se da.

Ko v najstniška leta vstopiš,
se ti vse izbriše, zamegli.
Naenkrat več ne veš, kaj bi.

Vanesa Koštomaj Uyen

Krepili vezi med generacijami

Šport špas s kostanjevim piknikom v vrtcu Sonček Rogoza

Jesen je čas, ko nam narava pokaže svoje čudovite barve: od zlato rumene in rdeče, pa vse do temno zelene, rjave. Je čas, ki prinaša tudi možnosti za mnoga druženja, obiske in prireditve. In v vrtcu Sonček Rogoza je bil 17. oktobra dan, ko smo priredili kostanjev piknik skupaj s projektom s Šport in špas.

Dogodek smo začeli na igrišču vrtca s ogrevanjem in razgibanjem vseh sodelujočih, ki jih je bilo okrog 200. Vodile so ga članice iz Društva upokojencev Rogoza, ki so poskrbele, da so bile pred pohodom dobro ogrete vse mišice telesa. Sledil je pohod po Rogozi, za vse udeležence, ne glede na njihovo starost.

Ob vrnitvi s pohoda so se vsi sodelujoči na igrišču vrtca okrepčali s čajem, različnimi napitki ter poskusili lokalne dobrote naših pridelovalcev. Sprehodili so se med naslednjimi stojnicami, ki so se šibile od teže dobrot: Kmetija Lešnik, Kmetija Hecl, Sadjarstvo Vrecl, Čebelarstvo Cesar, Mesarstvo Nikl, Hiša sladice Štekar. Starejši udeleženci so si lahko na stojnici RK Rogoza izmerili krvni tlak, otroci pa so se lahko udeležili delavnice ali se preizkusili v igri Cornhole, pod vodstvom VeGeC-a. Planinsko društvo Skalca se je predstavilo z informacijami o delovanju društva ter po želji razdelilo prijavnice. Očetje, ki niso odšli na pohod, so poskrbeli, da smo se ob vrnitvi lahko posladkali tudi s sveže pečenimi kostanji, ki so jih nabrale pridne roke staršev in otrok.

Na igrišču vrtca je bil čez celoten popoldan družinam na voljo tudi foto kotiček, kjer so lahko ustvarjali lepe družinske spomine. Seveda pa ni kostanjevega piknika brez kostanjčkovega plesa, ki smo ga skupaj zaplesali na igrišču vrtca. Za vse izvedene aktivnosti na dogodku so si otroci prislužili medaljo, ki jih bo zagotovo spominjala na ta lepi dan.

Ker je na samem dogodku potekalo tudi tekmovanje za najmlajšega in najstarejšega udeleženca ter najštevilčnejšo družino, so le ti prejeli tudi priznanja. Najmlajša udeleženka Dalia je bila stara 11 mesecev, najstarejša ga. Vera 84 let, najštevilčnejša družina Vesenjaki - Plajnšek pa je štela kar 9 članov.

V okviru projekta Šport in Špas je med skupinami otrok v vrtcu potekala tudi zbiralna akcija starega papirja. Prvo mesto, z največ zbranim papirjem, so zasedli otroci iz skupine Cofki.

S projektom ter kostanjevim piknikom smo povezali medgeneracijsko sodelovanje, lokalno hrano in društva, delili trenutke in znanja, si krepili občutek pripadnosti in solidarnosti ter krepili vezi med različnimi generacijami.

Vsem sodelujočim, ki ste se odločili preživeti to popoldne z nami, se v vrtcu Sonček Rogoza iskreno zahvaljujemo. Vaša podpora in sodelovanje sta ključnega pomena za izvedbo takšnega dogodka. Ob prijetnem druženju nas še muhasto vreme ni oviralo, nasprotno, prav popestrilo nam je prireditve. Bil je športno, špaso, slastno in zagotovo prav nič dolgočasno.

➡ Klavdija Šibila
📁 Andreja Kavaš, Metka Krčovnik

Le za točko mimo srebra

Trojica učencev slivniške šole nadvse uspešna na zgodovinskem kvizu Rudolf Maister - Vojanov, general in pesnik

Vlada Republike Slovenije je letošnje leto razglasila za leto generala Rudolfa Maistra, saj mineva 150 let od rojstva in 90 let od smrti tega velikega Slovenca, vojaka, pesnika in slikarja. Najpomembnejši dogodki v Mariboru v letu 1918 so se dogajali v mesecu novembru. Zato ni naključje, da je v tem mesecu bil organiziran tudi vseslovenski kviz o Rudolfu Maistru, ki ga je pripravil Muzej narodne osvoboditve Maribor.

V torek, 19. novembra, so se trije devetošolci Osnovne šole Franca Lešnika - Vuka udeležili zgodovinskega kviza **Rudolf Maister – Vojanov, general in pesnik**. Kviz je potekal v Narodnem domu v Mariboru. Udeležili so se ga osnovnošolci in dijaki iz celotne Slovenije.

Mia Praznik, Karina Jakolič in Lionel Berisha so s skupnimi močmi zagrizli v zgodovinsko tematiko in si s svojim znanjem priborili bronasto priznanje. Srebrno priznanje se jim je izmuznilo za eno samo točko. Za njihov dosežek jim iskreno čestitam.

➡ 📁 Simona Sabati

Kostanjev piknik, poln topline in veselja

Medgeneracijsko druženje v vrtcu Slivnica

V našem vrtcu smo v sklopu jesenskih aktivnosti pripravili prav poseben dogodek – kostanjev piknik, na katerem so se otrokom pridružili njihovi dedki in babice. Namen dogodka je bil spodbuditi medgeneracijsko druženje, kjer bi se otroci povezali s starejšimi ter skupaj preživeli prijetno dopoldne ob jesenskih dobrotah in prijetnem vzdušju. Piknik je potekal v sproščeni in veseli polnem vzdušju, kjer so se prepletale igre, smeh in dragoceni trenutki, ki bodo vsem udeležencem ostali v lepem spominu.

Dogodek smo pričeli s kratkim nastopom v naši igralnici, kjer smo dedkom in babicam ponosno pokazali, kaj vse smo se do zdaj že naučili. Z vsako točko so pokazali svojo ustvarjalnost, samozavest in veselje do učenja, kar je pri starih starših vzbudilo veliko ponosa in navdušenja. Nastop je poskrbel za pravo doživetje in srčno vzdušje, saj so otroci s svojimi nastopi pritegnili nasmehe in aplavze vseh prisotnih.

Druženje smo nadaljevali na vrtčevskem dvorišču, kjer so dedki in babice z veseljem prisluhnili zgodbam vnukov o vrtčevskih dogodivščinah ter se vključili v njihove igre. Otroci so bili navdušeni, da lahko stare starše popeljejo v svoj svet in jim pokažejo svoje najljubše koticke na igrišču, od tobogana do peskovnika. Medtem ko so otroci tekali in se igrali, so starejši obujali spomine na svoje otroštvo, delili anekdote in prigode, kar je ustvarilo prav posebno vez med generacijami.

Nato je zadišalo po prvih pečenih kostanjih, ki jih je vrhunsko pekel dedi Emil. Ravno prav pečeni kostanji so bili pravi hit, kar je poskrbelo za dodatno veselje in druženje. Njegovo prizadevno sodelovanje je močno pripomoglo k uspešnosti dogodka, zato

mu gre posebna zahvala za sodelovanje in za odlično pečene kostanje, ki so prijetno pogreli jesensko dopoldne.

To je bila preprosta, a srčna izkušnja, ki je otrokom pokazala, kako dragocen je čas, preživet z najstarejšimi družinskimi člani, ter kako pomembno je negovati medgeneracijske vezi. V našem vrtcu si z organizacijo tovrstnih srečanj prizadevamo ustvarjati priložnosti za krepitev vezi med otroki in njihovimi stariši, saj verjamemo, da imajo ti odnosi neprecenljivo vrednost za čustveni razvoj otrok ter njihov občutek pripadnosti.

Kostanjev piknik je tako še enkrat dokazal, kako pomembno je ustvarjati skupne trenutke, kjer se generacije povezujejo, izmenjujejo izkušnje in skupaj ustvarjajo lepe spomine, ki ostanejo za vedno.

Natalija Domadovnik

Sodelovanje vrtca z lekarno

Otrokom na prijazen in zanimiv način približati pravilno higieno rok, varno uporabo zdravil in pomen zdrave prehrane

Vrtec Slivnica že drugo leto uspešno sodeluje z lokalno lekarno Slivnica, s katero smo vzpostavili odlično partnerstvo v skrbi za zdravje naših najmlajših. Skupaj si prizadevamo otroke že v zgodnjem otroštvu osveščati o pomembnih zdravstvenih temah, in sicer s pomočjo različnih aktivnosti, ki so zasnovane tako, da otrokom na prijazen in zanimiv način približajo teme, kot so pravilna higiena rok, varna uporaba zdravil, pomen zdrave prehrane ter skrb za splošno dobro počutje.

Letošnja tema je bila posebej osredotočena na pomembno sporočilo, da zdravila niso bombončki. S tem smo želeli otroke poučiti o odgovorni uporabi zdravil, da se jih sme uporabljati izključno za zdravljenje, v točno določenih odmerkih in vedno pod nadzorom odraslih. Otroci so skozi igro in interaktivne delavnice spoznavali, da zdravila nikakor niso nekaj, kar bi lahko zaužili iz radovednosti ali brez premisleka, saj lahko to predstavlja nevarnost za njihovo zdravje.

Poleg tega smo otroke tudi poučili o tem, kako pomembno je, da nikoli ne sprejemajo ali uživajo ničesar, kar jim ponudijo ljudje, katerih ne poznajo. S tem smo jih želeli opozoriti na tveganja, ki lahko nastanejo, če zaužijejo nekaj neznanega izvora, in jih hkrati naučiti, da se morajo v takšnih situacijah vedno

posvetovati s starši, saj lahko s tem zaščitijo svoje zdravje. Na ta način si prizadevamo, da bi otroci že od malih nog razvijali odgovoren odnos do svojega zdravja in varnosti.

Natalija Domadovnik

Poskrbite za zdravo hrbtenico

Pogosto hrbtenici ne posvečamo dovolj pozornosti, dokler se ne pojavijo težave

Hrbtenica je temeljna struktura našega telesa, ki omogoča gibljivost, vzdržuje našo držo in ščiti hrbtenjačo kot osrednji del živčnega sistema. Kljub njeni izjemni pomembnosti pa ji pogosto ne posvečamo dovolj pozornosti, dokler se ne pojavijo težave. Sedeči način življenja, pomanjkanje telesne dejavnosti, slabe navade pri dvigovanju težkih predmetov in nepravilna drža in poškodbe so le nekateri od dejavnikov, ki lahko vodijo v težave s hrbtenico. Zato je ključno razumeti, kako ohraniti zdravo hrbtenico in preprečiti bolečine, ki lahko vplivajo na naše splošno zdravje in počutje.

Redna vadba je ključnega pomena za krepitev mišic okoli hrbtenice, izboljšanje drže ter ohranjanje gibljivosti in fleksibilnosti hrbtenice. Vadba, kot so FIT SPINE, pilates in joga, lahko pomagajo preprečevati bolečine v hrbtu ter ohranjati zdravo in močno hrbtenico.

V Bodifitu imajo rešitev! Ustanovitelj in vodja programa Bodifit, Marko Geršak, je v sodelovanju z ekipo strokovnjakov iz Re.aktiv in dr. Dejanom Kerncem, doktorjem kineziologije, ustvaril posebno vadbo Fit spine. Namenjena je krepitvi stabilizacijskih mišic, lažšanju obremenitev hrbtenice in preprečevanju poškodb zaradi neustreznega gibanja.

Kaj nam je zaupal gospod Rafael Košec Tekavec iz Hoč, ki že pridno obiskuje vadbo Fit spine? Rafael, prijeten sogovornik, nam je iskrihvih oči zaupal, kako vesel in ponosen je, da se je opogumil in premagal samega sebe ter obiskal brezplačno vadbo Fit spine v enem od Bodifit kinezioloških centrov.

Včasih aktiven športnik je bil v preteklosti večkrat poškodovan, pred nekaj leti celo nepokreten. Nikoli si ne bi mogel misliti, da bo lahko premagal strah ter prestopil mejo dvoma vase.

Gre za tisto stanje, ko z vseh smeri letijo takšni in drugačni izgovori, pogosto odlašiš s spremembami, posledično pa se znajdeš v začaranem krogu dvomov in samopomilovanja. Cona udobja je namreč naravno stanje, ki ga možgani naravnost obožujejo. Izstopanje iz te cone udobja pa je morda res težko in strašljivo, a velja si zapomniti, da je hkrati ključnega pomena pri doseganju vsakega cilja.

In tako je Rafael, po poklicu tesar in kaligraf, kar ga obsoja na sedeč položaj in prisiljeno držo, odločno stopil v telovadnico Bodifita. Bil je v četrtek, ob 8. uri zjutraj, ko občanom Hoč nudijo občasnno brezplačno vadbo.

»Že takoj sem vedel, da je to to«, nam je z navdušenostjo povedal Rafael, ko smo z njim poklepetali ob beljakovinskem napitku, takoj po vadbi. Na recepciji je bilo začutiti domačnost, prijaznost in topel sprejem, ki je zgradil takojšnjo zaupanje. Razkazali so mi sodobne vadbene prostore, fitnes in mi predstavili njihovo strokovno delo. Navodila so bila jasna in preprosta, človeku razumljiva. Veliko pomeni individualen pristop, čas, ki ga »Bodifitovci« posvetijo vsakemu posamezniku. Center je prostoren, gneče ni bilo, zato ima vsak vadeči svobodo gibanja.

Brez predsodka se je mogoče sprostiti tudi v garderobi. Čistoča, urejenost, zasebnost in intima. Kar nekaj mladostnikov in mož srednjih let je bilo opaziti, da so si vadbo zlahka omogočili med službeno vneto. Skupinice so oblikovane v zmerno število vadečih, tako, ravno prav, da te potegne, navdihne in dodatno motivira, pravi Rafael. Ker kvaliteta in nivo nedvomno prepričata, se prepustiš zaupanju, inštruktorju vadbe. Njegova vrhunska

strokovnost vsakega posameznika med vadbo pripelje do njegove meje, obremenitve, ki jo zmore. Vaje so prilagodljive, vsak lahko vadi in sledi ponovitvam, po svojih zmožnostih. Inštruktor vadečega opazuje in nadzoruje, da se vadba maksimalno prilagodi njegovim zmožnostim ter da jo pravilno in varno izvaja.

Osnovna ideja Fit spine vadbe je, da je primerna tako za otroke, mladino, starostnike in tudi popolne začetnike. V Bodifitu vam ponujajo sodoben pristop, kvaliteto in strokovno znanje. Kombinacijo medicine, kineziologije in rekreacije hkrati, s takojšnjim učinkom dobrega počutja. Želja je spodbuditi ljudi, da prestopijo korak neodločnosti in poskusijo.

Kot tudi Rafael verjamemo, da bo velika večina novih vadečih obžalovala trenutke, zakaj se za vadbo niso odločili že veliko prej. Ponudite vašemu zdravju novo priložnost v Bodifit kinezioloških centrih.

BODIFIT

POVABILO NA BREZPLAČNO VADBO

Za vse občane Občine Hoče - Slivnica pripravljamo **brezplačno vadbo Fit spine v mesecu decembru 2024**. Vadba bo potekala **vsak četrtek ob 8. uri zjutraj** v prostorih **Bodifit Maribor, na Tržaški 65 (bivši Obi)**.

Vadba je namenjena vsem, ki želijo narediti nekaj dobrega za svojo hrbtenico in telo. Rezervacija termina je obvezna, zato pokličite na **telefonsko številko 031 280 950** in si zagotovite svoje mesto. Pridružite se nam in skupaj poskrbimo za boljše počutje in zdravje vaše hrbtenice!

Dragoceni triptih iz grajske kapele

V župniji Slivnica so bogatejši za dragocene obnovljene slike, ki sedaj krasijo župnijsko cerkev

Cerkev Marijinega rojstva je leta 1996 praznovala 850-letnico, čeprav vzdani okrašeni kamni, rimski spomenik z dvema levoma in romansko okno pričajo, da je nastajala že v predromanski dobi. Cerkev je veličastna, o tem govore trije oltarji: Marijin veliki oltar, Rožnovenski in Križev oltar, številni kipi apostolov, nagrobnik, freske, slike ...

Cerkev smo letos obogatili še s tremi slikami znanega **avstrijskega slikarja Leopolda Kupelwieserja**. Slike so bile v kapeli, ki jo je dal slivniškemu gradu prizidati grof Brandis leta 1862. Oltar je krasil krilni oltar, sestavljen iz slike **Marije Brezmadežne, ki tepta kačo**, ob Mariji pa na eni strani **Anton Padovanski z Detetom in lilijo** in na drugi strani **Erik Švedski s krono in palmo mučeništva**. Ta dva svetnika sta bila krstna zavetnika grofovih sinov Erika in Antona.

Kapelo in slike je dne 30. 7. 1862 blagoslovil lavantinski knezoškof, danes blaženi Anton Martin Slomšek. Naslednji dan pa je grofov sin Erik, jezuitski duhovnik, v njej bral novo mašo, nato pa je poročil svojega brata Antona.

Slivniški grad je bil leta 1945 nacionaliziran. Zadnji lastnik gradu Schönborn je umrl leta 1943, žena pa je po vojni izginila »neznano kam« (čeprav je bila v gradu med vojno celo partizanska tiskarna!) kot mnogi vaščani. Grajsko kapelo, ki so krasile te dragocene slike, so kmalu spremenili v telovadnico. Župnik Jožef Mihalič je dal te slike prenesti v cerkev in jih tako rešil. Slike so bile skoraj 80 let shranjene v cerkvenem zvoniku, dokler ni župnik Jože Šomen sklenil teh slike ovrednotiti. Gospa dr. Simona Kostanjšek, umetnostna zgodovinarica, je raziskala, kdo je avtor, in ugotovila, da

je to znani avstrijski slikar Leopold Kupelwieser, katerega mecen je bil grof Brandis, ki jih je naročil za grajsko kapelo. To so bila umetnikova zadnja dela. Sklenili smo te dragocenosti restavrirati. Leta 2024 je akademski restavrator g. Mladen Kuhl slike obnovil. Denar za restavriranje so prispevali farani in Občina Hoče - Slivnica. Slike je 5. maja blagoslovil generalni vikar g. Janez Lesnika in sedaj bogatijo našo cerkev.

➡️ Milena Crnjac

Fotografija hobi ali poklic?

Prva samostojna fotografska razstava Hočana Vincija Oblaka

Hočan Vinci Oblak je trenutno maturant II. gimnazije Maribor. Kmalu se bo moral odločiti, ali naj bo fotografija hobi ali poklic. Fotografija ga je pritegnila že zelo zgodaj. Sedaj se udeležuje številnih tekmovanj ter natečajev doma in v tujini. Prejel je bronasto medaljo na Slovenski pregledni razstavi mladinske fotografije 2020, bronasto medaljo na 4th Youth Digital Biennial 2021 v Belgiji in osvojil prvo mesto na državnem tekmovanju iz fotografije za srednje šole (ZOTK) 2023. Pred nedavnim je prejel tudi naziv F3 FZS, ki ga podeljuje umetniški svet kluba. Je aktivni član Fotokluba Maribor, ki vsako leto organizira Festival fotografije Maribor. Letošnji festival fotografije je zapolnil 16 razstavišč. S prvo samostojno razstavo se je predstavil tudi Vinci, ki je bil najmlajši razstavljaec doslej. Tema tokratne razstave je bilo kolesarjenje, ker je sam navdušen kolesar. Posnetki so nastali spontano, saj je redni obiskovalec kolesarskih dirk, kjer na nekaterih tekmuje tudi sestra Vivi. Zbral je serijo dvajsetih fotografij od leta 2022 do 2024 in jih razstavil v črno beli tehniki. Pred kratkim je prejel tudi diplomu Fotografske zveze Slovenije na natečaju ENA/a za fotografijo Križne kapele, ki je nastala neko noč ob močni nevihti.

Vinci sam zase pravi, da ga zanima ulična fotografija in narava, tudi makro fotografija, najbolj pa športna fotografija. Trudi se ujeti posebne trenutke.

Večinoma se ukvarja z digitalno fotografijo, vedno bolj pa ga zanima tudi analogna tehnika in rad dela v temnici. Vse bolj se nagiba k temu, da bi fotografija postala njegova profesionalna pot.

➡️ Lea Oblak
➡️ Vinci Oblak

Hrvati prepoznali njegov talent

Cilj mladega, komaj 16-letnega Hočana Gašperja Pehanta, je nastop na olimpijskih igrah 2028

Gašper Pehant, naš sokrajan, predstavlja enega največjih upov slovenskega boksa. Komaj 16-letni dijak Srednje ekonomske šole in gimnazije Maribor je sprva, kot večina mlajših dečkov, igral nogomet. Pred tremi leti je kopačke obesil na klin in se postavil v ring. Prvo tekmo je odboksal februarja 2022, svojo tekmovalno kariero pa začel z zmago. Tisto leto se je udeleževal treningov in tekem v Sloveniji, a je hitro prerastel te okvire, saj je redno premagoval vse tekmece in potrebno je bilo razmišljati, kako mu omogočiti nadaljnji razvoj, kakovostne treninge, sporinge in tekme.

V začetku leta 2023 je oče poiskal klub na sosednjem Hrvaškem, sprva zato, da bi Gašper lahko temoval v hrvaški boksarski ligi. Kmalu pa se je izkazalo, da bo Boksarski klub Čakovec, ki ga vodi eden najbolj priznanih hrvaških boksarskih trenerjev, Vanja Kostel, postal njegov prvi klub. Trener je namreč v mladeniču iz Hoč prepoznal velik talent, disciplino in voljo ter se odločil, da ga bo vzel pod svoje okrilje in bo z njim individualno treniral dvakrat tedensko. To je bila ključna prelomnica, saj sta spleta posebno vez, ki temelji na vzajemnem spoštovanju, zaupanju in sorodnih pogledih na cilje v prihodnosti. Življenje cele družine je razpeto med Hočami in Čakovcem, saj ob rednih treningih v to obmejno mesto potujejo tudi zaradi sporingov in intenzivnih treningov pred pomembnejšimi tekmami.

V Sloveniji Gašper trenira v Železničarskem boksarskem klubu Maribor, kjer pod taktirko trenerja Igorja Rašiča vzdržuje boksarsko kondicijo in utrjuje tehniko, ki jo naštudira v Čakovcu. Za svoj domači klub nastopa na vseh tekmovanjih v Sloveniji.

O talentu, marljivem delu in vrhunski pripravljenosti pričajo rezultati, ki jih Gašper niza že dve leti zapored. Državni prvak 2023 in 2024, član slovenske boksarske reprezentance, v slovenski boksarski ligi je neporažen že dve leti, v hrvaški boksarski ligi ne pozna poraza že od avgusta 2023. Letos je odboksal 18 tekem in samo dvakrat izgubil. Poleg ligaških tekem je osvojil kar pet močnih mednarodnih turnirjev, na enem izmed njih je bil izbran za tehnično najbolj dovršenega borca v vseh kategorijah. Na evropskem prvenstvu je po nenavadni odločitvi sodnikov (po

presoji številnih domačih in tujih trenerjev) izgubil v četrtfinalu, na balkanskem turnirju novembra pa je osvojil tretje mesto in bronasto kolajno.

Za temi uspehi je veliko odrekovanja, veliko napornih treningov, veliko izostankov v šoli. Ob tej priložnosti gre iskrena zahvala Srednji ekonomski šoli in gimnaziji Maribor, razredničarki in ostalim profesorjem, ki izdatno podpirajo Gašperjevo kariero.

Boks v Sloveniji sodi med tiste športe, ki so močno finančno podhranjeni. Vsi turnirji, tekmovanja in prvenstva, tudi tisti, kjer boksarji zastopajo Slovenijo (evropsko ali svetovno prvenstvo, balkansko prvenstvo, mednarodni EUBC turnirji ...) in vse priprave so v celoti finančno breme družin mladih športnikov. Od potnih stroškov, bivanja, do majic in trenerk s slovenskim grbom. V družini Pehant so izjemno hvaležni, ker Gašperjev talent podpirajo tudi Hrvati, ki ga občasno vključujejo v svoje priprave in lahko skupaj z njimi trenira, sparira in se pripravlja na nastope v ringu.

Mladi ponos naše občine ima visoke cilje. Naslednje leto želi osvojiti evropsko prvenstvo, leto kasneje še svetovno. Že danes vlaga napore v to, da mu bo uspelo kvalificirati se za nastop na naslednjih olimpijskih igrah, ki bodo leta 2028 v Los Angelesu. Seveda pa je uresničitev vseh teh ciljev v veliki meri odvisna od finančnih sredstev, ki so nujno potrebna za ustrezne pogoje za trening.

Gašper ima voljo in talent, ima najboljšega trenerja Vanjo in podporo družine. Upamo in verjamemo, da mu bodo tudi ostale okoliščine naklonjene.

➡️ Špela Pehant

Čarobnost jeseni

Za ene najlepši letni čas v gorah zimska idila, za druge cvetoča pomlad, a za Hočana Boštjana Glodeža jesen

Vsak ima svoj letni čas, v katerem počne svojo najljubšo aktivnost; večina hodi v gore poleti, med tistimi, ki hodimo čez celo leto, jih bo nekaj trdilo, da je zimska idila najlepša, spet drugi, da je cvetoča pomlad. Vsak letni čas v gorah ima svoj čar, a zame je najbolj čarobna jesen, ko hodiš po soncu med zlatorumenimi macesni, pod tabo pa morje oblakov – in šele ko sestopiš v hladno, z ivjem postlano dolino, se zaveš, v kakšnem raju si bil.

Začetek poletja je veliko obetal: po prvi letošnji turi na Velebitu se je spet porodila ideja, da bi prehodil znamenito Premužičevo stezo v enem zamahu – in čez en teden sem spet bil na Zavižanu. To je kraj, za katerega slišite po radiu, ko se peljete na morje in je napoved temperature po krajih. Zavižan je najvišje ležeča vremenska postaja na Hrvaškem, na kateri je znameniti vremenar Ante preživel več kot 40 let in v tem času samo nekaj dni ni spal na Zavižanu, to je prava ljubezen do dela in Velebita. Premužičeva steza je najlepša steza na Hrvaškem in poteka od Zavižana na Severnem Velebitu preko Planinske kočice Alan do Baških Oštarij na Srednjem Velebitu in je po uradnih podatkih dolga 57 km. Najlepša je v začetnem delu po Severnem Velebitu, najlepši pogledi na Rab in Pag pa so v osrednjem delu poti.

Po Velebitu sem, kot vsako leto, šel pogledat kriterij zadnjega snega na vrh naše domovine in potem se je za mene začelo to čudno poletje, ki je za vsakega navadnega opazovalca vremena bilo lepo in vroče, a natančnejše napovedi za gorski svet so ves čas grozile s plohami in nevihtami. Tako sem imel bolj slabo bero tur, če odmislim družinske Dolomite, kjer smo videli te znamenite Tri Cine, še tam smo bolj gledali v nebo, kako so se

podili oblaki, da o kakšni samoti sploh ne govorim. In domače vzpone z Janom na Krn, Skuto, Rinke in Razor, za katere sem iskal okna lepega vremena, saj je na prvem mestu varnost, šele potem pa samo doživetje. Tako je bila moja malha bolj prazna. Ko smo ob koncu počitnic opravili vzpon na Mrzlo goro, sem že pomislil, da bo pa zdaj nastopilo obdobje stabilnega vremena, pa je prišel v septembru sneg, nekje v visokogorju celo do enega metra – pa zdaj še res ni čas za cepin in dereze, naj še malo počivajo, sem pomislil. Ob družinskem vzponu na Obir je že malo dišalo po zimi, a še vedno je nekje v meni tlelo upanje o zlatorumeni jeseni in upanje umre zadnje ... Pa je prišel konec oktobra, ko smo že prestavili urne kazalce, in spet sem bil na Zavižanu. Že ko sem delal Hrvaško planinsko obhodnico, sem vedel, da bom nekoč obiskal strogi rezervat Rožanskih in Hajdučkih kukov, saj sta bila dva vrhova izvzeta iz obhodnice, ker se poti niso več obnavljale zaradi ohranjanja narave. Prekrasen dan, končno prava jesen, ki me je napolnila z energijo, da sem kar malo pozabil na čas, ker sem kar hodil in hodil, tako da sem s Premužičeve steze opazoval, kako se sonce »potaplja« v morje – in potem po temi po Velebitu, kar ima sicer svoj čar, ko opazuješ zvezdno nebo, in če ne srečaš kralja Velebita, ki ga raje opazujem v zavetišču za medvede Kuterevo (priporočam, 15 min z avtoceste Zagreb – Split, izvoz Otočac).

Napolnjen z energijo Velebita in dolgoročna lepa napoved sta nas na zadnji oktobrski dan pripeljala pod našega Očaka s ciljem, da naredimo novega pravega Slovenca – to je skoraj tako za navadnega pohodnika, kot je za pivca, ko se mošt spremeni v vino. Dan za kratke rokave, razglede do morja in Dolomitov, predvsem pa brez poletne gneče na poti na vrh

naše lepe domovine in z njega. Večina macesnov je že odvrгла svoje zlatorumene iglice, tako da smo hodili po zlatorumeni preprogi, nekaj jih je pa še žarelo v jesenskem soncu. Lepa jesen je še naprej vztrajala in čez teden dni sem se vrnil tja, kjer sem bil največkrat v življenju, če govorim o gorah; tokrat so bile glavne zvezde in lučka, da sem lahko na najvišji točki Slovenije opazoval rojevanje novega dne. Po jasnem in hladnem jutru na 2864 m se je naredil prekrasen topel dan brez oblaka, vse, kar lahko jesen ponudi tam zgoraj, zato sem za vikend povabil v gore svojo boljšo polovico, da vidi, kako je lahko lepo v gorah tudi v mesecu novembru. Zraven je vzela svojo najboljšo štirinožno prijateljico in že smo hodili po sončnih gorah nad planino Krstenico, zagotovo eno najlepših planin pri nas. Ti vrhovi nad 2000 m so za mene najlepši jeseni in ponujajo prekrasne razglede, v katerih kraljuje Triglav.

Po vikendu se je napovedovala sprememba vremena, ki pa je še kar ni bilo, oblačnost je vztrajala na okrog 1000 m, zgoraj pa je še kraljevalo sonce – in zato je padla odločitev, da je še potrebno pred napovedano spremembo vremena, ki bo res končala sončno jesen, nekam nad 2000 m – in če se le da, da je pot čim več po soncu, ker je severne strani že objel zimski hlad. Sprehajanje po grebenu Karavank do vrha Kepe je bila odlična izbira za konec letošnje jeseni, saj nato so skupaj z zimskimi gumami v dolini v visokogorju nastopile prave zimske razmere. Hvala ti, jesen, za prekrasne čarobne trenutke in se vidiva v gorah spet ob letu osorej.

➡ 📷 Boštjan Glodež

Tek kot posebna oblika potovanja

Tek je marsikaj več kot zgolj fizična aktivnost – je druženje, počitek in nenazadnje potovanje

V današnjem času se ob vse večji ozaveščenosti o pomenu prehrane in športa za zdravo in bolj kakovostno življenje povečuje število ljudi, ki se pogosto ali občasno ukvarjajo s kakršnokoli obliko fizične aktivnosti. Najbolj prvinski in najenostavnejši (poleg hoje) je tek. Tek ni le aktivna oblika preživljanja (prostega) časa za telo in duha, je nekaj več. Lahko je oziroma postane način življenja. Temu sledi v zadnjih letih tudi porast tekaških prireditev, vendar s tem niso mišljeni klasični mestni maratoni, ki potekajo že praktično v vsakem urbanem kraju. V tem prispevku želim osvetliti manj obiskane tekaške prireditve, ki pa niso le klasični tekmovalni teki z gnečami ljudi, daljšimi čakalnimi vrstami za dvig štartnega paketa, dražji startninami ter včasih višjimi potnimi stroški. Govorim o manjših športnih prireditvah z manj publicitete, ki jih lahko imenujemo »lokalni krajevni teki« – teh pa je polno po vsej Sloveniji. Takšne prireditve so popolna združitev fizične in duhovne aktivnosti, uživanja v dobri družbi in nenazadnje potovanja.

V gimnazijskih letih sem začel iskati najrazličnejše načine, kako biti produktivnejši in uspešnejši pri procesu učenja in športu. Poskusil sem s tekom in kaj hitro ugotovil, da je to na nek način »počitek«, ki napolni baterije. Tako so se odprla popolnoma nova vrata v »svet tekov«. Z udeležbo na tekih, izbrskanih po spletu, se je začelo odkrivanje najrazličnejših manjših krajev Slovenije. Za vse tiste, ki so po športni duši tudi popotniki, je

to ulov dveh muh na en mah! Hkratno popotovanje in obiskovanje tekaških prireditev. Ključno za nadaljevanje je bilo tudi spoznavanje novih »tekaških prijateljev«, ki so bili bolj nasmejani in tovariški, kot bi si lahko predstavljal. Včasih smo se začeli pogovarjati sredi teka (kar seveda ni lahka naloga). Iz tega sledi medsebojno podpiranje in bodrenje v zadnjim mučnih kilometrih, metrih in sekundah. Preden se zaveš, si s to osebo/-ami že dogovorjen za naslednji »tekaški vikend«. Takšni manjši teki, ki po številu obiskovalcev ne sodijo med velike prireditve, dajejo občutek pristnosti. Ponavadi so trase speljane mimo naravnih in kulturnih vrednot krajev, ki jih srečaš na poti do cilja. Vsak posameznik ima svoj način potovanja in zakaj ne bi prav tek bil eden izmed njih? Seveda pa je jedrni del vsega gostoljubnost organizatorjev, sodelujočih in lokalnih prebivalcev, ki z veseljem bodrijo tekače, včasih kar iz oken in balkonov svojih hiš. Tudi v cilju, ko sledi malica, druženje, podelitev itn., je lahko vsak tekač izpostavljen t.i. nekomercialnemu gostoljubju (od prijaznosti, nasmejanosti, pristne skrbi za tekače do velikosti obroka).

V nadaljevanju so izpostavljene lokalne tekaške prireditve, ki niso tako širše prepoznavne kot večji mestni teki in maratoni. Večina jih je omejena na Vzhodno Slovenijo, hkrati pa so nekateri tudi del Štajersko-koroškega tekaškega pokala, ki ga vodi TD ŠIK. Opisani primeri so izbrani na podlagi osebnih izkušenj

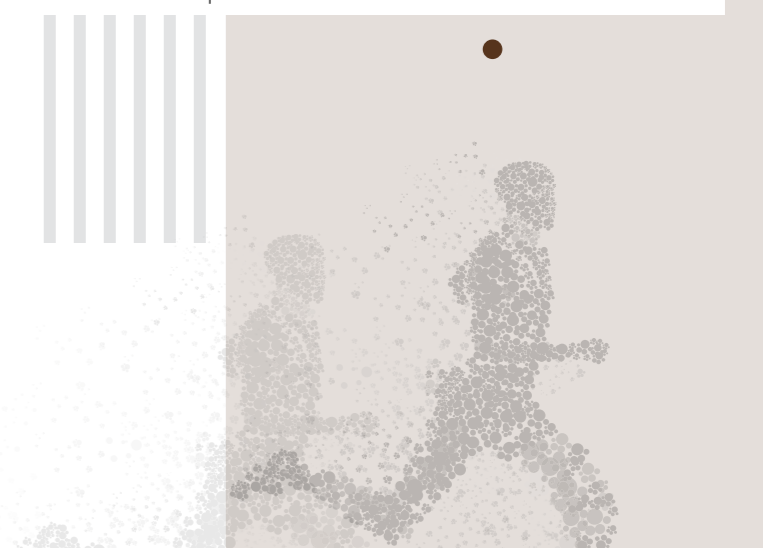
in preferenc, kar pa se lahko pri vsakem posamezniku razlikuje. Teki, ki so me najbolj prepričali z odlično atmosfero in razgibanimi trasami so: Jabolčni tek v Selnici ob Dravi (trasa poteka ob sadovnjakih), hribovit Rokov tek po Šmarskih bregih v Šmarju pri Jelšah, Blaguški tek ob Blaguškem jezeru v občini Sveti Jurij ob Ščavnici, Markoton v športnem parku naselja Bukovci, Mislinjski tek (trasa tekače v zavetju drevov popelje pod obronke Pohorja), Maraton Kralja Matjaža v Črni na Koroškem in Gorski tek na goro Oljko (memorial Zorana Štoka, vzpon na kraški osamelec na Savinjskem), Bistriški tek, Tek in pohod po Zagorski dolini in številni drugi.

Tudi na naši strani Pohorja se odvija eden izmed pomembnih tekov, ki predstavljajo zanimivo športno prireditev, ki privablja vse več obiskovalcev - Tek pod Pohorjem. Odvija se od leta 2017 in kontinuirano poteka kljub zunanjim vplivom, ki so to oteževali (pandemija virusa Covid-19). Ob koncu tedna je na takšnem dogodku lepo spoznati in ponovno srečati kolege in prijatelje, ki pridejo tudi iz širših koncev Slovenije. Meni osebno je najbolj všeč najdaljša 10-kilometrsko trasa, ki vse tekače popelje mimo biserov naše občine: mimo Slivniških ribnikov in platanovega drevoreda, do razgledov med vinogradi in Pohorske kulise.

Veliko ljudi me je vprašalo: »Ali res plačaš, da lahko tečeš?!«

Kot odgovor na to vprašanje naj povem, da je cena startnine pri takšnih lokalnih krajevnih tekih še najmanj, kar lahko daš v zameno za tekaško doživetje. Po drugi strani pa le-to pomaga organizatorjem pri organizaciji in razvoju prireditve, ki ima še druge neposredne in posredne učinke na kraj, regijo itn. Naj dodam še to: ne gre se za zmago, bistvo je druženje in potovanje, ki traja dlje kot tek od starta do cilja.

Tilen Nipič

Srečanje prostovoljnih šoferjev

Srečanje šoferjev Prostofer je v dobrem vzdušju potekalo v Večgeneracijskem centru Vegec

Prostovoljni šoferji so starejši aktivni vozniki iz naše občine, ki so se odločili, da bodo v svojem prostem času pomagali svojim sokrajanom. Pomagajo vsem starejšim občanom, ki nimajo vozniškega izpita ali ne morejo sami voziti, nimajo svojcev in potrebujejo prevoz. Brezplačni Prostofer prevozi so namenjeni prevozu do obiska zdravnika, bolnišnice, terapij, lekarne, kakor tudi do javnih ustanov, občine, banke ali pošte. Prav gotovo pa so prostoferji veliko več, kot le vozniki; so spremljevalci, poslušalci, sogovorniki in sopotniki, s katerimi je vožnja varna in prijetna.

Srečanje je v dobrem vzdušju ob izmenjavi nasvetov, napotkov in predlogov potekalo v Večgeneracijskem centru Vegec Rogoza v sredo, 11. decembra, ob 11. uri. Zbranim sta se pridružili podžupanja Občine Hoče - Slivnica Andreja Kavaš in gospa Viktorija Muha iz Zavoda Zlata Mreža – Prostofer. Občina Hoče - Slivnica se je priključila v trajnostni vseslovenski prostovoljski projekt za mobilnost starejših zavoda Zlata mreža, ki ga najboljše vsi poznamo pod imenom Prostofer. V ta namen je občina junija 2023 predala prostovoljcem občine avtomobil Ford Focus.

Projekt Prostofer je v naši občini odlično zaživel. Naši Prostoferji so zelo aktivni vozniki. Po podatkih ge. Viktorije Muha iz Zavoda Zlata Mreža – Prostofer so od junija 2023 do decembra 2024 opravili 410 prevozov, samo v letošnjem letu 300, kar Občino Hoče - Slivnica uvršča nad slovensko povprečje. V projekt

Prostofer je v Sloveniji vključenih že 109 občin, več kot 1200 prostovoljnih šoferjev ter več kot 16000 starejših uporabnikov. Čeprav imamo v občini že nekaj prostovoljcev, vabimo tudi mlajše voznike ali študente, vse zainteresirane Prostoferje, da se nam pridružijo in nas pokličejo na 02 616 53 22.

➔ Simona Kalšan-Kildenfoss
 ➔ Ivana Pečovnik

Za veselje ni nikoli prepozno

Upokojeni sodelavci naše občine smo se zbrali na letnem srečanju

Veseli, da smo dočakali ta leta, ki jih lahko doživljamo po svoji upokojitvi, smo se v sredo, 11. decembra 2024, zbrali na tradicionalnem srečanju upokojencev Občine Hoče - Slivnica v gostilni Kobalej. Ob prijetnem vzdušju smo obujali spomine ter se povesečili ob dobri hrani in družbi. Takšna srečanja so priložnost, da se povezujemo, ohranjamo vezi in se zahvalimo za vse lepe trenutke, ki smo jih preživeli skupaj.

Upokojenke in upokojenci, ki smo bili zaposleni na naši Občini Hoče - Slivnica, želimo vsem občankam in občanom srečno, zadovoljno in predvsem zdravo novo leto 2025.

➔ Jože Merkuš

Varno, mirno, čisto in prijazno

Brezplačne nedeljske meditacije za krepitev telesa in dobrega počutja v Kulturnem domu Hoče

Življenje v modernem svetu je lahko za človeka velik izziv. Človek kot živo bitje potrebuje za skladno delovanje okolje, ki je varno, mirno, čisto in prijazno. Potrebuje telo, ki je zdravo, krepostno in polno življenjske energije. Srčno povezanost s skupnostjo, v kateri živi. Potrebuje ljubeče odnose z drugimi. Bolj kot vse drugo pa je pomembna povezava s samim seboj. Srčna vez z izvorom življenja, ki je v vseh nas. Ta vez je v modernem človeku zelo šibka in se je v zaveda. Zato prepušča usodo življenja zunanjim dejavnikom in drugim, ki vodijo življenje namesto njega. Moderni sistem, v katerem živimo, človeka ne podpira v tem, da bi zadovoljil svoje osnovne potrebe. Obremenjeni smo s številnimi opravki, da bi zadovoljili potrebe drugih. Naše misli in občutki so razpršeni. Živimo v konstantnem stresu in smo zato pogosto utrujeni. Pogosto se slabo počutimo in zato posledično trpi naše zdravje. Občutke nezadovoljstva, jeze, strahu in neizpoljenosti smo posvojili kot nekaj naravnega. Kakor tudi občutek, da se ne da nič spremeniti.

Morda je prišel čas, da ljudje ponovno vzamemo vajeti življenja v svoje roke. Da prižgemo iskro ljubezni v srcu in se naučimo poskrbeti za svoje zdravje, počutje in ljubeče odnose. Da se ponovno povežemo v skupnost ljudi, ki delujejo v skupno dobro in ustvarimo prijazno okolje, v katerem bomo mi in naši potomci živeli v obilju, srečno in izpolnjeno.

Ali si lahko predstavljate, da bi lahko s pomočjo skupne meditacije zgradili lepši in prijaznejši svet? Da bi meditacija pomagala telesu, da se okrepi, in umu, da se umiri? Te krepostne stranske učinke meditacije so že v preteklosti dokazali strokovnjaki. O njih so govorili modreci in misleci. Vedno bolj jo spoznavamo in sprejemamo tudi v naši kulturi, saj čudežno vpliva na počutje. In sedaj imate priložnost, da jo v domačem kraju izkusite tudi vi.

V sodelovanju z Občino Hoče - Slivnica smo na zavodu Šola Luči pripravili program štirih meditacij, ki jih bomo izvajali v Kulturnem domu Hoče ob nedeljah, ob 17. 00 uri enkrat mesečno. Meditacije so odprte za vse in so brezplačne. Izvedene

bodo v obliki koncertne meditacije s klavirjem in Kristalnim orkestrom Šole Luči. Primarni namen meditacij je zbuditi v človeku občutek popolne sprostitve, izboljšanje počutja in možnost ponovne srčne povezave s svojim notranjim bitjem. S pomočjo zvoka kristalnih inštrumentov in klavirja bomo skupaj ustvarili prijeten in varen prostor, ki bo vsakemu omogočal, da zbudi svoje speče notranje potenciale.

Zakaj ne bi uporabil tako učinkovitega orodja, ki krepi duha, napolni dušo in okrepi telo, na licih in v očeh pa pričara spokojen nasmeh? Je čisto zastoj in se je zlahka naučimo. Meditacija bo namenjena krepitevi zdravja in dobrega počutja ter ustvarjanju svetlobe v najtemnejšem delu leta. Potrebujemo luč, ki nam kaže varno pot k sebi, da se umirimo, pozdravimo in krepostno postavimo v življenje. Pridi in s seboj pripelji prijatelje, znance, sorodnike. Vstop je prost.

Termini nedeljskih meditacij ob 17. uri v Kulturnem domu Hoče:

1. meditacija : 8. december 2024,
2. meditacija: 19. januar 2025,
3. meditacija: 16. februar 2025,
4. meditacija: 16. marec 2025

Meditacije bova vodila Petra in Uroš Dobnikar, ustanovitelja zavoda Šola Luči. Če še naju ne poznate: Uroš je zdravnik, travmatolog, Petra pa pianistka in profesorica klavirja. Sva krajana občine Hoče. V letu 2016 sva ustanovila zavod Šola Luči, ki s knjigami in programom Mojstrstvo življenja prinaša znanja za preobrazbo človeka v srčnega, zadovoljnega in zdravega prebivalca našega planeta, ki ustvarja čudovito skupnost, zgrajeno v polju Ljubezni. Ta je v osrčju našega kraja že ustvarila Rajski vrt, ki je poligon ljubečih odnosov. Več o zavodu Šola Luči si lahko preberete na naši spletni strani.

➔ Petra in Uroš Dobnikar

Odziv telesa na stres

Ste pogosto zaskrbljeni in tesnobni? Prepoznajte znake anksioznosti in poiščite rešitev, podporna skupina je odslej tudi v Hočah

December je za mnoge čas praznovanja, družinskih srečanj in obdarovanja. Za številne pa tudi čas pritiskov, pričakovanj, finančnih obremenitev, ki krepijo neprijetne občutke tesnobe in anksioznosti. Tesnoba se lahko poveča zaradi želje po tem, da bi bila praznovanja popolna, ali zaradi zahtevnih družinskih odnosov in osamljenosti, ki jo prazniki lahko poglobijo. Pomembno je, da v tem obdobju poskrbimo zase – poiščemo trenutke za umiritev, postavimo jasne meje in si najdemo podporo, če občutimo, da nas občutki tesnobe in anksioznosti preveč preplavljajo.

Anksioznost je sicer normalen odziv telesa na stres in pomemben mehanizem za preživetje. Gre za občutek zaskrbljenosti, strahu ali nemira, ki se pogosto pojavi ob negotovih ali izzivalnih situacijah. V preteklosti nam je ta odziv pomagal preživeti – telo se pripravi na boj ali beg pred nevarnostjo.

V sodobnem svetu pa se pogosto pojavi v situacijah, kjer dejanske nevarnosti ni, a naši možgani še vedno sprožijo enake telesne in čustvene odzive. Tako lahko anksioznost postane neobvladljiva, kronična in nam oteži vsakdanje življenje. Postane lahko celo tako močna, da vodi do paničnih napadov, ki so lahko za marsikoga strašljiva izkušnja, ki anksioznost le še ojača.

Znaki anksioznosti so številni in vključujejo tako čustvene kot telesne simptome. Mnogi ljudje anksioznost opisujejo kot občutek, da so "na robu" ali da se ne zmorejo sprostiti. Tako stanje lahko postane zelo izčrpavajoče.

Anksiozne motnje so med najpogostejšimi duševnimi motnjami v Sloveniji. Po podatkih NIJZ sta najpogostejši duševni motnji med splošno populacijo prav anksioznost in depresija.

Anksiozne motnje lahko razvije kdorkoli, ne glede na spol, starost, izobrazbo ali družbeni položaj. Običajno gre za zapleten preplet različnih dejavnikov. Dednost, družinske izkušnje in osebnostne lastnosti lahko povečajo dovzetnost za stres, medtem ko travmatični dogodki in dolgotrajen stres pogosto sprožijo razvoj anksioznosti. Močne občutke tesnobe je pomembno prepoznati in nasloviti.

Prvi korak je zavedanje in sprejemanje, da imamo težave z anksioznostjo, nato sledi iskanje učinkovitih načinov sprejemanja. Ni enega pravega in najboljšega načina, je pa pomembno, da med vsemi najdete zase najučinkovitejšega. Med najpogosteje uporabljene tehnike so dihalne vaje, kot je globoko trebušno dihanje, ki pomaga umiriti telo in možgane. Telesna aktivnost, kot je sprehod v naravi, joga ali ples, pomaga sprostiti napetost in izboljša počutje. Meditacija in čuječnost sta tehniki, ki ju uporabljamo za prepoznavanje misli in občutkov, ne da bi nas ti prevzeli.

Poleg omenjenih tehnik je izjemno pomembna tudi podpora. Pogovor s prijatelji, družino, psihološka podpora ali psihoterapija vam lahko pomaga, da dobite širši pogled na svoje težave. V terapevtskem okolju se lahko osredotočimo na vzorce mišljenja, ki krepijo anksioznost, in jih začnemo zavestno preoblikovati. Tudi vključitev v podporno ali terapevtsko skupino omogoča varen prostor za deljenje izkušenj, pridobivanje novih uvidov ter razumevanje, da nismo sami.

Za vse, ki želite zaupen prostor, kjer boste lahko varno raziskovali svoje občutke anksioznosti in pridobivali orodja za njihovo obvladovanje, bo to odslej mogoče tudi v Hočah. Vabljeni v novo podporno skupino. Za vas jo bova vodila psihologa in psihoterapevta v edukaciji, Špela Kresnik in Urban Štiberč, ki se pri svojem individualnem delu s klienti pogosto srečujeva s tematiko obvladovanja anksioznosti.

Deset zaporednih srečanj bo potekalo enkrat tedensko v manjši skupini od šest do osem oseb, kjer bomo raziskovali sprožilce anksioznosti ter razvijali učinkovite strategije spopadanja z neprijetnimi občutki in hkrati ustvarjali varen prostor ter vzajemno podporo.

Prvo srečanje bo predvidoma v drugi polovici januarja 2025. Več informacij in prijave na 040 575 184 (Špela) ali 071 211 658 (Urban) ali preko e-maila na info@spelakresnik.com ali info@psihoterapija-maribor.com

Pridružite se nam na poti k boljšemu počutju za več notranjega miru!

➡ Špela Kresnik

In memoriam

ZORAN ŽIVEC
(1952–2024)

Srečanje pevkv in pevcev našega mešanega pevskega zbora DU Slivnica na prvi vaji po počitnicah je bilo prijetno in veselo. Posebej veseli pa smo bili, ker se nam je pridružil tudi Zoran, ki na junijskih vajah in na nastopu za dan državnosti zaradi bolezni ni mogel sodelovati. Na prvi vaji po počitnicah smo spet bili vsi trije tenoristi. A sreča je bila hipna. Na naslednji vaji (čez en teden) smo namesto Zorana dočakali sporočilo, da ima zdravstvene težave in se nam na vaji ne bo pridružil. V nas je telo upanje, da se bo kmalu vrnil in se bodo naši glasovi spet zivali v ubrano petje zbora. Ja, upanje umre zadnje, lepše pa je, če sploh ne umre. A tega nismo dočakali. Zoran se ni vrnil. Ne na vaje, ne na nastop, ne med nas. Izčrpan in utrujen od bolezni je mirno zaspal v svoj večni sen.

Na prvi vaji po njegovem slovesu smo mu zapeli Eno samo tiho rožo. Lepo je zvenela, tudi zaključni del: »In kot da je pot končana, zdaj oziram se nazaj tja, kjer spi pod razvalinam' moj prelepi mladi raj.« Zoranova pot je končana, mi se pa v spominih vračamo na mnoge vaje, mnoge uspešne in prijetne nastope in prijetna druženja zbora, ko je z nami bil tudi Zoran.

Kmalu po prihodu v zbor je Zoran prevzel vlogo predsednika zbora in jo zavzeto in uspešno opravljal. Ko smo ostali brez zborovodje, je vztrajno iskal novega zborovodjo oziroma zborovodkinjo, izoblikoval je novo likovno podobo zbora. Poskrbel je za novi inštrument, ki ga je zbor zelo potreboval. Poskrbel je za nova oblačila pevkv in pevcev in skrbel za redno izvajanje vaj, sodeloval pri organizaciji nastopov in tehnični podpori prireditev. Pevkam in pevcem je pošiljal posnetke melodij, ki smo jih vadili, da so jih poslušali in vadili tudi izven skupnih vaj.

Na njegovo pobudo in z njegovo pomočjo smo v času pandemije covida za slovenski kulturni praznik pripravili virtualno proslavo in jo objavili na spletni strani.

Za svoje delo v pevskem zboru, pri Planinskem društvu Skalca in v krajevni skupnosti je ob letošnjem občinskem prazniku prejel priznanje Občine Hoče - Slivnica.

Pevke in pevci smo ohranili v spominu tudi prijetna srečanja v počastitev rojstnih dni posameznih pevkv in pevcev in ob koncu leta. Veselili smo se tudi njegovega letošnjega rojstnega dne, a se je njegova hoja življenja končala nekaj dni pred njegovim dvainsedemdesetim rojstnim dnevom. To nas je zelo prizadelo, saj med nami ni več prijaznega, prizadevnega pevca, prijatelja, ki se je rad družil z zborom, se veselil naših mnogih nastopov in doseženih uspehov. Pogrešamo njegov glas, ki se je zival v ubrano petje zbora.

Hvala za vse, dragi Zoran! Tvoja podoba nam je ostala v lepih spominih, ki vedno, ko zapojemo melodije, ki smo jih nekdaj peli skupaj, posebej toplo zažarijo.

Slovo

Upali smo in želeli,
da boš v barvno razkošni jeseni
spet med nami, da bomo skupaj peli
in bodo zvoki našega zbora lepo zveneli.

A so po livadi tvojega življenja
nevarni viharji vztrajno veli,
da je moč življenja naglo kopnela
in obstali so tvoje hoje koraki.

Mirno si zaspal v večnost tišine,
kot cvetovi, ki obležijo na zemlji,
ko zapustijo v vetru onemogle bilke,
in listje razgrinja svojo odejo nad njimi.

Cvetje pod listjem vzel bo mraz,
tvoji prijazni pogledi in tenora zvoneči toni,
tvoj skoraj vedno nasmejan obraz
bodo globoko v našem spominu ostali.

Hvala ti za vse skupne dneve in ure,
za vse pesmi, ki smo jih skupaj zapeli,
za prijazne poglede, tople stiske dlani,
za druženja, ki smo jih skupaj doživeli!

Martin Kramar

28. 12. od 17.00 do 22.00

PRIHOD DEDKA MRAZA & FESTIVAL ČOKOLADE IN SLADIC

Praznični glasbeni večer z Duo Del Negro

Tržnica sladic in čokoladnih dobrot
Priprava sladic v živo – showcooking

17.00 – 20.00 Božičkova delavnica

Kdo je dedku Mrazu skril škornje?

Pravljična predstava o dedku Mrazu, ki ne najde škornjev in zamuja z obdarovanjem otrok, je nalašč za mrzle dni, ko potrebujemo smeh in pesem, da nas ogrejeta.

Pravljici sledi ustvarjalnica izdelovanja čarobnih palic in jelenčkov.

* Dogodek, primeren za vsa starostna obdobja, pripravlja in izvaja pravljičarka Simona Kopinsek.

Foto kotichek:

fotografiranje z Dedkom Mrazom

Igre za otroke:

okrasitev smrečice ali snežaka, božični kegeljčki

30. 12. 2024
od 17.00 do 22.00

FESTIVAL PENIN

Glasbeni večer z
Akustičnim orgazmom

Predstavitev ponudnikov penin

17.00 – 20.00
Božičkova delavnica

Fotografiranje na fotelju
s silvestrskimi rekviziti

Ustvarjalna delavnica:
slikanje prazničnih slik

30. 12.
OB 17.00

FESTIVAL PENIN

OBČINA
HOČE-SLIVNICA